

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

Dīghanikāyo ဒီဃနိကာယော

Sīlakkhandhavaggaṇṇāli သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ

2. Sāmaññaphalasuttaṃ ၂။ သာမညဗလသုတ္တံ

Rājāmaccaḥ kathā ရာဇမစ္စကထာ

မင်းနှင့်အမတ်တို့ ဆိုင်ရာစကား

150. Evaṃ me sutāṃ – ekaṃ samayaṃ bhagavā rājagahe viharati jīvakaṃsa komārabhaccassa ambavane mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ aḍḍhatelaṣehi bhikkhusatehi. Tena kho pana samayena rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tadahuposathe pannarase komudiyā cātumāsiniyā puṇṇāya puṇṇamāya rattiyā rājāmaccaparivuto uparipāsāḍavaragato nisinno hoti. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tadahuposathe udānaṃ udānesi – “ramaṇīyā vata bho dosinā ratti, abhirūpā vata bho dosinā ratti, dassanīyā vata bho dosinā ratti, pāsādikā vata bho dosinā ratti, lakkhaññā vata bho dosinā ratti. Kaṃ nu khvajja samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā payirupāseyyāma, yaṃ no payirupāsato cittaṃ paśideyyā”ti?

၁၅၀. ဧဝံ မေ သုတံ – ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဇီဝကဿ ကောမာရဘဏ္ဍဿ အဗ္ဗဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသဇ္ဇေန သဒ္ဓိ အဗ္ဗတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ။ တေန ခေါ ပန သမယေန ရာဇ မာဂဓေ အဇာတသတ္တု ဝေဒဟိပုတ္တော တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ ကောမုဒိယာ စာတုမာသိနိယာ ပုဏ္ဏာယ ပုဏ္ဏမာယ ရတ္တိယာ ရာဇမစ္စပရိဝတော ဥပရိပါသာဒဝရဂတော နိသိန္နော ဟောတိ။ အထ ခေါ ရာဇ မာဂဓေ အဇာတသတ္တု ဝေဒဟိပုတ္တော တဒဟုပေါသထေ ဥအနံ ဥအနေသိ – “ရမဏီယာ ဝတ ဘော အေသိနာ ရတ္တိ၊ အဘိရူပါ ဝတ ဘော အေသိနာ ရတ္တိ၊ ဒဿနိယာ ဝတ ဘော အေသိနာ ရတ္တိ၊ ပါသာဒိကာ ဝတ ဘော အေသိနာ ရတ္တိ၊ လက္ခဏာ ဝတ ဘော အေသိနာ ရတ္တိ။ ကံ န ခုန္န သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ပယိရူပါသေယျာမ၊ ယံ နော ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ?

150. Thus have I heard:

At one time, the Bhagavā was residing in Rājagaha at the mango grove of Jivaka, the adopted son of the Prince (Abhaya), together with a large company of bhikkhus, numbering twelve hundred and fifty.

At that time King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, was resting on the upper terrace of his palace with a retinue of ministers, on the night of the fasting day, the fullmoon day of the month at the end of the four-month rainy season when the white lotus bloomed.

On that day of fasting, King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, made a solemn utterance thus:

"Pleasant, indeed, is the moonlit night, friends! Beautiful, indeed, is the moonlit night, friends! Fair to behold, indeed, is the moonlit night, friends! Lovely, indeed, is the moonlit night, friends! Remarkable, indeed, is the moonlit night', friends! Which samaṇa or brāhmaṇa shall I attend on today? Which samaṇa or brāhmaṇa can make my (troubled) mind clear and calm when I attend on him?"

၁၅၀။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ကြားနာခဲ့ရပါသည် -

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ထောင့် နှစ်ရာ့ ငါးကျိပ်ရှိသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် (အာဇာယ) မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝက၏ သရက် (ဥယျာဉ်) ၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မိုးလေးလအဆုံးကုမုဒြာကြာပွင့်ချိန် နှစ်ဥတု လတို၏ ပြည့်ရာ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက် ဥပုသ်ဖြစ်သော (တန်ဆောင်မုန်း) လပြည့်နေ့ ည၌ မင်းအမတ် အပေါင်း ခြံရံလျက် မြတ်သော နန်းပြာသာဒ်၌ နေ၏။

ထိုအခါ ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ထိုဥပုသ်နေ့ဝယ် (ဤသို့) ဥဒါန်းကျူးရင့်၏ -

"အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် မွေ့လျော်ဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသောညဉ့်သည် အလွန်လှစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် ရှုချင်ဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည် ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ အချင်းတို့ လသာသော ညဉ့်သည်မှတ်သားဖွယ် ကောင်းစွတကား၊ ယနေ့ အဘယ်သမဏ ဗြာဟ္မဏကို ငါတို့ ဆည်းကပ်ရပါ ကုန်အံ့နည်း၊ အဘယ်သမဏဗြာဟ္မဏကို ဆည်းကပ်လျှင် ငါတို့၏ စိတ်သည် ကြည်လင်ရာပါအံ့ နည်း"ဟု ကျူးရင့်၏။

151. *Evam vutte, aññataro rājāmacco rājānaṃ māgadhaṃ ajātasattum vedehiputtam etadavoca – “ayaṃ, deva, pūraṇo kassapo saṅghī ceva gaṇī ca gaṇācariyo ca ñāto yasassī tithakaro sādhusammato bahujaṇassa rattaññū cirapabbajito addhagato vayoanuppatto. Taṃ devo pūraṇaṃ kassapaṃ payirupāsatu. Appeva nāma devassa pūraṇaṃ kassapaṃ payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā”ti. Evam vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhī ahoṣi.*

၁၅၁. ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ အညတရော ရာဇာမစ္ဆော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တံ ဧတဒဝေါစ – “အယံ၊ ဒေဝ၊ ပူရဏော ကဿပေါ သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္မတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယောအနုပ္ပတ္တော။ တံ ဒေဝေါ ပူရဏံ ကဿပံ ပယိရပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ ပူရဏံ ကဿပံ ပယိရပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

151. When King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, had made this utterance, a certain minister addressed him thus:

“Your Majesry! There is this Pūraṇa Kassapa, who has a group of dsciples, with his'own sect, being the teacher of his sect, reputed and well-known, the founder of a school of thought, acclaimed by many as virtuous, ripe with experience, having spent long years as an ascetic;, with knowledge of the olden days, and far advanced in age. Let Your Magjesty attend on that Pūraṇa Kassapa. If Your Majesty should attend on him, your mind might become clear and calm”

King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, remained silent.

၁၅၁။ ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်သော် မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓ တိုင်းရှင်အဇာတသတ် မင်းအား ဤစကားကို လျှောက်၏ -

"မင်းမြတ် ဤပူရဏကဿပသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏၊ ထင်ရှား၏၊ ကျော်စော၏၊ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏၊ သူတော်ကောင်းဟုလူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏၊ ရဟန်းဝါ ရင့်၏၊ ရဟန်းသက် ရှည်၏၊ ရှေးမီ၏၊ အဆုံးအရွယ်သို့ရောက်လျက် ရှိ၏၊ မင်းမြတ်သည် ထိုပူရဏကဿပကို ဆည်းကပ် တော်မူပါ၊ ပူရဏကဿပကိုဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့ လျှောက်သော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

152. *Aññataropi kho rājāmacco rājānaṃ māgadhaṃ ajātasattum vedehiputtam etadavoca – “ayaṃ, deva, makkhali gosālo saṅghī ceva gaṇī ca gaṇācariyo ca ñāto yasassī tithakaro sādhusammato bahujaṇassa rattaññū cirapabbajito addhagato vayoanuppatto. Taṃ devo makkhaliṃ gosālaṃ payirupāsatu. Appeva nāma devassa makkhaliṃ gosālaṃ payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā”ti. Evam vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhī ahoṣi.*

၁၅၂. အညတရောပိ ခေါ် ရာဇာမစ္ဆော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တံ ဧတဒဝေါစ – “အယံ၊ ဒေဝ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္မတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယောအနုပ္ပတ္တော။ တံ ဒေဝေါ မက္ခလိ ဂေါသာလံ ပယိရပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေ

ဝဿ မက္ခလိံ ဂေါသာလံ ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိ ပုတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

152. Another of the ministers addressed King Agjātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, thus:

"Your Majesty! There is this Makkhali Gosāla, who has a group of disciples, with his own sect, being the teacher of his sect, reputed and well-known, the founder of a school of thought, acclaimed by many as virtuous, ripe with experience, having spent long years as an ascetic, with knowledge of the olden days, and far advanced in age. Let Your Majesty attend on that Makkhali Gosāla. If Your Majesty should attend on him, your mind might become clear and calm."

King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, remained silent.

၁၅၂။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းအားဤစကားကို လျှောက်၏ -

"မင်းမြတ် ဤမက္ခလိဂေါသာလသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏၊ ထင်ရှား၏၊ ကျော်စော၏၊ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏၊ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏၊ ရဟန်းဝါ ရင့်၏၊ ရဟန်းသက် ရှည်၏၊ ရှေးမီ၏၊ အဆုံးအရွယ်သို့ရောက်လျက် ရှိ၏၊ မင်းမြတ်သည် ထိုမက္ခလိဂေါသာလ ကို ဆည်းကပ် တော်မူပါ၊ မက္ခလိဂေါသာလကိုဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့ လျှောက်သော် ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

153. Aññataropi kho rājāmacco rājānaṃ māgadhaṃ ajātasattuṃ vedehiputtaṃ etadavoca – “ayaṃ, deva, ajito kesakambalo saṅghī ceva gaṇī ca gaṇācariyo ca ñāto yasassī tithakaro sādhusammato bahujanassa rattaññū cirapabbajito addhagato vayoanuppatto. Taṃ devo ajitaṃ kesakambalaṃ payirupāsatu. Appeva nāma devassa ajitaṃ kesakambalaṃ payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā”ti. Evaṃ vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhī ahosi.

၁၅၃. အညတရောပိ ခေါ ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟီပုတ္တံ ဧတဒေါစ – “အယံ၊ ဒေဝ၊ အဓိ တော ကေသကမ္မလော သယံ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသသိ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇ နဿ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတော အဋ္ဌဂတော ဝယောအနုပုတ္တော။ တံ ဒေဝေါ အဓိတံ ကေသကမ္မလံ ပယိရူပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ အဓိတံ ကေသကမ္မလံ ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတ သတ္တု ဝေဒေဟီပုတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

153. Another of the ministers addressed King Agjātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, thus:

"Your Majesty! There is this Ajitaā Kesakambala, who has a group of discipless, with his own sect, being the teacher of his sect, reputed and well-known, the founder of a school of thought, acclaimed by many as virtuous, ripe with experience, having spent many years as an ascetic, with knowledge of the olden days, and far advanced in age. Let Your Majesty attend on that Ajita Kesakambala. If Your Majesty should attend on him, your mind might become clear and calm."

King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi remained silent.

၁၅၃။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းအားဤစကားကို လျှောက်၏ -

"မင်းမြတ် ဤ အဓိတ ကေသကမ္မလသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းဆရာ လည်း ဖြစ်၏၊ ထင်ရှား၏၊ ကျော်စော၏၊ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏၊ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏၊ ရဟန်းဝါ ရင့်၏၊ ရဟန်းသက် ရှည်၏၊ ရှေးမီ၏၊ အဆုံးအရွယ်သို့ ရောက်လျက် ရှိ၏၊ မင်းမြတ်သည် ထိုအဓိတ ကေသကမ္မလကို ဆည်း ကပ်တော်မူပါ၊ အဓိတကေသကမ္မလကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင် တန်ရာပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့ လျှောက်သော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

154. Aññataropi kho rājāmacco rājānaṃ māgadhaṃ ajātasattuṃ vedehiputtaṃ etadavoca – “ayaṃ, deva, pakudho [pakuddho (sī.)] kaccāyano saṅghī ceva gaṇī ca gaṇācariyo ca ñāto yasassī tittakaro sādhusammato bahujanassa rattaññū cirapabbajito addhagato vayoanuppatto. Taṃ devo pakudhaṃ kaccāyanaṃ payirupāsatu. Appeva nāma devassa pakudhaṃ kaccāyanaṃ payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā”ti. Evaṃ vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhī ahosi.

၁၅၄. အညတရောပိ ခေါ် ရာဇာမစ္ဆော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တံ ဧတဒေါစ – “အယံ၊ ဒေဝ၊ ပကုဇော [ပကုဒ္ဓေါ (သီ.)] ကစ္ဆာယနော သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယောအနုပ္ပတ္တော။ တံ ဒေဝေါ ပကုဇံ ကစ္ဆာယနံ ပယိရူပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ ပကုဇံ ကစ္ဆာယနံ ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တော၊ ရာဇာ မာဂဇော အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

154. Another of the ministers address King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, thus:

"Your Majesty! There is this Pakudha Kaccāyana, who has a group of disciples, with his own sect, being the teacher of his sect, reputed and well-known, the founder of a school of thought, acclaimed by many as virtuous, ripe with experience, having spent long years as an ascetic, with knowledge of the olden days, and far advanced in age. Let Your Majesty attend on that Pakudha Kaccāyana. If Your Majesty should attend on him, your mind might become clear and calm."

King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, remained silent.

၁၅၄။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းအားဤစကားကို လျှောက်၏ -

"မင်းမြတ် ဤပကုဇကစ္ဆာယနသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ထင်ရှား၏။ ကျော်စော၏။ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏။ သူတော်ကောင်းဟု လူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏။ ရဟန်းဝါ ရင့်၏။ ရဟန်းသက် ရှည်၏။ ရှေးမီ၏။ အဆုံးအရှယ်သို့ ရောက်လျက် ရှိ၏။ မင်းမြတ်သည် ထိုပကုဇကစ္ဆာယနကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ ပကုဇကစ္ဆာယနကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏။"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့ လျှောက်သော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

155. Aññataropi kho rājāmacco rājānaṃ māgadhaṃ ajātasattuṃ vedehiputtaṃ etadavoca – “ayaṃ, deva, saṅcayo [sañjāyo (sī. syā.)] belatthaputto [bellatthiputto (sī.), velatthaputto (syā.)] saṅghī ceva gaṇī ca gaṇācariyo ca ñāto yasassī tittakaro sādhusammato bahujanassa rattaññū cirapabbajito addhagato vayoanuppatto. Taṃ devo saṅcayaṃ belatthaputtaṃ payirupāsatu. Appeva nāma devassa saṅcayaṃ belatthaputtaṃ payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā”ti. Evaṃ vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhī ahosi.

၁၅၅. အညတရောပိ ခေါ် ရာဇာမစ္ဆော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တံ ဧတဒေါစ – “အယံ၊ ဒေဝ၊ သဉ္ဇယော [သဉ္ဇယော (သီ. သျှ.)] ဗေလဋ္ဌပုတ္တော [ဗေလ္လဋ္ဌပုတ္တော (သီ.)၊ ဝေလဋ္ဌပုတ္တော (သျှ.)] သဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသဿီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယောအနုပ္ပတ္တော။ တံ ဒေဝေါ သဉ္ဇယံ ဗေလဋ္ဌပုတ္တံ ပယိရူပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ သဉ္ဇယံ ဗေလဋ္ဌပုတ္တံ ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တော၊ ရာဇာ မာဂဇော အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

155. Another of the ministers addressed King Agjātasattu of Magadha, the son of Guéen Vedehi, thus:

"Your Majesty! There is this Saṅcaya Belatthaputta, who has a group of disciples, with his own sect, being the teacher of his sect, reputed and well-known, the founder of a school of thought, acclaimed by many as virtuous, ripe with experience, having spent long years as an ascetic, with

knowledge of the olden days, and far advanced in age. Let Your Majesty attend on that Saūcaya Belatthaputta. If Your Majesty should attend on him, your mind might become clear and calm.”

King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, remained silent.

၁၅၅။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း အားဤစကားကို လျှောက်၏ -

"မင်းမြတ် ဤသဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏၊ ထင်ရှား၏၊ ကျော်စော၏၊ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏၊ သူတော်ကောင်းဟုလူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏၊ ရဟန်းဝါ ရင့်၏၊ ရဟန်းသက် ရှည်၏၊ ရှေးမီ၏၊ အဆုံးအရွယ်သို့ရောက်လျက် ရှိ၏၊ မင်းမြတ်သည် ထိုသဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တကို ဆည်းကပ် တော်မူပါ၊ သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တကိုဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့ လျှောက်သော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

156. Aññataropi kho rājāmacco rājānaṃ māgadhaṃ ajātasattuṃ vedehiputtaṃ etadavoca – “ayaṃ, deva, nigaṇṭho nāṭaputto [nāthaputto (sī.), nāṭaputto (pī.)] saṅghī ceva gaṇī ca gaṇācariyo ca ñāto yasassī tittakaro sādhusammato bahujaṇassa rattaññū cirapabbajito addhagato vayoanuppatto. Taṃ devo nigaṇṭhaṃ nāṭaputtaṃ payirupāsatu. Appeva nāma devassa nigaṇṭhaṃ nāṭaputtaṃ payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā”ti. Evaṃ vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhī ahosi.

၁၅၆။ အညတရောပိ ခေါ် ရာဇာမစ္စော ရာဇာနံ မာဂဓံ အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တံ ဧတဒဝေါစ - “အယံ၊ ဒေဝ၊ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော [နာထပုတ္တော (သီ.)၊ နာတပုတ္တော (ပီ.)] သင်္ဃီ စေဝ ဂဏီ စ ဂဏာစရိယော စ ဉာတော ယသသီ တိတ္ထကရော သာဓုသမ္ပတော ဗဟုဇနဿ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတော အဒ္ဓဂတော ဝယောအနုပုတ္တော။ တံ ဒေဝေါ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ ပယိရူပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျ”တိ။ ဧဝံ ဝုတ္တော၊ ရာဇာ မာဂဓေ အဇာတသတ္တံ၊ ဝေဒဟိပုတ္တော တုဏှိ အဟောသိ။

156. Another of the ministers addressed King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, thus:

“Your Majesty! There is this Nigaṇtha Nāṭaputta, who has a group of disciples, with his own sect, being the teacher of his sect, reputed and well-known, the founder of a school of thought, acclaimed by many as virtuous, ripe with experience, having spent long years as an ascetic, with knowledge of the olden days, and far advanced in age. Let Your Majesty attend on that Nigaṇtha Nāṭaputta. If Your Majesty should attend on him, your mind might become clear and calm.”

King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, remained silent.

၁၅၆။ မင်းအမတ်တစ်ယောက်သည်လည်း ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ် မင်းအားဤစကားကို လျှောက်၏ -

"မင်းမြတ် ဤနိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် တပည့်အပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏၊ ထင်ရှား၏၊ ကျော်စော၏၊ အယူဝါဒ တီထွင်သူ ဖြစ်၏၊ သူတော်ကောင်းဟုလူအများက သမုတ်ထားသူ ဖြစ်၏၊ ရဟန်းဝါ ရင့်၏၊ ရဟန်းသက် ရှည်၏၊ ရှေးမီ၏၊ အဆုံး အရွယ်သို့ရောက်လျက် ရှိ၏၊ မင်းမြတ်သည် ထိုနိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ၊ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကိုဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏ စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့ လျှောက်သော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။

Komārabhaccajīvakaṭṭhā ကောမာရာဘစ္ဆုဇီဝကကထာ
Concerning Jīvaka, adopted son of a Prince

157. Tena kho pana samayena jīvako komārabhacco rañño māgadhasa ajātasattussa vedehiputtassa avidūre tuṇhībhūto nisinno hoti. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto jīvakaṃ komārabhaccaṃ etadavoca – “tvam pana, samma jīvaka, kiṃ tuṇhī”ti? “Ayaṃ, deva, bhagavā arahaṃ sammāsambuddho amhākaṃ ambavane viharati mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ aḍḍhatejasehi bhikkhusatehi. Taṃ kho pana bhagavantam [bhagavantam gotamaṃ (sī. ka. pī.)] evaṃ kalyāṇo kittisaddo abbhuggato – ‘itipi so bhagavā arahaṃ sammāsambuddho vijjācaraṇasampanno sugato lokavidū anuttaro purisadammasārathi satthā devamanussānaṃ buddho bhagavā’ti. Taṃ devo bhagavantam payirupāsatu. Appeva nāma devassa bhagavantam payirupāsato cittaṃ pasīdeyyā’ti.

၁၅၇. တေန ခေါ ပန သမယေန ဇီဝကော ကောမာရဘဏ္ဍော ရညော မာဂဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အဝိဒ္ဓရေ တုဏှိဘူတော နိသိန္နော ဟောတိ။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဇီဝကံ ကောမာရဘဏ္ဍံ ဧတဒဝေါစ – “တံ ပန၊ သမ္မ ဇီဝက၊ ကိံ တုဏှိ” တိ? “အယံ၊ ဒေဝ၊ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အဟာကံ အဗ္ဗုဒ္ဓေန ဝိဟရတိ မဟတာ ဘိက္ခုသယေန သဒ္ဓိံ အမုတေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ။ တံ ခေါ ပန ဘဂဝန္တံ [ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ (သီ. က. ပီ.)] ဧဝံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဓော အဘ္ဘုဂ္ဂတော – ‘ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ’ တိ။ တံ ဒေဝေါ ဘဂဝန္တံ ပယိရူပါသတု။ အပ္ပေဝ နာမ ဒေဝဿ ဘဂဝန္တံ ပယိရူပါသတော စိတ္တံ ပသီဒေယျာ’ တိ။

157. At that time, Jīvaka, the adopted son of the Prince (Abhaya), was seated in silence, not far from King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, who then asked: "Friend Jīvaka! Why do you remain silent?"

“Your Majesty! said Jivaka, The Exalted One, the Homage-Worthy, the Perfectly Self-Enlightened, is now dwelling in our mango grove with a large company of bhikkhus, numbering twelve hundred and fifty. His fame has spread far and wide in this way:

It has been said of the Bhagavā that he is worthy of special veneration (Araham); that he truly comprehends the dhammas by his own intellect and insight (Sammāsambuddha); that he possesses supreme knowledge and the perfect practice of morality (Vijjācaraṇasampanna); that he speaks only what is beneficial and true (Sugata); that he knows all the three lokas (Lokavidu); that he is incomparable in taming those who deserve to be tamed (Anuttaropurisadammasārathi); that he is the Teacher of devas and men (Satthādevamanussānam); that he is the Enlightened One, Knowing and teaching the Four Noble Truths (Buddha); and that he is the Most Exalted (Bhagavā).”

“Let Your Majesty attend on the Bhagavā, and if you should attend on him, your mind might become clear and calm.”

၁၅၇။ ထိုစဉ်အခါ၌ (အဘယ) မင်းသားမွေးစားသော ဇီဝကသည် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း၏ အနီး၌ ဆိတ်ဆိတ် ထိုင်နေလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သားမဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် (အဘယ) မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကအား "အချင်း ဇီဝကသင်သည်ကား အဘယ်ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေဘိသနည်း"ဟု ဆို၏။ "မင်းမြတ် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော ဤမြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ်ရှိသော များစွာသော ရဟန်းသံဃာနှင့်အတူ အကျွန်ုပ်တို့၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူပါ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ကောင်းသော ကျော်စောသတင်းသည် ဤသို့ ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ပါ၏ -

'ထို မြတ်စွာဘုရားသည် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'အရဟံ' မည်တော်မူ၏။ (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာ သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ' မည်တော်မူ၏။ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' အကျင့် 'စရဏ' နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ' မည်တော်မူ၏။ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သုဂတ' မည်တော်မူ၏။ လောကကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'လောကဝိဒ္ဓံ' မည်တော်မူ၏။ ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့် အတုမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ' မည်တော်မူ၏။ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ' မည်တော်မူ၏။ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိစေတော်မူသော

အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဗုဒ္ဓ' မည်တော်မူ၏။ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း 'ဘဂဝါ' မည်တော်မူ၏'ဟု ပျံ့နှံ့၍ ထွက်ပါ၏။

မင်းမြတ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ။ မြတ်စွာဘုရားကို ဆည်းကပ်လျှင် မင်းမြတ်၏စိတ်သည် ကြည်လင်တန်ရာပါ၏"ဟု လျှောက်၏။

158. “Tena hi, samma jīvaka, hatthiyānāni kappāpehī”ti. “Evaṃ, devā”ti kho jīvako komārabhacco rañño māgadhasa ajātasattussa vedehiputtassa paṭissuṇitvā pañcamattāni hatthinikāsātāni kappāpetvā rañño ca ārohaṇīyaṃ nāgaṃ, rañño māgadhasa ajātasattussa vedehiputtassa paṭivedesi – “kappitāni kho te, deva, hatthiyānāni, yassadāni kālāṃ maññasi”ti.

၁၅၈. “တေန ဟိ၊ သမ္မ ဇီဝက၊ ဟတ္ထိယာနာနိ ကပ္ပါပေဟိ” တိ။ “ဧဝံ၊ ဒေဝါ” တိ ခေါ ဇီဝကော ကောမာရာဘစ္စော ရ ညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဋိဿုဏိတွာ ပဉ္စမတ္တာနိ ဟတ္ထိနိကာသတာနိ ကပ္ပါပေတွာ ရ ညော စ အာရောဟဏီယံ နာဂံ၊ ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ ပဋိဝေဒေသံ – “ကပ္ပိတာနိ ခေါ တေ၊ ဒေဝ၊ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ယဿအနိ ကာလံ မညသိ” တိ။

158. "If that be so, Friend Jivaka, make the riding elephants ready." Saying "Very well, Your Majesty!" to King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, Jivaka, the adopted son of the Prince (Abhaya), had five hundred: cow-elephants together with the King's elephant made ready, and informed him, "Your Majesty! The riding elephants are ready. Your Majesty can proceed at will."!

၁၅၈။ "အချင်း ဇီဝက သို့ဖြစ်လျှင် ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေလော့"။

"မင်းမြတ် ကောင်းပါပြီ"။

ဤသို့ (အဘယ) မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကသည် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင်အဇာတသတ်မင်းအား ဝန်ခံခဲ့၍ ဆင်မင်းရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မင်း၏ စီးတော်ဆင်ကိုလည်းကောင်းပြင်ဆင်စေပြီးလျှင် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား "မင်းမြတ် သင် (မင်းမြတ်)၏ ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြီးပါပြီ၊ ယခုအခါ၌ သွားရန် အချိန်ကို သင် မင်းမြတ် သိတော်မူပါသည်" (သွားရန်မှာ သင် မင်းမြတ်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)ဟု ပြန်ကြား၏။

159. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto pañcasu hatthinikāsatesu paccekā itthiyo āropetvā ārohaṇīyaṃ nāgaṃ abhīruhitvā ukkāsu dhāriyamānāsu rājagahamhā niyyāsi mahaccarājānubhāvena, yena jīvākassa komārabhaccassa ambavanam tena pāyāsi.

Atha kho rañño māgadhasa ajātasattussa vedehiputtassa avidūre ambavanassa ahudeva bhayaṃ, ahu chambhitattam, ahu lomahamso. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhīto samviggo lomahaṭṭhajāto jīvakaṃ komārabhaccaṃ etadavoca – “kacci maṃ, samma jīvaka, na vañcesi? Kacci maṃ, samma jīvaka, na palambhesi? Kacci maṃ, samma jīvaka, na paccatthikānaṃ desi ? Kathaṇhi nāma tāva mahato bhikkhusaṅghassa aḍḍhatelaśānaṃ bhikkhusatānaṃ neva khipitasaddo bhavissati, na ukkāsitassaddo na nigghoso”ti.

“Mā bhāyi, mahārāja, mā bhāyi, mahārāja. Na taṃ deva, vañcemi; na taṃ, deva, palambhāmi ; na taṃ, deva, paccatthikānaṃ demi. Abhikkama, mahārāja, abhikkama, mahārāja, ete maṇḍalamāle dīpā [padīpā (sī. syā.)] jhāyanti”ti.

၁၅၉. အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဇော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ပဉ္စသု ဟတ္ထိနိကာသတေသု ပစ္စေကာ ဣတ္ထိယော အာရောပေတွာ အာရောဟဏီယံ နာဂံ အဘိရုဟိတွာ ဥက္ကာသု ဓာရိယမာနာသု ရာဇဂဟမှာ နိယျာသိ မဟစ္စရာဇာနဘာ ဝေန၊ ယေန ဇီဝကဿ ကောမာရာဘစ္စဿ အဓမ္မဝန် တေန ပါယာသိ။

အထ ခေါ် ရညော မာဂဓဿ အဇာတသတ္တဿ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ အဝိဒ္ဓရေ အဗ္ဗဝနဿ အဟုဒေဝ ဘယံ၊ အဟု ဆတ္တိ တတ္ထံ၊ အဟု လောမဟံသော။ အထ ခေါ် ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘိတော သံဝိဂ္ဂေါ လောမဟဌဇာတော ဇီဝကံ ကောမာရဘစ္စံ ဧတဒဝေါစ - “ကစ္စိ မံ၊ သမ္မ ဇီဝက၊ န ဝဇ္ဇေသိ? ကစ္စိ မံ၊ သမ္မ ဇီဝက၊ န ပလမ္ဘေသိ? ကစ္စိ မံ၊ သမ္မ ဇီဝက၊ န ပစ္စတ္တိကာနံ ဒေသိ? ကထဉ္စိ နာမ တာဝ မဟတော ဘိက္ခုသယံဿ အမုတေဋ္ဌသာနံ ဘိက္ခုသတာနံ နေဝ ခိပိတသဒ္ဓော ဘဝိဿတိ၊ န ဥက္ကာသိတသဒ္ဓော န နိဏ္ဍေသော” တိ။

“မာ ဘာယိ၊ မဟာရာဇ၊ မာ ဘာယိ၊ မဟာရာဇ။ န တံ ဒေဝ၊ ဝဇ္ဇေမိ; န တံ၊ ဒေဝ၊ ပလမ္ဘမိ; န တံ၊ ဒေဝ၊ ပစ္စတ္တိကာနံ ဒေမိ။ အဘိက္ကမ၊ မဟာရာဇ၊ အဘိက္ကမ၊ မဟာရာဇ၊ ဧတေ မဏ္ဍလမာဠေ ဒီပါ [ပဒီပါ (သိ. သျှ.)] ဈာပယန္တိ” တိ။

159. Then King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, had the female attendants mounted on the five hundred cow-elephants, one on each, and himself riding on his state elephants, with dignity befitting royalty, attended by torch-bearers, set forth from Rājagaha to the mango grove of Jivaka, the adopted son of the Prince (Abhaya).

On getting near the mango grove, King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, was seized with fear and alarm which caused the hairs on his body to stand erect. Frightened and agitated, with hairs standing on end, King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, said to Jivaka, the adopted son of the Prince (Abhaya):

“Friend Jīvaka! Are you sure that you are not deceiving me? Friend Jīvaka! Are you sure that you are not playing me tricks? Friend Jivaka! Are you sure you are not giving me into the hands of enemies? How is it that there is no sound, not even sneeze nor a cough nor a spoken word among so large an assemblage of bhikkhus numbering twelve hundred and fifty?”

"Great King," (said Jīvaka,) "Be not afraid! Great King! Be not afraid! Noble King, I am not deceiving you; Noble King, I am not playing you tricks; Noble King, I am not giving you into the hands of enemies. Proceed, Great King, proceed! The lamps are burning bright in the pavilion."

"အချင်း ဇီဝက သို့ဖြစ်လျှင် ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေလော့"။

"မင်းမြတ် ကောင်းပါပြီ"။

ဤသို့ (အဘယ) မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကသည် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင်အဇာတသတ်မင်းအား ဝန်ခံခဲ့၍ ဆင်မငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မင်း၏ စီးတော်ဆင်ကိုလည်းကောင်းပြင်ဆင်စေပြီးလျှင် ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား "မင်းမြတ် သင် (မင်းမြတ်)၏ ဆင်ယာဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြီးပါပြီ၊ ယခုအခါ၌ သွားရန် အချိန်ကို သင် မင်းမြတ် သိတော်မူပါသည်" (သွားရန်မှာ သင် မင်းမြတ်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်)ဟု ပြန်ကြား၏။

၁၅၉။ ထိုအခါ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆင်မငါးရာတို့၌မောင်းမတို့ကို တစ်ဦးစီ စီးစေ၍ စီးတော်ဆင်ကို (ကိုယ်တိုင်) စီးပြီးလျှင် မီးရှူးတိုင်တို့ကို ဆောင်စေလျက် ကြီးစွာသော မင်း၏ ကျက်သရေဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်၍ (အဘယ) မင်းသား မွေးစားသောဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ သွားလေ၏။

ထိုအခါ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းအား သရက်ဥယျာဉ်၏ အနီးသို့ရောက်လျှင် ကြောက်ခြင်း တုန်လှုပ်ခြင်း ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအခါဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည်ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် ကြက်သီးမွေးညင်းထသည် ဖြစ်၍ (အဘယ) မင်းသား မွေးစားသော ဇီဝကအားဤစကားကို ဆို၏ -

"အချင်း ဇီဝက ငါ့ကို မလှည့်ပတ်သည် မှန်၏လော့၊ အချင်း ဇီဝက ငါ့ကို မဖြားယောင်းသည် မှန်၏လော့၊ အချင်း ဇီဝက ငါ့ကို ရန်သူတို့အား မအပ်နှင်းသည် မှန်၏လော့၊

တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ်မျှရှိ မြောက်မြားသော ရဟန်းသံဃာ၏ ချောဆတ်သံ ချောင်းဟန်သံ စကားပြောသံသည် အဘယ်ကြောင့် မဖြစ်ဘိသနည်း"ဟု ဆို၏။

"မင်းကြီးခ ကြောက်တော်မမူပါလင့်၊ မင်းကြီး ကြောက်တော်မမူပါလင့်၊ မင်းမြတ် သင့်ကို မလှည့်ပတ်ပါ၊ မင်းမြတ် သင့်ကို မဖြားယောင်းပါ၊ မင်းမြတ် ၂ သင့်ကို ရန်သူတို့အား မအပ်နှင်းပါ၊ မင်းကြီး ရှေ့သို့ ကြွတော်မူပါလော့၊ မင်းကြီး ရှေ့သို့ ကြွတော်မူပါလော့၊ တန်ဆောင်းဝန်း၌ဤဆီမီးတို့သည် တောက်ပ လျက် ရှိပါကုန်၏"ဟု လျှောက်၏။

Sāmaññaphalapucchā သာမညဖလပုစ္ဆာ
Questions on the Fruits of the Life of Samaṇa

160. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto yāvatikā nāgassa bhūmi nāgena gantvā, nāgā paccorohitvā, pattikova [padikova (syā.)] yena maṇḍalamāḷassa dvāraṃ tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā jīvakaṃ komārabhaccaṃ etadavoca – “kahaṃ pana, samma jīvaka, bhagavā”ti? “Eso, mahārāja, bhagavā; eso, mahārāja, bhagavā majjhimam thambhaṃ nissāya puratthābhimukho nisinno purakkhato bhikkhusaṅghassa”ti.

၁၆၀. အထ ခေါ် ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ယာဝတိကာ နာဂဿ ဘူမိ နာဂေန ဂန္ဓာ၊ နာဂါ ပစ္စော ရောဟိတွာ၊ ပတ္တိကောဝ [ပဒိကောဝ (သျှာ.)] ယေန မဏ္ဍလမာဠဿ ဒွာရံ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဇီဝကံ ကော မာရဘတ္တံ ဧတဒဝေါစ – “ကဟံ ပန၊ သမ္မ ဇီဝက၊ ဘဂဝါ”တိ? “ဧသော၊ မဟာရာဇ၊ ဘဂဝါ၊ ဧသော၊ မဟာရာဇ၊ ဘဂဝါ မဇ္ဈိမံ ထမ္ဘံ နိဿာယ ပုရတ္တာဘိမုခေါ နိသိန္နော ပုရက္ခတော ဘိက္ခုသဃံဿာ”တိ။

160. Then King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, having gone on the elephant as far as it should go, dismounted and approached on foot the door of the pavilion and said to Jīvaka, the adopted son of the Prince (Abhaya), "But, Friend Jīvaka, where is the Bhagavā?" j

Jīvaka said, "Great King, this is the Bhagavā. The One sitting against the middle pillar and facing east, in front of the bhikkhus, is the Bhagavā."

၁၆၀။ ထိုအခါ ဝေဒေဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် ဆင်ဖြင့်သွားနိုင်သမျှ သောအရပ်ကို ဆင်ဖြင့် သွား၍ ဆင်မှ သက်ပြီးသော် ခြေကျင်သာလျှင် တန်ဆောင်းဝန်း တံခါးရှိရာသို့ချဉ်းကပ်၍ (အဘယ) မင်းသားမွေးစားသော ဇီဝကအား "အချင်း ဇီဝက မြတ်စွာဘုရား အဘယ်မှာနည်း"ဟု ဆို၏။ "မင်းကြီး အလယ်တိုင်ကို မှီ၍ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ရဟန်းသံဃာ၏ ရှေ့၌ ထိုင်နေ သောပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရားပါတည်း"ဟု လျှောက်၏။

161. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā ekamantaṃ atthāsi. Ekamantaṃ thito kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto tuṇhībhūtaṃ tuṇhībhūtaṃ bhikkhusaṅghaṃ anuviloketvā rahadamiva vippasannaṃ udānaṃ udānesi – “iminā me upasamena udayabhaddo [udāyibhaddo (sī. pī.)] kumāro samannāgato hotu, yenetarahi upasamena bhikkhusaṅgho samannāgato”ti. “Agamā kho tvaṃ, mahārāja, yathāpema”nti. “Piyo me, bhante, udayabhaddo kumāro. Iminā me, bhante, upasamena udayabhaddo kumāro samannāgato hotu yenetarahi upasamena bhikkhusaṅgho samannāgato”ti.

၁၆၁. အထ ခေါ် ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ။ ဧကမန္တံ ဌိတော ခေါ် ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော တုဏှိဘူတံ တုဏှိဘူတံ ဘိက္ခုသဃံ အနုဝိလောကေတွာ ရဟဒမိဝ ဝိပုသန္တံ ဥဒာနံ ဥဒာနေသိ – “ဣမိနာ မေ ဥပသမေန ဥဒယဘဒ္ဒော [ဥဒယိဘဒ္ဒော (သီ. ပီ.)] ကုမာရော သမန္နာဂတော ဟောတု၊ ယေနတရဟိ ဥပသမေန ဘိက္ခုသဃော သမန္နာဂတော”တိ။ “အဂမာ ခေါ် တုံ၊ မဟာရာဇ၊ ယထာပေမ”န္တိ။ “ပိယော မေ၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဥဒယဘဒ္ဒော ကုမာရေ။ ဣမိနာ မေ၊ ဘဒ္ဒေ၊ ဥပသမေန ဥဒယဘဒ္ဒော ကုမာရော သမန္နာဂတော ဟောတု ယေနတရဟိ ဥပသမေန ဘိက္ခုသဃော သမန္နာဂတော”တိ။

161. Then King Ajātasattu ot Magadha, the son of Queen Vedeḥī, approached the Bhagavā, paid him homage and standing in a suitable place, looked again and again at the bhikkhus of the assemblage who were seated in perfect silence and calm as the waters of a clear lake. Then he made this solemn utterance:

"Would that my son, Prince Udayabhadda, be as peaceful as this assembly of the bhikkhus!"

"Indeed, Great King, said the Bhagavā, "your thoughts have gone where affection leads."

"Venerable Sir," said the King, "I love Udayabhadda, the young Prince. Now this assembly of bhikkhus is very peaceful. May the young Prince, Udayabhadda, have the peace that this assembly possesses."

၁၆၁။ ထိုအခါ ဝေဒဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ရပ်ပြီးသော် ကြည်လင်သော အိုင်ကြီးကဲ့သို့ (ငြိမ်သက်သော) ဆိတ်ဆိတ် နေသော ရဟန်းသံဃာကို အဖန်ဖန် ကြည့်ရှု၍ (ဤသို့) ဥဒါန်းကျူးရင့်၏ -

"ယခုအခါ ရဟန်းသံဃာသည် အကြင် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ငါ၏ (သား) ဥဒယဘဒ္ဒ မင်းသားသည် ဤငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း"ဟု ဥဒါန်း ကျူးရင့်၏။

"မင်းကြီး ချစ်မြတ်နိုးရာသို့ သင် (စိတ်အားဖြင့်) ရောက်သွားလေပြီ"ဟု မြတ်စွာဘုရားက မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားကို အကျွန်ုပ် ချစ်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား ယခုအခါ ရဟန်းသံဃာသည်အကြင် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အကျွန်ုပ်၏ (သား) ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသားသည် ဤငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံပါစေသတည်း"ဟု အဇာတသတ်မင်းက လျှောက်၏။

162. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhagavantam abhivādetvā, bhikkhusaṅghassa añjaliṃ paṇāmetvā , ekamantaṃ nisīdi. Ekamantaṃ nisinno kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhagavantam etadavoca – “puccheyyāmaṃ, bhante, bhagavantam kiñcideva desaṃ [kiñcideva desaṃ lesamattaṃ (syā. kaṃ. ka.)]; sace me bhagavā okāsaṃ karoti pañhassa veyyākaraṇāyā”ti. “Puccha, mahārāja, yadākaṅkhasī”ti.

၁၆၂. အထ ခေါ် ရာဇာ မဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒဟီပုတ္တော ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဘိက္ခုသင်္ဃံသု အဉ္စလီ ပဏာမေတွာ ၊ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသီန္နော ခေါ ရာဇာ မဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒဟီပုတ္တော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါ စ – “ပုစ္ဆေယျမဟံ၊ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသံ [ကိဉ္စိဒေဝ ဒေသံ လေသမတ္တံ (သျှ. ကံ. က.)]; သစေ မေ ဘဂဝါ ဩကာသံ ကရောတိ ပဉ္ဇသု ဝေယျကရဏာယာ”တိ။ “ပုစ္ဆ၊ မဟာရာဇ၊ ယအကင်္ခသီ”တိ။

162. Then King Ajātasattu of Magadha the son of Queen Vedeḥī, made obeisance to the Bhagavā, paid respect to the assembly of bhikkhus with joined palms raised (to the forehead)and took a suitable seat. And he addressed the Bhagavā thus:

"Venerable Sir! If the Bhagavā would permit me to put a question, I would like to ask something on a certain subject."

"You may ask, Great King,' said the Bhagavā, " whatever you wish to ask."

၁၆၂။ ထို့နောက် ဝေဒဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး၍ ရဟန်းသံဃာကို လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏- "အရှင်ဘုရား ပြဿနာမေးရန် အကျွန်ုပ်အား အကယ်၍ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုပါက တစ်စုံ တစ်ခုသောအကြောင်းအရာကို မြတ်စွာဘုရားအား အကျွန်ုပ် အနည်းငယ်မျှ မေးမြန်းလိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။ "မင်းကြီး မေးလိုရာကို မေးလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

163. “Yathā nu kho imāni, bhante, puthusippāyatanāni, seyyathidaṃ – hatthārohā assārohā rathikā dhanuggahā celakā calakā piṇḍadāyaka uggā rājaputtā pakkhandino mahānāgā sūrā cammayodhino dāsikaputtā ālārikā kappakā nhāpakā [nahāpikā (sī.), nhāpikā (syā.)] sūdā mālākārā rajakā pesakārā

naḷakārā kumbhakārā gaṇakā muddikā, yāni vā panaññānīpi evaṃgatāni puthusippāyatanāni, te diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sippaphalaṃ upajīvanti; te tena attānaṃ sukhenti pīṇenti [pīṇenti (katthaci)], mātāpitāro sukhenti pīṇenti, puttadāraṃ sukhenti pīṇenti, mittāmacce sukhenti pīṇenti, samaṇabrāhmaṇesu [samaṇesu brāhmaṇesu (ka.)] uddhaggikaṃ dakkhiṇaṃ patitṭhapenti sovaggikaṃ sukhavipākaṃ saggasamvattanikaṃ. Sakkā nu kho, bhante, evameva diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu”nti?

၁၆၃. “ယထ န ခေါ ဣမာနိ ဘန္တေ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ သေယျထိဒံ — ဟတ္တာရောဟာ အသာရောဟာ ရထိကာ ဓနုဂ္ဂဟာ စေလကာ စလကာ ပိဏ္ဍာယကာ ဥဂ္ဂါ ရာဇပုတ္တာ ပက္ခန္ဓိနော မဟာနာဂါ သူရာ စမ္ဗယောဓိနော အသိကပုတ္တာ အာဠာရိကာ ကပ္ပကာ နာပကာ [နဟပိကာ (သိ.)၊ နာပိကာ (သျှ.)] သူအ မာလာကာရာ ရဇကာ ပေသကာရာ နဋ္ဌကာ ရာ ကုမ္ဘကာရာ ဂဏကာ မုဒ္ဒိကာ၊ ယာနိ ဝါ ပနညာနိပိ ဧဝံဂတာနိ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ တေ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သိပ္ပဖလံ ဥပဇီဝန္တိ၊ တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ [ပီနေန္တိ (ကတ္ထစိ)]၊ မာတာပိတရော သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ ပုတ္တအရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာမစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု [သမဏေသု ဗြာဟ္မဏေသု (က.)] ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂ္ဂိကံ သုခဝိပါကံ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘန္တေ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု”န္တိ?

163. “Venerable Sir! There are (men of) various callings. And what are they? They are:

Elephant riders; horse riders; charioteers; archers; standard-bearers; military strategists; commandos; men of royal birth prominent as warriors; members of striking forces; men brave as elephants; men of valour; mail-clad warriors; trusted servants; confectioners; barbers; bath attendants; cooks; garland-makers; washermen; weavers; reed-mat makers; potters; arithemeticians; and accountants. Besides them, there are men of many other callings. All those skilled in them enjoy the fruit of their proficiency in this very life. They make themselves well-fed and happy. And so do they make their mothers and fathers well-fed and happy, their wives and children well-fed and happy, and their friends well-fed and happy. They engage themselves in the practice of making gifts to samaṇas and brāhmaṇas with a view to attaining the higher realms, the abodes of devas, and obtaining happy and beneficial results. Can you, Venerable Sir, reveal to me the advantages to be gained in this very life from being a samaṇa, similar to the advantage accruing from these callings?”

၁၆၃။ “အသျှင်ဘုရား များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤအတတ်သည်တို့ကားအဘယ်နည်း -

ဆင်စီးသူရဲများ မြင်းစီးသူရဲများ ရထားစီးသူရဲများ လေးသည်များ အောင်လံကိုင်များ စစ်ဆင်သူ များတစ်ဖက်စစ်တပ်သို့ ဝင်၍ ဦးခေါင်းများကို အတုံးအတစ် ဖြတ်တောက်သွားနိုင်သူများ (စစ်၌) ထူးချွန်ကျော်စောသော မင်းသားများ တစ်ဟုန်တည်း ပြေးဝင် (စစ်ထိုး) နိုင်သူများ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့သော သူရဲများ လွန်စွာ ရဲရင့်သူများ ချပ်ဝတ်သူရဲများ ကျွန်ုပ်တော်များ ထမင်းချက်သူများဆတ္တာသည်များ ရေချိုးပေးသူများ စဖိုသည်များ ပန်းကုံးသူများ ခဝါသည်များ ရက်ကန်းသည် များကျူထရံသည်များ အိုးထိန်းသည်များ ဂဏန်းတတ်သူများ လက်ချိုးရေတွက်တတ်သူများထိုမှ တစ်ပါးလည်း ဤနှင့်အလားတူ များစွာသော အတတ်သည်တို့ ရှိပါကုန်သေး၏။ ထိုသူတို့သည်မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော အတတ်၏ အကျိုးကို မှီ၍ အသက်မွေးပါ ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအတတ်ဖြင့် မိမိ ကိုယ်ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေ ပါကုန်၏။

--

အမိအဖတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ သားမယား တို့ကိုချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ချမ်းသာစေ ပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အထက်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေ တတ်သောကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော မွန်မြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အလှူ ကိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့၌ တည်စေပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့် တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလော အရှင်ဘုရား။”

164. “Abhijānāsi no tvaṃ, mahārāja, imaṃ pañhaṃ aññe samaṇabrāhmaṇe pucchitā”ti ?
“Abhijānāmahaṃ, bhante, imaṃ pañhaṃ aññe samaṇabrāhmaṇe pucchitā”ti. “Yathā kathaṃ pana te, mahārāja, byākarimṣu, sace te agaru bhāsassū”ti. “Na kho me, bhante, garu, yatthassa bhagavā nisinno, bhagavantarūpo vā”ti [cāti (sī. ka.)]. “Tena hi, mahārāja, bhāsassū”ti.

၁၆၄. “အဘိဇာနာသိ နော တုံ၊ မဟာရာဇ၊ ကုမံ ပဉ္စ အညေ သမဏဗြာဟ္မဏေ ပုစ္ဆိတာ” တိ ? “အဘိဇာနာမဟံ၊ ဘန္တ တေ၊ ကုမံ ပဉ္စ အညေ သမဏဗြာဟ္မဏေ ပုစ္ဆိတာ” တိ။ “ယထာ ကထံ ပန တေ၊ မဟာရာဇ၊ ဗျာကရိသု၊ သစေ တေ အဂရ ဘာသဿူ” တိ။ “န ခေါ မေ၊ ဘန္တေ ဂရ၊ ယတ္ထဿ ဘဂဝါ နိသိန္တေ၊ ဘဂဝန္တရူပေါ ဝါ” တိ [စာတိ (သီ. က.)]။ “တေန ဟိ၊ မဟာရာဇ၊ ဘာသဿူ” တိ။

164. "Do you remember, Great King, ever putting the same question to other samaṇas and brāhmaṇas?"

I do remember, Venerable Sir, putting the same question to other Samaṇas and brāhmaṇas."

"Great King, if it is not burdensome for you to tell me how other samaṇas and brāhmaṇas answered your question, tell me."

In the presence of the Bhagavā, or a personage like him, it will not be burdensome for me."

"If that be so, speak, Great King!"

၁၆၄။ "မင်းကြီး သင်သည် တစ်ပါးသောသမဏဗြာဟ္မဏတို့အား ဤပြဿနာ မေးဖူးသည်ကိုမှတ်မိပါ၏လော"။

"အကျွန်ုပ်သည် တစ်ပါးသောသမဏဗြာဟ္မဏတို့အား ဤပြဿနာ မေးဖူးသည်ကို မှတ်မိပါသည်အသျှင်ဘုရား"။

"မင်းကြီး ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် အဘယ်သို့ ဖြေကြားကုန်သနည်း၊ အကယ်၍ သင့်အား ဝန်မလေးမှု ပြောကြား လော့"။

"မြတ်စွာဘုရားဖြစ်စေ မြတ်စွာဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေ ထိုင်နေရာအရပ်၌ အကျွန်ုပ်အားဝန်မလေးပါ အသျှင် ဘုရား"။

"မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် ပြောကြားလော့"။

၁။ မဟာရာဇ ရှိရာ၌ "မင်းကြီး"။

၂။ ဒေဝ ရှိရာ၌ "မင်းမြတ်ဟု ပြန်ဆိုသည်"။

Pūraṇakassapavādo ပူရဏကဿပဝါဒေါ

The Creed of Pūraṇa Kassapa

ပူရဏကဿပ၏ အယူဝါဒ

165. “Ekamidāhaṃ, bhante, samayaṃ yena pūraṇo kassapo tenupasaṅkami; upasaṅkamtivā pūraṇena kassapena saddhiṃ sammodiṃ. Sammodanīyaṃ kathaṃ sārāṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdiṃ. Ekamantaṃ nisinno kho ahaṃ, bhante, pūraṇaṃ kassapaṃ etadavocaṃ – ‘yathā nu kho imāni, bho kassapa, puthusippāyatanāni, seyyathidaṃ – hatthāroha assāroha rathikā dhanuggahā celakā calakā piṇḍadāyakā uggā rājaputtā pakkhandino mahānāgā sūrā cammayodhino dāsikaputtā ālārikā kappakā nhāpakā sūdā mālākārā rajakā pesakārā naḷakārā kumbhakārā gaṇakā muddikā, yāni vā panaññānīpi evaṃgatāni puthusippāyatanāni- te diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sippaphalaṃ upajīvanti; te tena attānaṃ sukhenti pīṇenti, mātāpitara sukhenti pīṇenti, puttadāraṃ sukhenti pīṇenti, mittāmacce sukhenti pīṇenti, samaṇabrāhmaṇesu uddhaggikaṃ dakkhiṇaṃ patitṭhapenti sovaggikaṃ sukhavipākaṃ saggasamvattanikaṃ. Sakkā nu kho, bho kassapa, evameva diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?

၁၆၅. “ဧကမိဒါဟံ၊ ဘန္တေ၊ သမယံ ယေန ပူရဏော ကဿပေါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတ္တံ ပူရဏေန ကဿပေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိ။ သမ္မောဒနိယံ ကထံ သာရဏိယံ ဝီတိသာရေတ္တာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသိန္တေ ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ပူ

ရက် ကဿပံ ဧတဒဝေါစံ - ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘော ကဿပ၊ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ သေယျထိဒံ - ဟတ္ထာရော ဟာ အဿာရောဟာ ရထိကာ ဓနုဂ္ဂဟာ စေလကာ စလကာ ပိဏ္ဍာအယကာ ဥဂ္ဂါ ရာဇပုတ္တာ ပက္ခန္တိနော မဟာနာဂါ သူရာ စမ္မယောဓိနော အသိကပုတ္တာ အာဠာရိကာ ကပ္ပကာ နာပကာ သူအ မာလာကာရာ ရဇကာ ပေသကာရာ နဋ္ဌကာရာ ကု မ္ဘကာရာ ဂဏကာ မုဒ္ဒိကာ၊ ယာနိ ဝါ ပနညာနိပိ ဧဝံဂတာနိ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ- တေ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သိပ္ပဖလံ ဥ ပဇိဝန္တိ; တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မာတာပိတရော သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ ပုတ္တအရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာမစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂ္ဂိကံ သုခဝိပါကံ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘော ကဿပ၊ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု’န္တိ?

165. Once, Venerable Sir, I went to Pūraṇa Kassapa and exchanged glad greetings with him. Having exchanged courteous and memorable greetings, I sat in a suitable place and put to him this question:

“O Kassapa! There are (men of) various callings. And what are they? They are:

Elephant riders; horse riders; charioteers; archers; stand-ard-bearers; military strategists; commandos; men of royal birth prominent as warriors; members of striking forces; men brave as elephants; men of valour; mail-clad warriors; trusted servants; confectioners; barbers; bath attendants; cooks; garland-makers; washermen; weavers; reed-mat makers; potters; arithemeticians; and accountants. Besides them, there are men of many other callings. All those skilled in them enjoy the fruit of their proficiency in this very life. They make themselves well-fed and happy. And so do they make their mothers and fathers well-fed and happy, their wives and children well-fed and happy, and their friends well-fed and happy. They engage themselves in the practice of making gifts to samanas and brāhmaṇas with a view to attaining the higher realms, the abodes of devas, and obtaining happy and beneficial results. Can you, O Kassapa, reveal to me the advantages to be gained in this very life from being a samaṇa, similar to the advantage accruing from these callings?”

၁၆၅။ အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် ပူရဏကဿပထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပူရဏကဿပနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကိုပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် ပူရဏကဿပအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏ -

"အသျှင်ကဿပ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤအတတ်သည်တို့ကားအဘယ်နည်း-ဆင်စီးသူရဲ များ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ ရထားစီးသူရဲများ၊ လေးသည်များ၊ အောင်လံကိုင်များ၊ စစ်ဆင် သူများ၊ တစ်ဖက်စစ်တပ်သို့ ဝင်၍ ဦးခေါင်းများကို အတုံးအတစ် ဖြတ်တောက်သွားနိုင်သူများ (စစ်၌) ထူးချွန်ကျော်စောသော မင်းသားများ၊ တစ်ဟုန်တည်း ပြေးဝင် စစ်ထိုးနိုင်သူများ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့သောသူရဲများ၊ လွန်စွာရဲရင့်သူများ၊ ချပ်ဝတ်သူရဲများ၊ ကျွန်ယုံတော်များ၊ ထမင်းချက်သူများ၊ ဆတ္တာသည်များ၊ ရေချိုးပေးသူများ၊ စဖိုသည်များ၊ ပန်းကုံးသူများ၊ ခဝါသည်များ၊ ရက်ကန်းသည်များ၊ ကျူထရံသည်များ၊ အိုးထိန်းသည်များ၊ ဂဏန်းတတ်သူများ၊ လက်ချိုးရေတွက်တတ် သူများထိုမှ တစ်ပါးလည်း ဤနှင့် အလားတူ များစွာသော အတတ်သည်တို့ ရှိပါကုန်သေး၏။ ထိုသူတို့သည်မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော အတတ်၏ အကျိုးကို မှီ၍ အသက် မွေးပါကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအတတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့် ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အမိအဖတို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ သား မယားတို့ ကိုချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ မိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ချမ်းသာ စေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အထက်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေ တတ်သောကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော မွန်မြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အလှူကိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့၌ တည်စေပါကုန်၏။ ဤ (အတတ် တို့၏အကျိုး) နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလော အသျှင်ကဿပ"ဟု မေးဖူးပါ၏။

166. “Evaṃ vutte, bhante, pūraṇo kassapo maṃ etadavoca - ‘karoto kho, mahārāja, kārayato, chindato chedāpayato, pacato pācāpayato socayato, socāpayato, kilamato kilamāpayato, phandato phandāpayato, pāṇamatipātāpayato, adinnaṃ ādiyato, sandhiṃ chindato, nillopaṃ harato, ekāgārikaṃ karoto, paripantho tiṭṭhato, paradāraṃ gacchato, musā bhaṇato, karoto na karīyati pāpaṃ. Khurapariyantena cepi cakkena yo imissā pathaviyā pāṇe ekaṃ maṃsakhalaṃ ekaṃ maṃsapuññaṃ kareyya, natthi

tatonidānaṃ pāpaṃ, natthi pāpassa āgamo. Dakkhiṇaṃ cepi gaṅgāya tīraṃ gaccheyya hananto ghātento chindanto chedāpento pacanto pācāpento, natthi tatonidānaṃ pāpaṃ, natthi pāpassa āgamo. Uttarañcepi gaṅgāya tīraṃ gaccheyya dadanto dāpento yajanto yajāpento, natthi tatonidānaṃ puññaṃ, natthi puññaṃ āgamo. Dānena damena saṃyamena saccavajjena natthi puññaṃ, natthi puññaṃ āgamo'ti. Itthaṃ kho me, bhante, pūraṇo kassapo sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puṭṭho samāno akiriyaṃ byākāsi.

“Seyyathāpi, bhante, ambaṃ vā puṭṭho labujaṃ byākareyya, labujaṃ vā puṭṭho ambaṃ byākareyya; evameva kho me, bhante, pūraṇo kassapo sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puṭṭho samāno akiriyaṃ byākāsi. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – ‘kathañhi nāma mādiso samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā vijite vasantaṃ apasādetabbaṃ maññeyyā’ti. So kho ahaṃ, bhante, pūraṇassa kassapassa bhāsitaṃ neva abhinandiṃ nappaṭikkosiṃ. Anabhinanditvā appaṭikositvā anattamano, anattamanavācaṃ anicchāretvā, tameva vācaṃ anuggaṇhanto anikkujjanto [anikkujjento (syā. kaṃ. ka.)] utṭhāyāsanaṃ pakkamiṃ [pakkāmiṃ (sī. syā. kaṃ. pī.)].

၁၆၆. “ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဘန္တေ၊ ပူရဏော ကဿပေါ မံ ဧတဒေါစ – ‘ကရောတော ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ကာရယတော၊ ဆိန္ဒုတော ဆေအပယတော၊ ပစတော ပါစပယတော သောစယတော၊ သောစပယတော၊ ကိလမတော ကိလမပယတော၊ ဖန္ဒုတော ဖန္ဒုပယတော၊ ပါဏမတိပါတပယတော၊ အဒိန္နံ အာဒိယတော၊ သန္တိံ ဆိန္ဒုတော၊ နိလ္လောပံ ဟရတော၊ ဧကာဂါရိကံ ကရောတော၊ ပရိပန္နေ တိဋ္ဌတော၊ ပရဒာရံ ဂစ္ဆတော၊ မုသာ ဘဏတော၊ ကရောတော န ကရိယတိ ပါပံ။ ခုရပရိယန္တေန စေပိ စက္ကေန ယော ဣမိဿာ ပထဝိယာ ပါဏေ ဧကံ မံသခလံ ဧကံ မံသပုဉ္ဇံ ကရေယျ။ နတ္ထိ တတောနိအနံ ပါပံ၊ နတ္ထိ ပါပဿ အာဂမော။ ဒက္ခိဏံ စေပိ ဂင်္ဂိယ တီရံ ဂစ္ဆေယျ ဟနန္တော ယာတေန္တော ဆိန္ဒုန္တော ဆေအပေန္တော ပစန္တော ပါစပေန္တော၊ နတ္ထိ တတောနိအနံ ပါပံ၊ နတ္ထိ ပါပဿ အာဂမော။ ဥတ္တရဉ္စေပိ ဂင်္ဂိယ တီရံ ဂစ္ဆေယျ ဒဒန္တော အပေန္တော ယဇန္တော ယဇပေန္တော၊ နတ္ထိ တတောနိအနံ ပုညံ၊ နတ္ထိ ပုညဿ အာဂမော။ အနေန ဒမေန သံယမေန သစ္စဝဇ္ဇေန နတ္ထိ ပုညံ၊ နတ္ထိ ပုညဿ အာဂမော’တိ။ ဣတ္ထိ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ ပူရဏော ကဿပေါ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော အကိရိယံ ဗျာကာသိ။

“သေယျထာပိ၊ ဘန္တေ၊ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လဗုဇံ ဗျာကာရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကာရေယျ၊ ဧဝမေဝ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ ပူရဏော ကဿပေါ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော အကိရိယံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒဟောသိ – ‘ကထဉ္စိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ’တိ။ သော ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ပူရဏဿ ကဿပဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္တိ နပုဋ္ဌိက္ကောသိ။ အနဘိနန္တိတွာ အပုဋ္ဌိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော၊ အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္ဆရေတွာ၊ တမေဝ ဝါစံ အနုဂ္ဂဏန္တော အနိက္ကုဇ္ဇန္တော [အနိက္ကုဇ္ဇန္တော (သျှ. ကံ. က.)] ဥဉ္ဇယာသနာ ပက္ကမိ [ပက္ကမိ (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)]။

166. At this, Venerable Sir, Pūraṇa Kassapa made this reply:

"Great King! One who acts or causes others to act, one who mutilates or causes others to mutilate, one who torments or causes others to torment, one who inflicts sorrow or causes others to inflict sorrow, one who oppresses and causes others to oppress, one who threatens or causes others to threaten, one who kills or causes others to kill, one who steals or causes others to steal, one who breaks into houses or causes others to break into houses, one who raids or causes others to raid villages, one who robs or causes others to rob, one who commits or causes others to commit highway robbery, one who commits or causes others to commit adultery or one who tells lies or causes others to tell lies is not deemed to have done evil even though he has done (these things). Even if one cuts up all beings on this earth into a pile or a heap of flesh with a grinding wheel fitted with razors, evil will not be caused. No evil ensues therefrom. Even if anyone living on the south bank of the Ganges should kill or cause others to kill, mutilate or cause others to mutilate, or torment or causes others to torment, no evil is done. No evil ensues therefrom. Even if anyone living on the north bank of the Ganges should give alms or cause others to give alms, or make offerings or cause others to make offerings, no meritorious action is done. No merit ensues therefrom. Such actions as giving in charity, controlling the senses,

observing morality and speaking the truth will not bring about meritoriousness. No merit ensues therefrom."

Venerable sir! I asked Pūraṇa Kassapa about the advantages in this very life of being a samaṇa and he replied by expounding the doctrine of Akiriya, non-causative action or non-kamma. It is as if, when asked about a mango tree, he explains what a mountain-jack' is and when asked about a mountain-jack he explains what a mango tree is. Similarly, Pūraṇa Kassapa, when asked about the advantages in this very life of being a samaṇa, explained to me the doctrine of Akiriya, non-kamma. At that, it occurred to me thus, Venerable Sir!

"Why should a king like me think of blaming the samaṇa and brāhmanas living in my realm?"

Venerable Sir! I was not pleased with what Pūraṇa Kassapa told me. But I did not say that I rejected what he said. Although I neither liked it nor rejected it and said nothing about my displeasure, I arose and departed from his presence without accepting what he said or paying any heed to it.

၁၆၆။ ဤသို့ မေးသော် ပူရဏကဿပသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အသျှင်ဘုရား -

"မင်းကြီး ပြုသူ ပြုစေသူ ဖြတ်သူ ဖြတ်စေသူ နှိပ်စက်သူ နှိပ်စက်စေသူ ပူဆွေးအောင်ပြုသူ ပြုစေသူပင်ပန်းအောင် ပြုသူ ပြုစေသူ တုန်လှုပ်သူ တုန်လှုပ်စေသူ အသက်ကို သတ်သူ (သတ်စေသူ) ခိုးယူသူ (ခိုးယူစေသူ) အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းသူ (ဖောက်ထွင်းစေသူ) (ရွာကို) တိုက်ခိုက်လုယူသူ (တိုက်ခိုက်လုယူစေသူ) တစ်အိမ်တည်းကို တိုက်ခိုက်လုယူသူ (တိုက်ခိုက် လုယူ စေသူ) ခရီးလမ်း၌စောင့်၍ လုယက်သူ (လုယူစေသူ) သူ့မယားကို သွားလာသူ (သွားလာ စေသူ) မမှန်စကားကို ပြောသူ (ပြောစေသူ) များသည် မကောင်းမှုကို ပြုသော်လည်း ပြုသည် မမည်၊ ဤမြေပေါ်ရှိ သတ္တဝါတို့ကို သင်တုန်းသွားစက်ဖြင့် တစ်ခုတည်းသော အသားစု အသားပုံ ဖြစ်အောင် အကယ်၍ ပြုစေကာမူထိုအကြောင်းကြောင့် မကောင်းမှု မရှိ၊ မကောင်းမှုဖြစ်ခြင်း မရှိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်ကမ်း၌နေသော သူသည်လည်း၁ အသက်ကို သတ် လျက် သတ်စေ လျက် ဖြတ်လျက် ဖြတ်စေလျက်နှိပ်စက်လျက် နှိပ်စက်စေလျက် သွားစေကာမူ ထို (သတ်ခြင်း စသော) အကြောင်းကြောင့် မကောင်းမှုမရှိ၊ မကောင်းမှု ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏ မြောက်ဘက် ကမ်း၌ နေသော သူသည်လည်း၂ လူလျက်လူစေလျက် ပူဇော်လျက် ပူဇော်စေလျက် သွားစေကာမူ ထို (လူခြင်းစသော) အကြောင်းကြောင့်ကောင်းမှုမရှိ၊ ကောင်းမှု ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ အလှူပေးခြင်း ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း သီလစောင့်စည်းခြင်းအမှန်ဆိုခြင်းတို့ကြောင့် ကောင်းမှုမရှိ၊ ကောင်းမှု ဖြစ်ခြင်းမရှိ"ဟု ပြောဆိုပါသည်။

အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် ပူရဏကဿပသည်အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ 'ကံမဲ့ ဝါဒ' ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ် ကျိုးကို မေးပါလျက် ပူရဏကဿပသည်အကျွန်ုပ် အား 'ကံမဲ့ဝါဒ' ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏ -

"ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသောသမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပူရဏကဿပ ပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ၊ ပယ်လည်းမပယ်ခဲ့ပါ၊ မနှစ် သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

၁။ ဂင်္ဂါမြစ် တောင်ဘက်ကမ်းသားတို့သည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏။

၂။ ဂင်္ဂါမြစ် မြောက်ဘက်ကမ်းသားတို့သည် သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏။ ဘုရားတရားသံဃာကို ကြည်ညိုကုန်၏ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။

Makkhaligosālāvādo မက္ခလိဂေါသာလဝါဒေါ
The Creed of Makkhali Gosāla
မက္ခလိဂေါသာလ၏ အယူဝါဒ

167. “Ekamidāhaṃ, bhante, samayaṃ yena makkhali gosālo tenupasaṅkamim; upasaṅkamtivā makkhalinā gosālena saddhim sammodim. Sammodanīyaṃ kathaṃ sārāṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdim. Ekamantaṃ nisinno kho ahaṃ, bhante, makkhalim gosālaṃ etadavocaṃ – ‘yathā nu kho imāni, bho gosāla, puthusippāyatanāni...pe... sakkā nu kho, bho gosāla, evameva diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?

၁၆၇. “ဧကမိဒါဟံ၊ ဘန္တေ၊ သမယံ ယေန မက္ခလိ ဂေါသာလော တေနပသင်္ကမိံ; ဥပသင်္ကမိတ္တာ မက္ခလိနာ ဂေါသာလေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိံ။ သမ္မောဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝိတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိံ။ ဧကမန္တံ နိသီန္နော ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလံ ဧတဒဝေါစံ – ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘော ဂေါသာလ၊ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပေ။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘော ဂေါသာလ၊ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သဒ္ဓိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု’န္တိ?

167. Once, Venrable Sir, I went to Makkhali Gosāla and exchanged glad greetings with him. Having exchanged courteous and memorable greetings, I sat in suitable place and put to him this question.

“O Gosāla! There are (men of) various callings ...p... Can you, O Gosāla, reveal to me the advantages in this very life. to be gained from being a samaṇa similar to advantages accruing from these callings?”

၁၆၇။ အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် မက္ခလိဂေါသာလထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ မက္ခလိဂေါသာလနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် မက္ခလိဂေါသာလအား ဤပြဿနာကို မေးဖူး ပါ၏ -

"အသျှင်ဂေါသာလ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။၁ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့် တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလော အသျှင်ဂေါသာလ"ဟု မေးဖူးပါ၏။

168. “Evaṃ vutte, bhante, makkhali gosālo maṃ etadavoca – ‘natthi mahārāja hetu natthi paccayo sattānaṃ saṃkilesāya, ahetū [ahetu (katthaci)] apaccayā sattā saṃkilissanti. Natthi hetu, natthi paccayo sattānaṃ visuddhiyā, ahetū apaccayā sattā visujjhanti. Natthi attakāre, natthi parakāre, natthi purisakāre, natthi balaṃ, natthi vīriyaṃ, natthi purisathāmo, natthi purisaparakkamo . Sabbe sattā sabbe pāṇā sabbe bhūtā sabbe jīvā avasā abalā avīriyā niyatisaṅgatibhāvaparīṇatā chasvevābhijātisu sukhadukkhaṃ [sukhañca dukkhañca (syā..)] paṭisaṃvedenti. Cuddasa kho panimāni yonipamukhasatasahassāni satṭhi ca satāni cha ca satāni pañca ca kammuno satāni pañca ca kammāni tīṇi ca kammāni kamme ca aḍḍhakamme ca dvaṭṭhipaṭipadā dvaṭṭhantarakappā chaḷābhijātiyo aṭṭha purisabhūmiyo ekūnapaññāsa ājīvakasate ekūnapaññāsa paribbājakasate ekūnapaññāsa nāgāvāsasate vīse indriyasate tiṃse nirayasate chattiṃsa rajodhātuyo satta saññīgabbhā satta asaññīgabbhā satta nigaṇṭhigabbhā satta devā satta mānusa satta pisācā satta sarā satta pavuṭā [sapuṭā (ka.), pabuṭā (sī..)] satta pavuṭasatāni satta papātā satta papātasatāni satta supinā satta supinasatāni cullāsīti mahākappino [mahākappuno (ka. sī. pī..)] satasahassāni, yāni bāle ca paṇḍite ca sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karissanti. Tattha natthi “imināhaṃ sīlena vā vatena vā tapena vā brahmacariyena vā aparipakkaṃ vā kammaṃ paripācassāmi, paripakkaṃ vā kammaṃ phussa phussa byantiṃ karissāmi’ti hevaṃ natthi. Doṇamite sukhadukkhe pariyantakate saṃsāre , natthi hāyanavaḍḍhane, natthi ukkaṃsāvakaṃse. Seyyathāpi nāma suttaguḷe khitte nibbeṭṭhiyamānameva paleti, evameva bāle ca paṇḍite ca sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karissanti’ti.

၁၆၈. “ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဘန္တေ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလော မံ ဧတဒဝေါစံ – ‘နတ္ထိ မဟာရာဇ ဟေတု နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ သံ ကိလေသာယ၊ အဟေတု [အဟေတု (ကတ္တစိ)] အပစ္စယာ သတ္တာ သံကိလိဿန္တိ။ နတ္ထိ ဟေတု၊ နတ္ထိ ပစ္စယော သတ္တာနံ

ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အဟေတု အပစ္စယာ သတ္တာ ဝိသုဒ္ဓိန္တိ။ နတ္ထိ အတ္တကာရေ၊ နတ္ထိ ပရကာရေ၊ နတ္ထိ ပုရိသကာရေ၊ နတ္ထိ ဗလံ၊ နတ္ထိ ဝီရိယံ၊ နတ္ထိ ပုရိသထာမော၊ နတ္ထိ ပုရိသပရိက္ခမော ။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ သဗ္ဗေ ဘူတာ သဗ္ဗေ ဇီဝိ အဝ သာ အဗလာ အဝီရိယာ နိယတိသင်္ဂတိဘာဝပရိဏတာ ဆသ္မေဝါဘိဇာတိသု သုခဒုက္ခံ [သုခဉ္စ ဒုက္ခဉ္စ (သုဂ္ဂ.)] ပဋိသံဝေ ဒေန္တိ။ စုဒ္ဒသ ခေါ ပနိမာနိ ယောနိပမုခသတသဟဿာနိ သဌိ စ သတာနိ ဆ စ သတာနိ ပဉ္စ စ ကမ္မုနော သတာနိ ပဉ္စ စ ကမ္မာနိ တီဏိ စ ကမ္မာနိ ကမ္မေ စ အမုကမ္မေ စ ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါ ဒွဋ္ဌန္တရကပ္ပါ ဆဋ္ဌာဘိဇာတိယော အဋ္ဌ ပုရိသဘူမိယော ဧ ကုနပညာသ အာဇီဝကသတေ ဧကုနပညာသ ပရိဗ္ဗာဇကသတေ ဧကုနပညာသ နာဂါဝါသသတေ ဝိသေ ဣန္ဒြိယသ တေ တိသေ နိရယသတေ ဆတ္တိသ ရဇောဓာတုယော သတ္တ သညိဂဗ္ဘာ သတ္တ အသညိဂဗ္ဘာ သတ္တ နိဂဏ္ဌိဂဗ္ဘာ သတ္တ ဒေ ဝါ သတ္တ မာနုသာ သတ္တ ပိသာဓာ သတ္တ သရာ သတ္တ ပဝုဋ္ဌာ [သပုဋ္ဌာ (က.)၊ ပဗုဋ္ဌာ (သိ.)] သတ္တ ပဝုဋ္ဌသတာနိ သတ္တ ပ ပါတာ သတ္တ ပပါတသတာနိ သတ္တ သုပိနာ သတ္တ သုပိနသတာနိ စုလ္လာသီတိ မဟာကပ္ပိနော [မဟာကပ္ပုနော (က. သိ. ပီ.)] သတသဟဿာနိ၊ ယာနိ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ သန္ဓာဝိတွာ သံသရိတွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ။ တတ္ထ နတ္ထိ “ဣမိ နာဟံ သီလေန ဝါ ဝတေန ဝါ တပေန ဝါ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ အပရိပက္ခံ ဝါ ကမ္မံ ပရိပါစေသာမိ၊ ပရိပက္ခံ ဝါ ကမ္မံ ဖုဿ ဖုဿ ဗျန္တိ ကရိသာမိ” တိ ဟေဝံ နတ္ထိ။ အေဏမိတေ သုခဒုက္ခေ ပရိယန္တကတေ သံသာရေ ၊ နတ္ထိ ဟာယနဝမုနော၊ နတ္ထိ ဥက္ကံသာဝကံသေ။ သေယျထာပိ နာမ သုတ္တဂုဋ္ဌေ ခိတ္တေ နိဗ္ဗေဋ္ဌိယမာနမေဝ ပလေတိ၊ ဧဝမေဝ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ သန္ဓာဝိတွာ သံသရိတွာ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿန္တိ’ တိ။

168. At this, Venerable Sir, Makkhali Gosāla made this reply:

"Greaāt King! There exists no cause or condition for beings to become defiled; they are defiled without cause or condition. There exists no cause or condition for beings to become absolutely pure; they are absolutely pure without cause or condition. There is no such thing as action done by oneself, nor action done by another for the sake of oneself, nor action done by men. There is no power, no energy, no human strength and no human endeavour. All sentient beings, all those that breathe, all those that exist, all those that possess the principle of life are devoid of power, energy, strength and endeavour. They just happen naturally, by chance and according to their own individual character. They experience pleasure and pain in accordance with the various positions they occupy in their hierarchy of six kinds of births. There are one million four hundred and six thousand six hundred main types of beings. There are five hundred kinds of actions (kamma), or else five, or else three; and there are complete actions as well as half actions. There are sixty-two methods of religious practices, sixty-two world cycles, six categories of special castes, eight stages of man, four thousand and nine hundred modes of living, four thousand and nine hundred kinds of wandering ascetics, four thousand and nine hundred abodes of nāga serpents, two thousand faculties of the senses, three thousand abodes of suffering (niraya), thirty-six repositories of atoms of dust, seven kinds of rebirth with consciousness (saññā), seven kinds of rebirth without consciousness, seven kinds of reproduction by budding and grafting, seven kinds of devas, seven kinds of human beings, seven kinds of sprites, seven kinds of lakes, seven kinds of great prominences, seven hundred small prominences, seven great chasms, seven hundred small chasms, seven major dreams and seven hundred minor dreams. And then there are eighty-four hundred thousand great cycles of time during which the fool and the wise alike, wandering from one existence to another, will at last put an end to the round of suffering. In the meanwhile there will be no end (of it). No one can say: 'By the practice of this morality and conduct, of this austerity, of this chastity, I shall make my immature actions grow into maturity, at the same time destroying mature actions by repeated encounters.. All happiness and misery have been measured in the measuring basket; and the round of rebirths is in this way delimited, with no extension or reduction. When a ball of string is thrown forward, it will go as far as the length of the string allows. In like manner both the fool and the wise would wander from one existence to another as far as they can go, and ultimately make an end of the round of suffering."

၁၆၈။ ဤသို့ မေးသော် မက္ခလိဂေါသာလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည်အသျှင်ဘုရား -

"မင်းကြီး သတ္တဝါတို့ ညစ်ညူးရန် အကြောင်းသည် မရှိ၊ အထောက်အပံ့သည် မရှိ၊ အကြောင်း မရှိအထောက်အပံ့ မရှိဘဲ သတ္တဝါတို့သည် ညစ်ညူးကုန်၏။ သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ရန် အကြောင်းသည်မရှိ၊ အထောက်အပံ့သည် မရှိ၊ အကြောင်းမရှိ အထောက်အပံ့ မရှိဘဲ သတ္တဝါတို့သည် စင်ကြယ်ကုန်၏။ မိမိ ပြုလုပ်မှုသည် မရှိ၊ သူတစ်ပါးတို့ ပြုလုပ်ပေးမှုသည် မရှိ၊ ယောကျ်ားတို့ ပြုလုပ်မှုသည် မရှိ၊ ခွန်အားသည် မရှိ၊ လုံ့လသည် မရှိ၊ ယောကျ်ားတို့ စွမ်းအားသည် မရှိ၊ ယောကျ်ားတို့အားထုတ်မှုသည် မရှိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ အလုံးစုံသော သက်ရှိသတ္တဝါ အလုံး စုံသော ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါ အလုံးစုံသော သက်ရှိအရာတို့သည် အစွမ်းမရှိကုန်၊ ခွန်အား မရှိကုန်၊ လုံ့လမရှိကုန်၊ ဖြစ်မြဲအတိုင်း ဆုံစည်းသည့်အတိုင်း သဘာဝအတိုင်း အမျိုးမျိုးဖြစ်ကုန်၍ဇာတ်အထူးခြောက်မျိုးတို့၌သာလျှင် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားကုန်၏။ ဤတစ်သန်း လေးသိန်းခြောက်ထောင် ခြောက်ရာသော အဓိကသတ္တဝါမျိုးများ ငါးရာသော ကံများ ငါးပါးသော ကံများ သုံးပါးသော ကံများ (ပြည့်သော) ကံများ ထက်ဝက်သော ကံများ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အကျင့်များခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အန္တရကပ်များ ခြောက်မျိုးသော ဇာတ်အထူးများ ရှစ်ပါး သောယောကျ်ားတို့၏ အရွယ်များ လေးထောင်ကိုးရာသော အသက်မွေးမှုများ လေးထောင် ကိုးရာသောပရိပိုဇ်များ လေးထောင်ကိုးရာသော နဂါးတို့နေရာများ နှစ်ထောင်သော ဣန္ဒြေများ သုံးထောင်သောငရဲများ သုံးဆယ့်ခြောက်မျိုးသော မြူဇာတ် (တည်ရာ) များ ခုနစ်မျိုးသော သညာရှိပဋိသန္ဓေများခုနစ်မျိုးသော သညာမဲ့ပဋိသန္ဓေများ ခုနစ်မျိုးသော အဆစ် ပဋိသန္ဓေများ ခုနစ်မျိုးသော နတ်များခုနစ်မျိုးသော လူများ ခုနစ်မျိုးသော မြေဖုတ်ဘီလူးများ ခုနစ်ခုသော အိုင်ကြီးများ ခုနစ်ခုသောအဖုကြီးများ ခုနစ်ရာသော အဖုငယ်များ ခုနစ်ခုသော ချောက်ကြီးများ ခုနစ်ရာသော ချောက်ငယ်များခုနစ်ခုသော အိပ်မက်ကြီးများ ခုနစ်ရာသော အိပ်မက်ငယ်များ ရှစ်သန်းလေးသိန်းသော မဟာကပ်များရှိကုန်၏။ ယင်း (မဟာကပ်တို့) ပတ်လုံး လူမိုက်ဖြစ်စေ ပညာရှိဖြစ်စေ (တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့) ပြေးသွားကျင်လည်၍ ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုကြလတ္တံ့၊ ထိုအတွင်း (ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်း) မရှိ၊ 'ငါသည် ဤသီလဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤကျင့်ဝတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤခြိုးခြံမှုဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤအကျင့်မြတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မရင့်သေးသော ကံကိုမူလည်း ရင့်စေမည် ရင့်ပြီးသော ကံကိုမူလည်း တွေ့၍ တွေ့၍ ပျက်စီးစေမည်'ဟုဤသို့ (ပြုပြင်နိုင်ခြင်း မရှိ)၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲသည် စွတ်တောင်းဖြင့် ခြင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သံသရာသည် အပိုင်းအခြား ပြုထားပြီးဖြစ်၏။ အတိုး အဆုတ် မရှိ၊ အလွန် အယုတ် မရှိ၊ ချည်လုံးကိုပစ်လိုက်သော် (ချည်ရှိသရွေ့သာ) ပြေလျက်

--

ပြေးသွားသကဲ့သို့ ဤအတူ လူမိုက်ဖြစ်စေ ပညာရှိဖြစ်စေ (တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့) ပြေးသွားကျင်လည်၍ ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုကြလတ္တံ့"ဟု ပြောဆိုပါသည်။

169. “Itthaṃ kho me, bhante, makkhali gosālo sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puṭṭho samāno saṃsārasuddhiṃ byākāsi. Seyyathāpi, bhante, ambam vā puṭṭho labujam byākareyya, labujam vā puṭṭho ambam byākareyya; evameva kho me, bhante, makkhali gosālo sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puṭṭho samāno saṃsārasuddhiṃ byākāsi. Tassa mayham, bhante, etadahosi – ‘kathañhi nāma mādiso samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā vijite vasantaṃ apasādetabbaṃ maññeyyā’ti. So kho aham, bhante, makkhalissa gosālassa bhāsitaṃ neva abhinandiṃ nappatikkosim. Anabhinanditvā appatikkositvā anattamano, anattamanavācam anicchāretvā, tameva vācam anuggaṇhanto anikkujjanto utthāyāsanā pakkamim.

၁၆၉. “‘ကုတ္တံ ခေါ် မေ၊ ဘန္တေ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဠော သမာနော သံသာရသုဒ္ဓိံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပ၊ ဘန္တေ၊ အမ္ပံ ဝါ ပုဠော လဗုဇံ ဗျာကာရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဠော အမ္ပံ ဗျာကာရေယျ၊ ဧဝမေဝ ခေါ် မေ၊ ဘန္တေ၊ မက္ခလိ ဂေါသာလော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဠော သမာနော သံသာရသုဒ္ဓိံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒဟောသိ — ‘ကထဉ္စိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ’တိ။ သော ခေါ် အဟံ၊ ဘန္တေ၊ မက္ခလိဿ ဂေါသာလဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္တိ နပုဋိက္ကောသိ။ အနဘိနန္တိတွာ အပုဋိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော၊ အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္ဆာရေတွာ၊ တမေဝ ဝါစံ အနုဂ္ဂဏန္တော အနန္တုန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမံ။

169. Venerable Sir! I asked Makkhali Gosāla about the advantages in this very life of being a samaṇa and he replied by expounding the doctrine of saṃsāra suddhi, purification by means of the round of suffering. It is as if, when asked about a mango tree, he explains what a mountain-jack is and when

asked about a mountain-jack, he explains what a mango tree is. Similarly, Makkhali Gosāla, when asked about the advantages in this very life of being a .samaṇa, explained to me the doctrine of purification by means of the round of suffering. At that, it occurred to me thus, Venerable Sir! |

“Why should a king like me think of blaming the samaṇas and brāhmaṇas living in my realm?”

Venerable Sir! I was not pleased with what Makkhali Gosāla told me. But I did not say that I rejected what he said. Although I neither liked it nor rejected it and said nothing about my displeasure, I arose and departed from his presence without accepting what he said or paying any heed to it.

၁၆၉။ အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် မက္ခလိဂေါသာလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ "သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်း" ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား သရက်ပင်ကိုမေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကိုဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် မက္ခလိဂေါသာလသည် အကျွန်ုပ်အား သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏ -

"ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသောသမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မက္ခလိဂေါသာလ ပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကိုမမြှက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

၁။ (ပ) ၎င်းအမှတ်အသား အတွင်းရှိ စကားများသည် ပူရဏကဿပအား မေးသည့်စကားအတိုင်းဖြစ်သည်။

Ajitakesakambalavādo အဓိတကေသကမ္မလဝါဒေါ

The Creed of Ajita Kesakambala

အဓိတကေသကမ္မလ၏ အယူဝါဒ

170. “Ekamidāhaṃ, bhante, samayaṃ yena ajito kesakambalo tenupasaṅkamim; upasaṅkamitvā ajitena kesakambalena saddhiṃ sammodim. Sammodanīyaṃ kathaṃ saraṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdim. Ekamantaṃ nisinno kho ahaṃ, bhante, ajitaṃ kesakambalaṃ etadavocaṃ – ‘yathā nu kho imāṇi, bho ajita, puthusippāyatanāni...pe... sakkā nu kho, bho ajita, evameva diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?”

၁၇၀. “ဧကမိအဟံ၊ ဘန္တေ၊ သမယံ ယေန အဓိတော ကေသကမ္မလော တေနုပသင်္ကမိံ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ အဓိတေန ကေသကမ္မလေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိံ။ သမ္မောဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝီတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိံ။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ အဓိတံ ကေသကမ္မလံ ဧတဒဝေါစံ - ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘော အဓိတ၊ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပေ..။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘော အဓိတ၊ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သဒ္ဓိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု’န္တိ?”

170: Once, Venerable Sir, I went to Ajitā Kesakambala and exchanged glad greetings with him. Having exchanged courteous and memorable greetings, I sat in a suitable place and put to him this question.

“O Agjita! There are (men of)various callings ...p... Can, you, O Ajita, reveal to me the advantages to be gained n this very life from being a samaṇa, similar to the advantages accruing from these callings?”

၁၇၀။ အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် အဓိတကေသကမ္မလထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ အဓိတကေသကမ္မလနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကားကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် အဓိတကေသကမ္မလအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏ -

"အသျှင်အဇိတ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့် တူစွာမျက်မှောက် ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသ လောအသျှင်အဇိတ"ဟု မေးဖူးပါ၏။

171. “Evaṃ vutte, bhante, ajito kesakambalo maṃ etadavoca – ‘natthi, mahārāja, dinnam , natthi yittham, natthi hutam, natthi sukatadukkaṭaṇam kammānam phalam vipāko, natthi ayam loko [paraloko (syā.)], natthi paro loko, natthi mātā, natthi pitā, natthi sattā opapātikā, natthi loke samaṇabrāhmaṇā sammaggaṭā [samaggaṭā (ka.), samaggaṭā (syā.)] sammāpaṭipannā, ye imaṇca lokam paraṇca lokam sayam abhiññā sacchikatvā pavedenti. Cātumahābhūṭiko ayam puriso, yadā kālaṅkaroti, pathavī pathavikāyaṃ anupeti anupagacchati, āpo āpokāyaṃ anupeti anupagacchati, tejo tejokāyaṃ anupeti anupagacchati, vāyo vāyokāyaṃ anupeti anupagacchati, ākāsaṃ indriyāni saṅkamanti. Āsandipaṇcamā purisā matam ādāya gacchanti. Yāvāḷāhanā padāni paññāyanti. Kāpotakāni aṭṭhīni bhavanti, bhassantā āhutiyo. Dattupaññattaṃ yadidaṃ dānam. Tesam tuccham musā vilāpo ye keci atthikavādam vadanti. Bāle ca paṇḍite ca kāyassa bhedā ucchijjanti vinassanti, na honti param maraṇā’ti.

၁၇၁. “ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဘန္တေ၊ အဇိတော ကေသကမ္မလော မံ ဧတဒဝေါစ – ‘နတ္ထိ၊ မဟာရာဇ၊ ဒိန္နံ ၊ နတ္ထိ ယိတ္ထံ၊ နတ္ထိ ဟုတံ၊ နတ္ထိ သုကတဒုက္ခဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော၊ နတ္ထိ အယံ လောကော [ပရလောကော (သျှ.)]၊ နတ္ထိ ပရော လောကော၊ နတ္ထိ မာတာ၊ နတ္ထိ ပိတာ၊ နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ၊ နတ္ထိ လောကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သမ္မဂ္ဂတာ [သမဂ္ဂတာ (က.)၊ သမဂ္ဂတာ (သျှ.)] သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ယေ ဣမဉ္စ လောကံ ပရဉ္စ လောကံ သယံ အဘိညာ သတ္တိကတ္တော ပဝေဒန္တိ။ စာတု မဟာဘူတိကော အယံ ပုရိသော၊ ယဒာ ကာလကံရောတိ၊ ပထဝီ ပထဝိကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အာပေါ အာပေါ ကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ တေဇော တေဇောကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ ဝါယော ဝါယောကာယံ အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အာကာသံ ဣန္ဒြိယာနိ သင်္ကမန္တိ။ အာသန္နိပဉ္စမာ ပုရိသာ မတံ အာအာယ ဂစ္ဆန္တိ။ ယာဝါဠာဟနာ ပအာနိ ပညာယန္တိ။ ကာပေါတကာနံ အဋ္ဌိနိ ဘဝန္တိ၊ ဘဿန္တော အာဟုတိယော။ ဒတ္တုပညတ္တံ ယဒိဒံ အနံ။ တေသံ တုစ္ဆံ မုသာ ဝိ လာပေါ ယေ ကေစိ အတ္ထိကဝါဒံ ဝဒန္တိ။ ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ ကာယဿ ဘောဒ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ ဝိနဿန္တိ၊ န ဟောန္တိ ပရံ မရဏာ’ တိ။

171. At this, Venerable Sir, Ajita Kesakambala made this reply:

"Great King! There is no (consequence to) alms-giving, sacrifice or oblation. A good or bad action produces no result. This world does not exist, nor do other worlds. There is no mother, no father, (all good or evil done to them producing no result). There is no rebirth of beings after death. In this world, there are no samaṇas or brāhmaṇas, established in the Noble Path and accomplished in good practice, who through direct knowledge (i.e., magga insight) acquired by their own efforts, can expound on this world and other worlds. This being is but a compound of the four great primary elements; after death, the earth-element (or element of extension) returns and goes back to the body of the earth, the water-element (or element of cohesion) returns and goes back to the body of water, the fire-element (or element of thermal energy) returns and goes back to the body of fire, and the air-element (or element of motion) returns and goes back to the body of air, while the mental faculties pass on into space. The four pall-bearers and the bier (constituting the fifth) carry the corpse. The remains of the dead can be seen up to the cemetery where bare bones lie greying like the colour of the pigeons. All alms-giving ends in ashes. Fools prescribe alms-giving; and some assert that there is such a thing as merit in alms-giving; but their words are empty, false and non-sensical. Both the fool and the wise are annihilated and destroyed after death and dissolution of their bodies. Nothing exists after death."

၁၇၁။ ဤသို့ မေးသော် အဇိတကေသကမ္မလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည်အသျှင်ဘုရား -

"မင်းကြီး ပေးလှူခြင်းသည် မရှိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် မရှိ၊ ဟံ့ပူဇော်ခြင်းသည် မရှိ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုတို့၏ အကျိုး ဝိပါကံသည် မရှိ၊ ဤလောကသည် မရှိ၊ တစ်ပါးသော လောကသည် မရှိ၊ အမိသည် မရှိ၊ အဖသည် မရှိ၊ သေ၍ တစ် ဖန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် မရှိကုန်၊ ဤလောကကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော လောကကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍မျက်မှောက်ပြုလျက် ဟောကြားနိုင်ကုန်သော ဖြောင့်မှန်သော အရိယမဂ်သို့ ရောက်ကုန်သော ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် လောက၌ မရှိကုန်၊ ဤသတ္တဝါသည်မဟာဘုတ်လေးပါး

အစုအဝေး ဖြစ်၏။ သေသောအခါ မြေဓာတ်သည် မြေဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏။ ရောက်၏။ ရေဓာတ်သည် ရေဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏။ ရောက်၏။ မီးဓာတ်သည် မီးဓာတ်အစုသို့ဆိုက်၏။ ရောက်၏။ လေဓာတ်သည် လေဓာတ်အစုသို့ ဆိုက်၏။ ရောက်၏။ နာမ်ကုဋေတို့သည်ကောင်းကင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကုန်၏။ ညောင်စောင်းလျှင် ငါးခုမြောက်ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်သူသေကောင်ကို ယူ၍ သွားကုန်၏။ သင်းချိုင်းတိုင်အောင် သူသေကောင်တို့သည် ထင်ကုန်၏။ အရိုးတို့သည် ခိုအဆင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အလှူတို့သည် ပြာအဆုံးရှိကုန်၏။ အလှူပေးခြင်းကိုလူမိုက်တို့က ပညတ်ထား၏။ အချို့သူတို့သည် (ပေးလှူခြင်းစသည်) ရှိ၏ ဟူသော ဝါဒကို ဟောပြောကုန်၏။ ထိုသူတို့၏ စကားသည် အချည်းနှီး ဖြစ်၏။ မှားယွင်း၏။ ယောင်ယမ်းပြောဆို သောစကားဖြစ်၏။ လူမိုက်ဖြစ်စေ ပညာရှိဖြစ်စေ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးလျှင် ပြတ်စဲကုန်၏။ ပျက်စီး ကုန်၏။ သေသည်မှ နောက်၌ မရှိကုန်"ဟု ပြောဆိုပါသည်။

172. “Ittham kho me, bhante, ajito kesakambalo sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puṭṭho samāno ucchedaṃ byākāsi. Seyyathāpi, bhante, ambaṃ vā puṭṭho labujaṃ byākareyya , labujaṃ vā puṭṭho ambaṃ byākareyya; evameva kho me, bhante, ajito kesakambalo sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puṭṭho samāno ucchedaṃ byākāsi. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – ‘kathañhi nāma mādiso samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā vijite vasaṇtaṃ apasādetabbaṃ maññeyyā’ ti. So kho ahaṃ, bhante, ajitassa kesakambalassa bhāsitaṃ neva abhinandiṃ nappaṭikkosiṃ. Anabhinanditvā appaṭikkositvā anattamano anattamanavācaṃ anicchāretvā tameva vācaṃ anuggaṇhanto anikkujjanto utthāyāsaṇā pakkamiṃ.

၁၇၂. “‘ကုတ္တံ ခေါ် မေ၊ ဘန္တေ၊ အဓိတော ကေသကမ္မလော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဥစ္ဆေဒံ ဗျာကာသိ။ သေယျထာပိ၊ ဘန္တေ၊ အမ္ပံ ဝါ ပုဋ္ဌော လဗုဇံ ဗျာကာရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဋ္ဌော အမ္ပံ ဗျာကာရေယျ၊ ဧဝမေဝ ခေါ် မေ၊ ဘန္တေ၊ အဓိတော ကေသကမ္မလော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဋ္ဌော သမာနော ဥစ္ဆေဒံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒ ဟောသိ – ‘ကထံဉ္စိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တိ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ’ တိ။ သော ခေါ် အဟံ၊ ဘန္တေ၊ အဓိတဿ ကေသကမ္မလဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္တိ နပုဋ္ဌိက္ကောသိ။ အနဘိနန္တိတ္တာ အပုဋ္ဌိက္ကောသိတ္တာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္ဆရေတ္တာ တမေဝ ဝါစံ အနဂ္ဂဏန္တော အနိက္ကုဇ္ဈန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

172. Venerable Sir! I asked Ajita Kesakambala about the advantages in this very life of being a samaṇa, and he replied by expounding the doctrine of annihilation. It is as if, when asked about a mango tree, he explains what a mountain-jack is and when asked about a mountain-jack, he explains what a mango tree is. Similarly, Ajita Kesakambala, when asked about the advantages in this very life of being a samaṇa, explained to me the doctrine of annihilation. At that, it occurred to me thus, Venerable Sir!

“Why should a king like me think of blaming the samaṇas and brāhmaṇas living in my realm?”

Venerable Sir! I was not pleased with what Ajita Kesakambala told me. But I did not say that I rejected what he said. Although I neither liked it nor rejected it, and said nothing about my displeasure, I arose and departed from his presence without accepting what he said or paying any heed to it.

၁၇၂။ အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် အဓိတကေသကမ္မလသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ "ပြတ်စဲဝါဒ" ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် အဓိတကေသကမ္မလသည် အကျွန်ုပ်အား ပြတ်စဲဝါဒကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏ -

"ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသောသမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် အဓိတကေသကမ္မလ ပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့

--

မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကိုမမြွက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

၁။ အကျိုးမရှိဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ အမိသည်မရှိ အမိ၌ ကောင်းစွာပြုခြင်း မကောင်းစွာပြုခြင်း၏ အကျိုးမရှိဟု ဆိုလိုသည် (အဖသည်မရှိ ဆိုရာ၌လည်း ဤအတူပင်)။

Pakudhakaccāyanavādo ပကုဓကစွာယနဝါဒေါ
The Creed of Pakudha Kaccāyana
ပကုဓကစွာယန၏ အယူဝါဒ

173. “Ekamidāhaṃ, bhante, samayaṃ yena pakudho kaccāyano tenupasaṅkamim; upasaṅkamitvā pakudhena kaccāyanena saddhiṃ sammodim. Sammodanīyaṃ kathaṃ sāraṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdim. Ekamantaṃ nisinno kho ahaṃ, bhante, pakudhaṃ kaccāyanaṃ etadavocaṃ – ‘yathā nu kho imāni, bho kaccāyana, puthusippāyatanāni...pe... sakkā nu kho, bho kaccāyana, evameva diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?”

၁၇၃. “ဧကမိအဟံ၊ ဘန္တေ၊ သမယံ ယေန ပကုဓော ကစွာယနော တေနုပသင်္ကမိံ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ပကုဓေန ကစွာယ နေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိံ။ သမ္မောဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝီတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိံ။ ဧကမန္တံ နိသီဒန္တော ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ပကုဓံ ကစွာယနံ ဧတဒဝေါစံ – ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘော ကစွာယန၊ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပေ။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘော ကစွာယန၊ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု’န္တိ?”

173. Once, Venerable Sir, I went to Pakudha Kaccāyana and exchanged glad greetings with him. Having exchanged courteous and memorable greetings, I sat in a suitable place and put to him this question.

O Kaccāyana! There are (men of) various callings ...p... Can you, O Kaccāyana, reveal to me the advantages to be gained in this very life from being a samaṇa, similar to the advantages accruing from these callings?”

၁၇၃။ အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် ပကုဓကစွာယနထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပကုဓကစွာယနနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကိုပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် ပကုဓကစွာယနအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏ -

"အသျှင်ကစွာယန များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလောအသျှင်ကစွာယန"ဟု မေးဖူးပါ၏။

174. “Evaṃ vutte, bhante, pakudho kaccāyano maṃ etadavoca – ‘sattime, mahārāja, kāyā akaṭṭā akaṭṭavidhā animmitā animmātā vañjhā kūṭaṭṭhā esikaṭṭhāyitṭhitā. Te na iñjanti, na vipariṇamanti, na aññamaññaṃ byābādhenti, nālaṃ aññamaññaṃ sukhāya vā dukkhāya vā sukhadukkhāya vā. Katame satta? Pathavikāyo, āpokāyo, tejokāyo, vāyokāyo, sukhe, dukkhe, jīve sattame – ime satta kāyā akaṭṭā akaṭṭavidhā animmitā animmātā vañjhā kūṭaṭṭhā esikaṭṭhāyitṭhitā. Te na iñjanti, na vipariṇamanti, na aññamaññaṃ byābādhenti, nālaṃ aññamaññaṃ sukhāya vā dukkhāya vā sukhadukkhāya vā. Tattha natthi hantā vā ghātetā vā, sotā vā sāvetā vā, viññātā vā viññāpetā vā. Yopi tiṇhena satthena sīsamaṃ chindati, na koci kiñci [kañci (kaṃ.)] jīvitaṃ voropeti; sattannaṃ tveva [sattannaṃ yeva (sī. syā. kaṃ. pī.)] kāyānamantarena satthaṃ vivaramanupatati’ti.

၁၇၄. “ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဘန္တေ၊ ပကုဓော ကစွာယနော မံ ဧတဒဝေါစံ – ‘သတ္တိမေ၊ မဟာရာဇ၊ ကာယာ အကဠာ အကဠဝိဓ အနိမ္မိတာ အနိမ္မိတာ ဝဉ္စာ ကုဠဉ္စာ ဧသိကဉ္စာယိဋ္ဌိတာ။ တေ န ကုဠန္တိ၊ န ဝိပရိဏမန္တိ၊ န အညမညံ ဗျာဗာဓေန္တိ၊ နာလံ အညမညဿ သုခါယ ဝါ ဒုက္ခါယ ဝါ သုခဒုက္ခါယ ဝါ။ ကတမေ သတ္တံ? ပထဝိကာယော၊ အာပေါကာယော၊ တေဇောကာယော၊ ဝါယောကာယော၊ သုခေ၊ ဒုက္ခေ၊ ဇီဝေ သတ္တမေ – ဣမေ သတ္တ ကာယာ အကဠာ အကဠဝိဓ အနိမ္မိတာ အနိမ္မိတာ ဝဉ္စာ ကုဠဉ္စာ ဧသိကဉ္စာယိဋ္ဌိတာ။ တေ န ကုဠန္တိ၊ န ဝိပရိဏမန္တိ၊ န အညမညံ ဗျာဗာဓေန္တိ၊ နာလံ အည

မညဿ သုခါယ ဝါ ဒုက္ခါယ ဝါ သုခဒုက္ခါယ ဝါ။ တတ္ထ နတ္ထိ ဟန္တာ ဝါ ယာတေတာ ဝါ။ သောတာ ဝါ သာဝေတာ ဝါ။ ဝိညာတာ ဝါ ဝိညာပေတာ ဝါ။ ယောပိ တိဏှေန သတ္တေန သိသံ ဆိန္ဒတိ၊ န ကောစိ ကိဉ္စိ [ကဉ္စိ (ကံ.)] ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ; သတ္တန္တံ တေဝံ [သတ္တန္တံ ယေဝံ (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)] ကာယာနမန္တရေန သတ္တံ ဝိဝရမနပတတိ'တိ။

174. At this, Venerable Sir, Pakudha Kaccāyana made this reply:

“Great King! There is this group of seven which is neither made nor caused to be made, and neither created nor caused to be created. These seven are sterile, permanent as a mountain peak and firm as a gate post. They are unshakable, immutable, unable to harm one another and incapable of causing pleasure or pain or both pleasure and pain to one another. And what are those seven? They are: the body of earth, of water, of fire, of air; pleasure, pain and the soul’.

“These seven are neither made nor caused to be made, and neither created nor caused to be created. They are sterile, permanent as a mountain peak and firm as a gate post. They are unshakable, immutable, unable to harm one another and incapable of causing pleasure or pain or both pleasure and pain to one another. Among the seven there is neither killer nor one who causes killing, neither nearer nor one who causes hearing, neither knower nor one who causes knowing. When one cuts off another's head with a sharp weapon, it does not mean that one has killed the other, for the weapon only falls through the space in between the seven.”

၁၇၄။ ဤသို့ မေးသော် ပကုဓကစွာယနသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အသျှင်ဘုရား -

"မင်းကြီး ဤခုနစ်ပါးသော အစုတို့သည် ပြုလုပ်ထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ပြုလုပ်ထားစေသည်မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ မြို့ကုန်၏၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏၊ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏၊ ထိုအစုတို့သည် မတုန်လှုပ်ကုန်၊ မဖောက်ပြန်ကုန်၊ အချင်းချင်း မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်၊ အချင်းချင်းချမ်းသာရန်လည်းကောင်း ဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း ချမ်းသာ ဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်ကုန်၊ ခုနစ်ပါးတို့ ဟူသည်အဘယ်နည်း - မြေအစု၊ ရေအစု၊ မီးအစု၊ လေအစု၊ ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ၊ ခုနစ်ခုမြောက်အသက်တို့တည်း။ ဤခုနစ်ပါးသော အစုတို့သည် ပြုလုပ်ထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ပြုလုပ်ထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားသည် မဟုတ်ကုန်၊ ဖန်ဆင်းထားစေသည် မဟုတ်ကုန်၊ မြို့ကုန်၏၊ တောင် ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏၊ ခိုင်မြဲသော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏၊ ထိုအစုတို့သည် မတုန်လှုပ် ကုန်၊ မဖောက်ပြန်ကုန်၊ အချင်းချင်း မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်၊ အချင်းချင်း ချမ်းသာရန်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရန်လည်းကောင်း မတတ်နိုင်ကုန်၊ ထိုအစုတို့၌ သတ်သူ သတ်စေသူ ကြားသူ ကြားစေသူ သိသူ သိစေသူများ မရှိကုန်၊ ထက်စွာသော လက်နက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကိုဖြတ်စေကာမူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို သတ်သည် မမည်၊ လက်နက်သည်ခုနစ်ပါးသော အစုတို့၏ အကြား ဟင်းလင်းသို့ ကျရောက်၏"ဟု ပြောဆိုပါသည်။

175. “Itthaṃ kho me, bhante, pakudho kaccāyano sandittṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttṭho samāno aññena aññaṃ byākāsi. Seyyathāpi, bhante, ambaṃ vā puttṭho labujaṃ byākareyya, labujaṃ vā puttṭho ambaṃ byākareyya; evameva kho me, bhante, pakudho kaccāyano sandittṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttṭho samāno aññena aññaṃ byākāsi. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – ‘kathañhi nāma mādiso samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā vijite vasantaṃ apasādetabbaṃ maññeyyā’ti. So kho ahaṃ, bhante, pakudhassa kaccāyanassa bhāsitaṃ neva abhinandiṃ nappaṭikkosiṃ, anabhinanditvā appaṭikkositvā anattamaṇo, anattamanavācaṃ anicchāretvā tameva vācaṃ anuggaṇhanto anikkujjanto utthāyāsanaṃ pakkamiṃ.

၁၇၅. “‘ဣတ္ထံ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ ပကုဓော ကစွာယနော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဠော သမာနော အညေန အညံ ဗျာကာသိ။ သေယျထပိ၊ ဘန္တေ၊ အမ္ပံ ဝါ ပုဠော လဗုဇံ ဗျာကာရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုဠော အမ္ပံ ဗျာကာရေယျ၊ ဧဝမေဝ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ ပကုဓော ကစွာယနော သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုဠော သမာနော အညေန အညံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒဟောသိ - ‘ကထဉ္စိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျာ’တိ။ သောခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ ပကုဓဿ ကစွာယနဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္တိ နပုဋ္ဌိက္ကောသိ၊ အနဘိနန္တိတွာ အပုဋ္ဌိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော၊ အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္ဆရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနုဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကုဇ္ဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

175. Venerable Sir! I asked Pakudha Kaccāyana about the advantages in this very life of being a samaṇa and he replied by substituting another subject. It is as if, when asked about a mango tree, he explains what a mountain-jack is and when asked about a mountain-jack, he explains what a mango tree is. Similarly, Pakudha Kaccāyana, when asked about the advantages in this very life of being a Samana, substituted another subject. At that, it occurred to me thus, Venerable Sir! “Why should a king like me think of blaming the samaṇas and brāhmaṇas living in my realm?”

Venerable Sir! I was not pleased with what Pakudha Kaccāyana told me. But I did not say that I rejected what he said. Although I neither liked it nor rejected it and said nothing about my displeasure, I arose and departed from his presence without accepting what he said or paying any heed to it.

၁၇၅။ အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် ပကုဓကဇ္ဈာယနသည်အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ "အကြောင်းအရာတစ်ပါးဖြင့် အကြောင်းအရာတစ်ပါး" ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက် တောင်ပိန္နပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နပင်ကိုမေးပါလျက် သရက်ပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် ပကုဓကဇ္ဈာယနသည် အကျွန်ုပ်အား အကြောင်းအရာတစ်ပါးဖြင့် အကြောင်းအရာတစ်ပါးကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏ -

"ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသောသမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ပကုဓကဇ္ဈာယနပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြွက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

Nigaṇṭhanāṭaputtavādo နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တဝါဒေါ
The Creed of Nigantha Nātaputta
နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တ၏ အယူဝါဒ

176. “Ekamidāhaṃ, bhante, samayaṃ yena nigaṇṭho nāṭaputto tenupasaṅkamim ; upasaṅkamitvā nigaṇṭhena nāṭaputtena saddhim sammodim. Sammodanīyaṃ kathaṃ sārāṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisīdim. Ekamantaṃ nisinno kho ahaṃ, bhante, nigaṇṭhaṃ nāṭaputtaṃ etadavocaṃ – ‘yathā nu kho imāni, bho aggivessana, puthusippāyatanāni...pe... sakkā nu kho, bho aggivessana, evameva ditṭheva dhamme sanditṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?”

၁၇၆. “ဧကမိအဟံ၊ ဘန္တေ၊ သမယံ ယေန နိဂဏ္ဌော နာဠပုတ္တော တေနပသင်္ကမိ ; ဥပသင်္ကမိတွာ နိဂဏ္ဌေန နာဠပုတ္တေန သဒ္ဓိ သမ္မောဒိ။ သမ္မောဒနိယံ ကထံ သာရဏိယံ ဝိတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသီန္နော ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ နိဂဏ္ဌံ နာဠပုတ္တံ ဧတဒဝေါစံ - ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘော အဂ္ဂိဝေဿန၊ ပုထုသိပ္ပိယတနာနိ။ပေ။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘော အဂ္ဂိဝေဿန၊ ဧဝမေဝ ဒိဠေဝ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌကံ သမညဗလံ ပညပေတု’န္တိ?”

176. Once, Venerable Sir, I went to Nigantha Nātaputta and exchanged glad greetings with him. Having exchanged courteous and memorable greetings, I sat in a suitable place and put to him this question.

“O Aggivessana! There are (men of) various callings ...p... Can you, O Aggivessana, reveal to me the advantages to be gained in this very life from being a samaṇa, similar to the advantages accruing from these callings?”

၁၇၆။ အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တနှင့် အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ် စကားကိုပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တအား ဤပြဿနာကို မေးဖူးပါ၏ -

"အသျှင်အဂ္ဂိဝေဿနာ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့်တူစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလောအသျှင်အဂ္ဂိဝေဿန"ဟု မေးဖူးပါ၏။

177. “Evaṃ vutte, bhante, nigaṇṭho nāṭaputto maṃ etadavoca – ‘idha, mahārāja, nigaṇṭho cātuyāmasaṃvarasaṃvuto hoti. Kathaṇca, mahārāja, nigaṇṭho cātuyāmasaṃvarasaṃvuto hoti? Idha, mahārāja, nigaṇṭho sabbavāriyārīto ca hoti, sabbavāriyutto ca, sabbavāridhuto ca, sabbavāriphuṭo ca. Evaṃ kho, mahārāja, nigaṇṭho cātuyāmasaṃvarasaṃvuto hoti . Yato kho, mahārāja, nigaṇṭho evaṃ cātuyāmasaṃvarasaṃvuto hoti; ayaṃ vuccati, mahārāja, nigaṇṭho [nigaṇṭho nāṭaputto (syā. ka.)] gatatto ca yatatto ca ṭhitatto cā’ti.

၁၇၇. “ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဘန္တေ၊ နိဂဏ္ဌော နာဠုပုတ္တော မံ ဧတဒဝေါစ – ‘ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ နိဂဏ္ဌော စာတုယာမသံဝရသံဝ တော ဟောတိ။ ကထဉ္စ၊ မဟာရာဇ၊ နိဂဏ္ဌော စာတုယာမသံဝရသံဝတော ဟောတိ? ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ နိဂဏ္ဌော သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော စ ဟောတိ၊ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော စ၊ သဗ္ဗဝါရိဓုတော စ၊ သဗ္ဗဝါရိဖုဠော စ။ ဧဝံ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ နိဂဏ္ဌော စာတုယာမသံဝရသံဝတော ဟောတိ ။ ယတော ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ နိဂဏ္ဌော ဧဝံ စာတုယာမသံဝရသံဝတော ဟောတိ; အယံ ဝုစ္စတိ၊ မဟာရာဇ၊ နိဂဏ္ဌော [နိဂဏ္ဌော နာဠုပုတ္တော (သျှ. က.)] ဂတတ္တော စ ယတတ္တော စ ဌိတတ္တော စ’တိ။

177. At this, Venerable Sir, Nigantha Nāṭaputta made this reply: -

"Great King! In this world a Nigantha is disciplined in four kinds of self-restraint. And what are they? They are as follows. A Nigantha abstains from taking cold water from all sources. He abstains from all (evil) and by such complete abstinence, throws off all (evil) and achieves? perfect restraint. O King! A Nigantha who is disciplined in these four kinds of self-restraint is deemed to have become perfected in self-discipline, self-restraint and steadfastness."

၁၇၇။ ဤသို့ မေးသော် နိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည် အသျှင်ဘုရား -

"မင်းကြီး ဤ (လောက) ၌ နိဂဏ္ဌသည် လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်စည်း၏။ မင်းကြီးနိဂဏ္ဌသည် လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် အဘယ်သို့ စောင့်စည်းသနည်းဟူမူ-မင်းကြီး ဤလောက၌နိဂဏ္ဌသည် အလုံးစုံသော ရေအေးကို တားမြစ်၏။ (မကောင်းမှုကို) အလုံးစုံ တားမြစ်၏။ (မကောင်းမှုကို) အလုံးစုံ တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ပယ်ခွဲပြီး ဖြစ်၏။ (မကောင်းမှု ကို) အလုံးစုံတားမြစ်ခြင်းဖြင့် (လွတ်မြောက်ရာကို) တွေ့ပြီးဖြစ်၏။ မင်းကြီး ဤလေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်စောင့်စည်းပြီးသော ဤနိဂဏ္ဌနာဠုပုတ္တကို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသူ စောင့်စည်းသောစိတ်ရှိသူ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသူဟု ဆိုအပ်၏"ဟု ပြောဆို ပါသည်။

178. “Itthaṃ kho me, bhante, nigaṇṭho nāṭaputto sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttṭho samāno cātuyāmasaṃvaram byākāsi. Seyyathāpi, bhante, ambam vā puttṭho labujam byākareyya, labujam vā puttṭho ambam byākareyya; evameva kho me, bhante, nigaṇṭho nāṭaputto sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttṭho samāno cātuyāmasaṃvaram byākāsi. Tassa mayham, bhante, etadahosi – ‘kathaṇhi nāma mādiso samaṇam vā brāhmaṇam vā vijite vasantaṃ apasādetabbaṃ maññeyyā’ti . So kho aham, bhante, nigaṇṭhassa nāṭaputtassa bhāsitaṃ neva abhinandiṃ nappaṭikkosim. Anabhinanditvā appaṭikkositvā anattamanā anattamanavācam anicchāretvā tameva vācam anuggaṇhanto anikkujjanto utthāyāsanaṃ pakkamim.

၁၇၈. “ဣတ္ထံ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ နိဂဏ္ဌော နာဠုပုတ္တော သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုဠော သမာနော စာတုယာမသံဝရံ ဗျာကာသိ။ သေယျထပိ၊ ဘန္တေ၊ အမ္ပံ ဝါ ပုဠော လပုဇံ ဗျာကာရေယျ။ လပုဇံ ဝါ ပုဠော အမ္ပံ ဗျာကာရေယျ; ဧဝမေဝ ခေါ မေ၊ ဘန္တေ၊ နိဂဏ္ဌော နာဠုပုတ္တော သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုဠော သမာနော စာတုယာမသံဝရံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယံ၊ ဘန္တေ၊ ဧတဒဟောသိ – ‘ကထဉ္စ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျ’တိ ။ သော ခေါ အဟံ၊ ဘန္တေ၊ နိဂဏ္ဌဿ နာဠုပုတ္တဿ ဘာသိတံ နေဝ အဘိနန္ဒိ နပုဋ္ဌိက္ကောသိ။ အနဘိနန္ဒိတွာ အပုဋ္ဌိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝါစံ အနိစ္စာရေတွာ တမေဝ ဝါစံ အနုဂ္ဂဏ္ဍန္တော အနိက္ကုဇ္ဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမိ။

178. Venerable Sir! I asked Nigantha Nātaputta about the advantages in this very life of being a samaṇa, and he replied by expounding the fourfold self-discipline. It is as if, when asked about a mango tree, he explains what a mountain-jack is and when asked about a mountain-jack, he explains what a mango tree is. Nigantha Nātaputta, when asked about the advantages in this very life of being a Samaṇa, expounded the fourfold self-discipline. At that, it occurred to me thus, Venerable Sir!

“Why should a king like me think of blaming the samaṇas and brāhmaṇas living in my realm?”

Venerable Sir! I was not pleased with what Nigantha Nātaputta told me. But I did not say that I rejected what he said. Although I neither liked it nor rejected it and said nothing about my displeasure, I arose and departed from his presence without accepting what he said or paying any heed to it,

၁၇၈။ အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တသည်အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ “လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်း” ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား သရက်ပင် ကိုမေးပါလျက် တောင်ပိန္နဲပင်ကို ဖြေ သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နဲပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကိုဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား လေးမျိုးသော စောင့်စည်းခြင်းကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အားဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏ -

"ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသောသမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟုအဘယ်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တ ပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကိုမမြွက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

၁။ နိဂဏ္ဌနာဠပုတ္တကိုပင် အနွယ်မှဖြစ်သော အမည်အားဖြင့် အဂ္ဂိဝေဿနဟု ခေါ်သည်။

Saṇcayabelatthaputtavādo သဗ္ဗယဗေလဠပုတ္တဝါဒေါ
The Creed of Saṇcaya Belatthaputta
သဗ္ဗယဗေလဠပုတ္တ၏ အယူဝါဒ

179. “Ekamidāhaṃ, bhante, samayaṃ yena saṇcayo belatthaputto tenupasaṅkamim; upasaṅkamitvā saṇcayena belatthaputtena saddhim sammodim. Sammodanīyaṃ kathaṃ sāraṇīyaṃ vītisāretvā ekamantaṃ nisidim. Ekamantaṃ nisinno kho ahaṃ bhante, saṇcayaṃ belatthaputtaṃ etadavocaṃ – ‘yathā nu kho imāni, bho saṇcaya, puthusippāyatanāni...pe... sakkā nu kho, bho saṇcaya, evameva dittheva dhamme sanditthikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?”

၁၇၉. “ဧကမိအဟံ၊ ဘန္တေ၊ သမယံ ယေန သဗ္ဗယော ဗေလဠပုတ္တော တေနုပသင်္ကမိံ; ဥပသင်္ကမိတွာ သဗ္ဗယေန ဗေလ ဠပုတ္တေန သဒ္ဓိံ သမ္မောဒိံ။ သမ္မောဒနီယံ ကထံ သာရဏီယံ ဝီတိသာရေတွာ ဧကမန္တံ နိသိဒ္ဓိံ။ ဧကမန္တံ နိသိန္နော ခေါ အဟံ ဘန္တေ၊ သဗ္ဗယံ ဗေလဠပုတ္တံ ဧတဒဝေါစံ – ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘော သဗ္ဗယ၊ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ။ပေ။ သက္ကာ န ခေါ၊ ဘော သဗ္ဗယ၊ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု’န္တိ?”

179. Once, Venerable Sir, I went to Saṇcaya Belatthaputta and exchanged glad greetings with him. Having exchanged courteous and memorable greetings, I sat in a suitable place and put to him this question.

“O Saṇcaya! There are (men of)various callings ...p... Can you, O Saṇcaya, reveal to me the advantages to be gained in this very life from being a samaṇa, similar to the advantages accruing from these callings?”

၁၇၉။ အသျှင်ဘုရား အခါတစ်ပါး၌ အကျွန်ုပ်သည် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ (နှုတ်ဆက်) ပြောဆိုပါ၏။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကား ကို ပြီးဆုံးစေ၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်လျက် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တအား ဤပြဿနာကိုမေးဖူးပါ၏ -

"အသျှင်သဗ္ဗယ များစွာသော အတတ်သည်တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ပ။ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့်တူစွာ မျက်မှောက် ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလောအသျှင်သဗ္ဗယ"ဟု မေးဖူးပါ၏။

180. “Evaṃ vutte, bhante, sañcayo belatṭhaputto maṃ etadavoca – ‘atthi paro lokoti iti ce maṃ pucchasi, atthi paro lokoti iti ce me assa, atthi paro lokoti iti te naṃ byākareyyaṃ. Evantipi me no, tathātipi me no, aññathātipi me no, notipi me no, no notipi me no. Natthi paro loko...pe... atthi ca natthi ca paro loko...pe... nevatthi na natthi paro loko...pe... atthi sattā opapātikā...pe... natthi sattā opapātikā...pe... atthi ca natthi ca sattā opapātikā...pe... nevatthi na natthi sattā opapātikā...pe... atthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... natthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... atthi ca natthi ca sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... nevatthi na natthi sukatadukkaṭānaṃ kammānaṃ phalaṃ vipāko...pe... hoti tathāgato paraṃ maraṇā...pe... na hoti tathāgato paraṃ maraṇā...pe... hoti ca na ca hoti tathāgato paraṃ maraṇā...pe... neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇāti iti ce maṃ pucchasi, neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇāti iti ce me assa, neva hoti na na hoti tathāgato paraṃ maraṇāti iti te naṃ byākareyyaṃ. Evantipi me no, tathātipi me no, aññathātipi me no, notipi me no, no notipi me no’ti.

၁၈၀. “ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဘန္တေ၊ သဗ္ဗယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော မံ ဧတဒေါစ - ‘အတ္ထိ ပရော လောကောတိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ အတ္ထိ ပရော လောကောတိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ အတ္ထိ ပရော လောကောတိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယျံ။ ဧဝံန္တိပိ မေ နော၊ တထာတိပိ မေ နော၊ အညထာတိပိ မေ နော၊ နောတိပိ မေ နော၊ နော နောတိပိ မေ နော။ နတ္ထိ ပရော လောကော။ပေ။ အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ ပရော လောကော။ပေ။ နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ ပရော လောကော။ပေ။ အတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပေ။ နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပေ။ အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပေ။ နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ သတ္တာ ဩပပါတိကာ။ပေ။ အတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ အတ္ထိ စ နတ္ထိ စ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ နေဝတ္ထိ န နတ္ထိ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော။ပေ။ ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပေ။ န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပေ။ ဟောတိ စ န စ ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ။ပေ။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ စေ မံ ပုစ္ဆသိ၊ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ စေ မေ အဿ၊ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာတိ ဣတိ တေ နံ ဗျာကရေယျံ။ ဧဝံန္တိပိ မေ နော၊ တထာတိပိ မေ နော၊ အညထာတိပိ မေ နော၊ နောတိပိ မေ နော၊ နော နောတိပိ မေ နော’တိ။

180. At this, Venerable Sir, Saūcaya Belatṭhaputta made this reply:

“If I were asked, 'Is there another world?' and if I took it that there is, I should answer 'There is another world.' But I would not say this way, nor that way, nor the other way; neither would I say not this way, not that way, not the other way; nor would I say otherwise.

If I were asked:

whether there is not another world...

whether there is, and also is not, another world ...

whether there neither is, nor is not, another world ..

whether there is opapātika birth' of beings...

whether there is no opapātika birth of beings...

whether there is, and also there is not, opapātika birth of beings...

whether it is not that there is, and also there is not, opapātika birth of beings...

whether a good or a bad kamma produces results...

whether a good or a bad kamma produces no results...

whether it is that a good or a bad kamma produces results and also does not produce results...

whether it is not that a good or a bad kamma produces results and also does not produces results...

whether there is life after death!...

whether there is no life after death...

whether there is life as well as no life after death...

whether it is not that there is life as well as no life after death, and if I took it that it is not that there is life as well as no life after death, I should answer 'It is not that there is life as well as no life after death.' But I would not say this way, nor that way, nor the other way: neither would I say not this way, nor that way, nor the other way; nor would I say otherwise."

၁၈၀။ ဤသို့ မေးသော် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသညံ အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို ပြောဆိုပါသည်အသျှင်ဘုရား -

"တစ်ပါးသော လောက ရှိသလောဟု (သင်) ငါ့ကို မေးသော် တစ်ပါးသော လောကရှိ၏ဟု ငါအယူရှိခဲ့လျှင် တစ်ပါးသော လောကရှိ၏ဟု သင့်အား ငါဖြေရာ၏။ (သို့ရာတွင်) ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ၊ ထိုသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟုလည်း ငါမယူ။

တစ်ပါးသော လောက မရှိပါသလော။ပ။

တစ်ပါးသော လောက ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း မရှိသလော။ပ။

တစ်ပါးသော လောက ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိကုန်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ မရှိကုန်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း မရှိကုန်သလော။ပ။

(သေ၍) တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိပါသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် မရှိပါသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း မရှိသလော။ပ။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုကံတို့၏ အကျိုးဝိပါက် ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ မရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ရှိလည်းရှိ မရှိလည်း မရှိသလော။ပ။

သတ္တဝါသည် သေပြီးနောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သလောဟု (သင်) ငါ့ကိုမေးသော် သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟုငါ အယူရှိခဲ့လျှင် သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက်၌ ရှိသည်လည်း မဟုတ် မရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟုသင့်အား ငါ ဖြေရာ၏။ (သို့ရာတွင်) ဤသို့ဟုလည်း ငါ မယူ၊ ထိုသို့ဟုလည်း ငါ မယူ၊ အခြားသို့ဟုလည်း ငါ မယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်ဟုလည်း ငါ မယူ၊ (ဤသို့ ထိုသို့ အခြားသို့) မဟုတ်သည် မဟုတ်ဟု လည်း ငါမယူ"ဟု ပြောဆိုပါသည်။

181. "Ittham kho me, bhante, sañcayo belatthaputto sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttḥo samāno vikkhepaṃ byākāsi. Seyyathāpi, bhante, ambaṃ vā puttḥo labujaṃ byākareyya, labujaṃ vā puttḥo ambaṃ byākareyya; evameva kho me, bhante, sañcayo belatthaputto sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttḥo samāno vikkhepaṃ byākāsi. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – ‘ayañca imesaṃ samaṇabrāhmaṇānaṃ sabbabālo sabbamūḷho. Kathañhi nāma sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ puttḥo samāno vikkhepaṃ byākarissatī’ti. Tassa mayhaṃ, bhante, etadahosi – ‘kathañhi nāma mādiso samaṇaṃ vā brāhmaṇaṃ vā vijite vasaṃtapaṃ apasādetabbaṃ maññeyyā’ti. So kho ahaṃ, bhante, sañcayassa belatthaputtassa bhāsitaṃ neva abhinandiṃ nappaṭikkosiṃ. Anabhinanditvā appaṭikkositvā anattamaṇo anattamanavācaṃ anicchāretvā tameva vācaṃ anuggaṇhanto anikkujjanto uttḥāyāsanaṃ pakkamiṃ.

၁၈၁. “ဣတ္ထံ ခေါ် မေး ဘန္တေ သဗ္ဗယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုတ္တော သမာနော ဝိက္ခေပံ ဗျာကာသိ။ သေယျတာပ၊ ဘန္တေ အမ္ပံ ဝါ ပုတ္တော လဗုဇံ ဗျာကာရေယျ၊ လဗုဇံ ဝါ ပုတ္တော အမ္ပံ ဗျာကာရေယျ၊ ဧဝမေဝ ခေါ် မေး ဘန္တေ သဗ္ဗယော ဗေလဋ္ဌပုတ္တော သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုတ္တော သမာနော ဝိက္ခေပံ ဗျာကာသိ။ တဿ မယျံ၊ ဘန္တေ ဧတဒဟောသိ – ‘အယဉ္ဇ ဣမေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ သဗ္ဗဗာလော သဗ္ဗမူဠော။ ကထဉ္စိ နာမ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုတ္တော သမာနော ဝိက္ခေပံ ဗျာကာရိဿတိ’တိ။ တဿ မယျံ၊ ဘန္တေ ဧတဒဟောသိ – ‘ကထဉ္စိ နာမ မာဒိသော သမဏံ ဝါ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ ဝိဇိတေ ဝသန္တံ အပသာဒေတဗ္ဗံ မညေယျ’တိ။ သော ခေါ် အဟံ၊ ဘန္တေ သဗ္ဗယဿ ဗေလဋ္ဌပုတ္တဿ ဘာသိ တံ နေဝ အဘိနန္ဒိ နုပ္ပဋိက္ကောသိ။ အနဘိနန္ဒိတွာ အပ္ပဋိက္ကောသိတွာ အနတ္တမနော အနတ္တမနဝိစံ အနိစ္ဆာရေတွာ တမေဝ ဝိစံ အနဂ္ဂဏှန္တော အနိက္ကုဇ္ဇန္တော ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမံ။

181. Venerable Sir! I asked Saūcaya Belatthaputta about the advantages in this very life of being a samaṇa, and he replied by expounding the creed of evasion. It is as if, when asked about a mango tree, he explains what a mountain-jack is, and when asked about a mountain-jack, he explains what a mango tree is. Similarly, Saūfcaya Belatthaputta, when asked about the advantages in this very life of being a samaṇa, expounded the creed of evasion. At that, it occurred to me thus, Venerable Sir!

“Of all samanās and brāhmaṇas, this man is the most and bewildered. Why did he tell me the creed of evasion when I asked him about the advantages in this very life of being a samaṇa? Why should a king like me think of blaming the samanās and brāhmaṇas living in my realm?”

Venerable Sir! I was not pleased with what Saūcaya Belatthaputta told me. But I did not say that I rejected what he said. Although I neither liked it nor rejected it and said nothing about my displeasure, I arose and departed from his – presence without accepting what he said or paying any heed to it.

၁၈၁။ အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌ ပုတ္တသည်အကျွန်ုပ်အား ဤသို့ "ပစ်လွှင့်သော အယူ" ကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား သရက်ပင်ကို မေးပါလျက်တောင်ပိန္နပင်ကို ဖြေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တောင်ပိန္နပင်ကို မေးပါလျက် သရက်ပင်ကိုဖြေသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဤအတူ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် သဗ္ဗယဗေလဋ္ဌပုတ္တသည် အကျွန်ုပ်အား ပစ်လွှင့်သော အယူကို ဖြေကြားပါ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အားဤသို့ အကြံဖြစ်ပါ၏ -

"ဤသုကား ဤသမဏဗြာဟ္မဏတို့တွင် ပညာမဲ့ဆုံး ဖြစ်၏။ အတွေ့ဝေဆုံး ဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို မေးပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ပစ်လွှင့်သော အယူကို ဖြေကြားဘိသနည်း၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသည် နိုင်ငံတော်၌ နေသောသမဏဗြာဟ္မဏကို ပြစ်တင်မောင်းမဲသင့်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် မှတ်ယူနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု အကြံဖြစ်ပါ၏။

အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် သဗ္ဗယဗေလဌပုတ္တုဏ္ဏပြောသော စကားကို နှစ်လည်း မနှစ်သက်ခဲ့ပါ။ ပယ်လည်း မပယ်ခဲ့ပါ။ မနှစ်သက်ခဲ့ မပယ်ခဲ့မှု၍ နှလုံးမသာသော်လည်း နှလုံးမသာသော စကားကို မမြှောက်ဆိုမှု၍ ထိုစကားကို မနာယူ မမှတ်သားဘဲ နေရာမှ ထကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

Paṭhamasandiṭṭhikasāmaññaphalaṃ ပဌမသန္နိဋ္ဌိကသာမညဖလံ
First Advantage of a Samana's Life Experienced Here and Now
ရှေးဦးစွာ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရအပ်သော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

182. “Sohaṃ, bhante, bhagavantampi pucchāmi – ‘yathā nu kho imāni, bhante, puthusippāyatanāni seyyathidaṃ – hatthārohā assārohā rathikā dhanuggahā celakā calakā piṇḍadāyakā uggā rājaputtā pakkhandino mahānāgā sūrā cammayodhino dāsikaputtā ālārikā kappakā nhāpakā sūdā mālākārā rajakā pesakārā naḷakārā kumbhakārā gaṇakā muddikā, yāni vā panaññānīpi evaṃgatāni puthusippāyatanāni, te diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sippaphalaṃ upajīvanti, te tena attānaṃ sukhenti pīṇenti, mātāpitāro sukhenti pīṇenti, puttadāraṃ sukhenti pīṇenti, mittāmacce sukhenti pīṇenti, samaṇabrāhmaṇesu uddhaggikaṃ dakkhiṇaṃ patitṭhapenti sovaggikaṃ sukhavipākaṃ saggasamvattanikaṃ. Sakkā nu kho me , bhante, evameva diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu’nti?

၁၈၂. “သောဟံ၊ ဘန္တေ ဘဂဝန္တမိ ပုစ္ဆမိ – ‘ယထာ န ခေါ ဣမာနိ၊ ဘန္တေ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ သေယျထိဒံ – ဟတ္တာ ရောဟာ အသာရောဟာ ရထိကာ ဓနုဂဟာ စေလကာ စလကာ ပိဏ္ဏာယကာ ဥဂ္ဂါ ရာဇပုတ္တာ ပက္ခန္ဒိနော မဟာနာဂါ သူရာ စမ္ပယောဓိနော အသိကပုတ္တာ အာဠာရိကာ ကပ္ပကာ နာပကာ သူဒာ မာလာကာရာ ရဇကာ ပေသကာရာ နဠကာ ရာ ကုမ္ဘကာရာ ဂဏကာ မုဒ္ဒိကာ၊ ယာနိ ဝါ ပနညာနိပိ ဧဝံဂတာနိ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ တေ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သိပ္ပ ဖလံ ဥပဇီဝန္တိ၊ တေ တေန အတ္တာနံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မာတာပိတရော သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ ပုတ္တအရံ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ မိတ္တာ မစ္စေ သုခေန္တိ ပီဏေန္တိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏေသု ဥဒ္ဓဂိုကံ ဒက္ခိဏံ ပတိဋ္ဌပေန္တိ သောဝဂိုကံ သုခဝိပါကံ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ။ သ ဣတ္တာ န ခေါ မေ ၊ ဘန္တေ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု’န္တိ?

182. Venerable Sir! Let me ask of you also. There are (men of) various callings. And what are they? They are:

“Elephant riders; horse riders; charioteers; archers; standard-bearers' military strategists; commandos; men of royal birth prominent as warriors; members of striking forces; men brave as elephants; men of valour; mail-clad warriors; trusted servants; confectioners; barbers; bath attendants; cooks; garland-makers; washermen; weavers; reed-mat makers; potters; arithemeticians; and accountants. Besides them, there are men of many other callings. All those skilled in them enjoy the fruit of their proficiency in this very life. They make themselves well-fed and happy. And so do they make their mothers and fathers well-fed and happy, their wives and children well-fed and happy, and their friends well-fed and happy. They engage themselves in the practice of making gifts to samaṇas and brāhmaṇas with a view to attaining the higher realms, the abodes of devas, and obtaining happy and beneficial results. Can you, Venerable Sīr, reveal to me the advantages to be gained in this very life from being a samaṇa, similar to the advantage accruing from these callings?”

၁၈၂။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း မေးပါ၏။ အသျှင်ဘုရား ဤများစွာ သောအတတ်သည် တို့သည် ရှိပါကုန်၏။ ဤအတတ်သည်တို့ကား အဘယ်နည်း- “ဆင်စီးသူရဲများ မြင်းစီးသူရဲများ ရထားစီးသူရဲများ လေး သည်များ အောင်လံကိုင်များ စစ်ဆင်သူများတစ်ဖက် စစ်တပ်သို့ ဝင်၍ ဦးခေါင်းများကို အတုံးအတစ် ဖြတ်တောက်သွား နိုင် သူများ (စစ်၌) ထူးချွန်ကျော်စောသော မင်းသားများ တစ်ဟုန်တည်း ပြေးဝင်စစ်ထိုးနိုင်သူများ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ သောသူရဲများ လွန်စွာရဲရင့်သူများ ချပ်ဝတ်သူရဲများ ကျွန်ယုံတော်များ ထမင်းချက်သူများ ဆတ္တာသည်များရေချိုးပေး သူများ စဖိုသည်များ ပန်းကုံးသူများ ခဝါသည်များ ရက်ကန်းသည်များ ကျူထရံသည်များအိုးထိန်းသည်များ ဂဏန်း တတ်သူများ လက်ချိုးရေတွက် တတ်သူများ ထိုမှ တစ်ပါးလည်းဤနှင့်အလားတူ များစွာသော အတတ်သည်တို့ ရှိပါ ကုန်သေး၏။ ထိုသူတို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော အတတ်၏ အကျိုးကို မှီ၍ အသက် မွေးပါ ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုအတတ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့် ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အမိအဖတို့

ကိုချမ်းသာစေပါကုန်၏ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ သားမယား တို့ကို ချမ်းသာစေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းတို့ကို ချမ်းသာ စေပါကုန်၏။ (အားအင်) ပြည့်ဖြိုးစေပါကုန်၏။ အထက်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော နတ်ပြည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော မွန်မြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အလှူကုသမဏ္ဍိရာတို့၌တည်စေပါကုန်၏။ ဤ (အတတ်တို့၏ အကျိုး) နှင့်တူစွာ မျက်မှောက် ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသောရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသလော အသျှင်ဘုရား။"

183. “Sakkā, mahārāja. Tena hi, mahārāja, taññevettha paṭipucchissāmi. Yathā te khameyya, tathā naṃ byākareyyāsi. Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, idha te assa puriso dāso kammakāro [kammakaro (sī. syā. kaṃ. pī.)] pubbuṭṭhāyī pacchānipātī kiṅkārapaṭissāvī manāpacārī piyavādī mukhullokako [mukhullokiko (syā. kaṃ. ka.)]. Tassa evamassa – ‘acchariyaṃ, vata bho, abbhutaṃ, vata bho, puññānaṃ gati, puññānaṃ vipāko. Ayañhi rājā māgadho ajātasattu vedehiputto manusso ; ahampi manusso. Ayañhi rājā māgadho ajātasattu vedehiputto pañcahi kāmagaṇehi samappito samaṅgibhūto paricāreti, devo maññe. Ahaṃ panamhissa dāso kammakāro pubbuṭṭhāyī pacchānipātī kiṅkārapaṭissāvī manāpacārī piyavādī mukhullokako. So vatassāhaṃ puññāni kareyyaṃ. Yaṃnūnāhaṃ kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agāraṃ anagāriyaṃ pabbajeyya’nti. So aparena samayena kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agāraṃ anagāriyaṃ pabbajeyya. So evaṃ pabbajito samāno kāyena saṃvuto vihareyya, vācāya saṃvuto vihareyya, manasā saṃvuto vihareyya, ghāsacchādanaparamatāya santuṭṭho, abhirato paviveke. Taṃ ce te purisā evamāroceyyuṃ – ‘yagghe deva jāneyyāsi, yo te so puriso [yo te puriso (sī. ka.)] dāso kammakāro pubbuṭṭhāyī pacchānipātī kiṅkārapaṭissāvī manāpacārī piyavādī mukhullokako; so, deva, kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agāraṃ anagāriyaṃ pabbajito. So evaṃ pabbajito samāno kāyena saṃvuto viharati, vācāya saṃvuto viharati, manasā saṃvuto viharati, ghāsacchādanaparamatāya santuṭṭho, abhirato paviveke’ti. Api nu tvaṃ evaṃ vadeyyāsi – ‘etu me, bho, so puriso, punadeva hotu dāso kammakāro pubbuṭṭhāyī pacchānipātī kiṅkārapaṭissāvī manāpacārī piyavādī mukhullokako’ti?

၁၈၃. “သက္ကာ၊ မဟာရာဇ။ တေန ဟိ၊ မဟာရာဇ၊ တညေဝေတ္ထ ပဋိပုစ္ဆိသာမိ။ ယထာ တေ ခမေယျ။ တထာ နံ ဗျာက ရေယျာသိ။ တံ ကိ မညသိ၊ မဟာရာဇ။ ဣဝ တေ အဿ ပုရိသော အသော ကမ္မကာရော [ကမ္မကာရော (သီ. သျှ. ကံ. ပီ.)] ပုဗ္ဗဉ္ဇာယိ ပစ္ဆိမိတိ ကိကာရပုဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော [မုခုလ္လောကိကော (သျှ. ကံ. က.)]။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အစ္ဆရိယံ၊ ဝတ ဘော၊ အဗ္ဗုတံ၊ ဝတ ဘော၊ ပုညာနံ ဂတိ၊ ပုညာနံ ဝိပါကော။ အယဉ္ဇိ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု၊ ဝေဒေဟိပုတ္တော မနုဿော ; အဟမ္ပိ မနုဿော။ အယဉ္ဇိ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု၊ ဝေဒေ ဟိပုတ္တော ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပ္ပိတော သမဂီဘူတော ပရိစာရေတိ၊ ဒေဝေါ မညေ။ အဟံ ပနမှိဿ အသော ကမ္မ ကာရော ပုဗ္ဗဉ္ဇာယိ ပစ္ဆိမိတိ ကိကာရပုဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော။ သော ဝတဿာဟံ ပုညာနံ ကရေယျ။ ယန္နုနာဟံ ကေသမသံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အတ္တဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗ ဇေယျန္တိ။ သော အပရေန သမယေန ကေသမသံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အတ္တဒေတွာ အဂါရသ္မာ အန ဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ။ သော ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟရေယျ။ ဝါစာယ သံဝုတော ဝိဟရေယျ။ မနသာ သံဝုတော ဝိဟရေယျ။ ယာသတ္ထဒနပရမတာယ သန္တုဋ္ဌော၊ အဘိရတော ပဝိဝေကော။ တံ စေ တေ ပုရိသာ ဧဝ မာရောစေယျ – ‘ယဋ္ဌေ ဒေဝ ဇာနေယျာသိ၊ ယော တေ သော ပုရိသော [ယော တေ ပုရိသော (သီ. က.)] အသော ကမ္မကာရော ပုဗ္ဗဉ္ဇာယိ ပစ္ဆိမိတိ ကိကာရပုဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော; သော၊ ဒေဝ၊ ကေသမသံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အတ္တဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော။ သော ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ ဝါစာယ သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ မနသာ သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ ယာသတ္ထဒနပရမတာယ သ သန္တုဋ္ဌော၊ အဘိရတော ပဝိဝေကေ’တိ။ အပိ န တံ ဧဝံ ဝေယျာသိ – ‘ဧတု မေ၊ ဘော၊ သော ပုရိသော၊ ပုနဒေဝ ဟော တု အသော ကမ္မကာရော ပုဗ္ဗဉ္ဇာယိ ပစ္ဆိမိတိ ကိကာရပုဋိဿာဝိ မနာပစာရိ ပိယဝါဒီ မုခုလ္လောကကော’တိ?

183. I can, Great King! But in order to tell you about this, let me put a counter-question to you. Answer it as you like. Now what do think of this?

Suppose you had a household servant, whose habit was to get up from bed earlier and retire later than his master, and who was ready to act at his master's bidding, performing duties to give

pleasure to his master, affable in speech, and observant of his master's demeanour to know what he wanted. Suppose it occurred to him thus:

Friend! How wonderful and extraordinary is the state of existence conditioned by meritorious deeds and the resultant effect of such deeds! Here is King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, who is a man; and I also am a man. But King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, enjoys to the full the five pleasures of the senses as if he were a deva. I am but a servant, getting up from bed earlier and retiring later than my master, ready to act at his bidding, performing duties to give pleasure to him, affable in speech and observant of his demeanour to know what he wants. Had I done meritorious deeds I could have been a king like him. Now it were better for me to shave off my hair and beard, don the bark-dyed robe, renounce hearth and home, and become a recluse leading the homeless life.'

Suppose that afterwards that man shaved off his hair and beard, donned the bark-dyed robe, renounced hearth and home, and became a recluse leading the homeless life. Having become a recluse he exercised self-control in bodily, verbal and mental actions, content with what he would get for food and clothing and delighting in solitude. Then suppose your attendants, reported to you thus:

"Your Majesty! Please know this. Your Majesty's servant, who used to get up from bed earlier and retire later than you, ready to act at your bidding, performing his duties to give pleasure to you, affable in speech and observant of your demeanour to know what you wanted, has shaved off his hair and beard, donned the bark-dyed robe, renounced hearth and home, and has become a recluse leading the homeless life. Having thus become a recluse he exercised self-control in bodily, verbal and mental actions, content with what he could get for food and clothing, and delighting in solitude."

If he were thus reported, would it be appropriate for you to say:

"Men! Let that man come back to me! Let him be a servant again, rising up from bed earlier and retiring later than I, ready to act at my bidding, performing duties to give pleasure to me, affable in speech and observant of my demeanour to know what I want."?

၁၈၃။ မင်းကြီး တတ်နိုင်ပါ၏။ မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးအံ့၊ သင် နှစ်သက်သည့်အတိုင်း ထို (အမေး) ကို ဖြေလော့၊ မင်းကြီး ထို (အရာ) ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။

ဤ (တိုင်းပြည်) ၌ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသော မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော အမှုလုပ် ကျွန်ယော ကျားသည် သင့်အား ရှိရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏ -

"အချင်းတို့ ကောင်းမှုတို့၏ လားရာ ကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွတကား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစွတကား၊ ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် လူပင်တည်း၊ ငါသည်လည်း လူပင်တည်း၊ (သို့ရာတွင်) ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင်အဇာတသတ်မင်းကား ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကံလုံ ပြည့်စုံစွာ နတ်ကဲ့သို့ ပျော်ရွှင်စံစားရ၏။ ငါမူကားရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကို ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသော မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိ သောထို (မင်း)၏ အမှုလုပ် ကျွန် ဖြစ်၏။ ငါသည် ကောင်းမှုတို့ကို ပြုရမူ (ထိုမင်းကဲ့သို့) ဖြစ်ရာ၏။ ငါသည်ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်း ဘောင်သို့ဝင်ရောက်ရမူ ကောင်းလေစွ"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရာ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက်နေရာ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ အစားအဝတ်မျှဖြင့်

ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်လျက် နေရာ၏။ ထို (အကြောင်းအရာ) ကိုသင့်အား မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့သည် ဤသို့ လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏ -

"မင်းမြတ် သိတော်မူပါလော့၊ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကိုပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင်ဖွယ်ကို ဆိုလေ့ရှိသောမျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော သင် (မင်းမြတ်)၏ အမှုလုပ်ကျွန်ယောကျ်ားသည် ဆံမှတ်ဆိတ်ကိုပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ပါ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်း လျက်နေပါ၏။ စိတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ အစားအဝတ်မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်လျက် နေပါ၏"ဟု လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏။

ထိုသို့ လျှောက်ကြားလျှင် သင် (မင်းကြီး) သည် ဤသို့ ဆိုသင့်ပါမည်လော -

"အချင်းတို့ ထိုယောကျ်ားသည် ငါ့ထံ ပြန်လာစေလော့၊ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ရှိသော နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော အဘယ်ကိုပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော နှစ်ခြိုက်ဖွယ်ကို ပြုလေ့ရှိသော ချစ်ခင် ဖွယ်ကိုဆိုလေ့ရှိသော မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်လေ့ရှိသော အမှုလုပ်ကျွန်ပင် တစ်ဖန် ဖြစ်စေလော့"ဟုဆိုသင့်ပါမည်လော။

184. "No hetam, bhante. Atha kho nam mayameva abhivādeyyāmapī , paccuttheyyāmapī, āsanenapī nimanteyyāma, abhinimanteyyāmapī nam cīvarapīṇḍapātasenāsanagīlānappaccayabhesajjaparikkhārehi, dhammikampissa rakkhāvaraṇaguttim samvīdaheyyāmā"ti.

၁၈၄. “နော ဟေတံ၊ ဘန္တေ။ အထ ခေါ နံ မယမေဝ အဘိဝါဒေယျမပိ ၊ ပစ္စုပ္ပန်ယျမပိ၊ အာသနေနပိ နိမန္တေယျမ၊ အဘိနိမန္တေယျမပိ နံ စီဝရိပ္ပပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခါရေဟိ၊ ဓမ္မိကမ္ပိဿ ရက္ခိဝရဏဂုတ္တိ သံဝိဒ ဟေယျမာ”တိ။

184. "No, Venerable Sir! Indeed we should pay respect to him, welcome him and beg him to be seated. We should even invite him to accept our offerings of such requisites as robe, food, shelter, and medicine for use in illness. And we should also provide protection and security for him according to law."

၁၈၄။ ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ အသျှင်ဘုရား၊ စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်တို့ကပင် ထိုသူကို ရှိခိုးလည်းရှိခိုးကုန်ရာ၏။ ခရီးဦးကြိုလည်း ပြုကုန်ရာ၏။ ထိုင်ရန်နေရာကိုလည်း ပေးကုန်ရာ၏။ သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးအသုံးအဆောင်တို့ကို အလှူခံရန်လည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ ထိုသူအား တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်လျက် လုံခြုံမှုကိုလည်း စီမံပေးကုန်ရာ၏ဟု လျှောက်၏။

185. "Tam kiṃ maññasi, mahārāja, yadi evaṃ sante hoti vā sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ no vā"ti? "Addhā kho, bhante, evaṃ sante hoti sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphala"nti. "Idaṃ kho te, mahārāja, mayā paṭhamam diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññatta"nti.

၁၈၅. “တံ ကိ မညသိ၊ မဟာရာဇ၊ ယဒိ ဧဝံ သန္တေ ဟေတိ ဝါ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ နော ဝါ”တိ? “အဒ္ဓါ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဧဝံ သန္တေ ဟေတိ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ”န္တိ။ “ဣဒံ ခေါ တေ၊ မဟာရာဇ၊ မယာ ပဌမံ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညတ္တံ”န္တိ။

185. If that be so, Great King, what do you think of this? Is there or is there not any personally experienced advantage in being a samaṇa?"

"Venerable Sir, there is certainly a personally experienced advantage in being a samaṇa."

Great King! This, I say to you, is the first advantage of being a samaṇa, personally experienced in this very life.

၁၈၅။ မင်းကြီး ထို (အရာ) ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရ သောရဟန်းဖြစ် ကျိုးသည် ရှိသလော မရှိသလော။

"ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးသည် ဧကန်ရှိပါ၏ အသျှင်ဘုရား။"

"မင်းကြီး ဤကား ငါသည် သင့်အား ရှေးဦးစွာ ပြသော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး ပေတည်း။"

Dutiyasanditthikasāmaññaphalaṃ ဒုတိယသန္တိဋ္ဌိကသာမညဖလံ
Second Advantage of a Samaṇa's Life Experienced Here and Now
နှစ်ကြိမ်မြောက် မျက်မှောက်ဘဝ၌ ရအပ်သော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

186. “Sakkā pana, bhante, aññampi evameva diṭṭheva dhamme sanditthikaṃ sāmāññaphalaṃ paññāpetu”nti? “Sakkā, mahārāja. Tena hi, mahārāja, taññevettha paṭipucchissāmi. Yathā te khameyya, tathā naṃ byākareyyāsi. Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja, idha te assa puriso kassako gahapatiko karakārako rāsivaḍḍhako. Tassa evamassa – ‘acchariyaṃ vata bho, abbhutaṃ vata bho, puññānaṃ gati, puññānaṃ vipāko. Ayañhi rājā māgadho ajātasattu vedehiputto manusso, ahampi manusso. Ayañhi rājā māgadho ajātasattu vedehiputto pañcahi kāmagaṇehi samappito samaṅgībhūto paricāreti, devo maññe. Ahaṃ panamhissa kassako gahapatiko karakārako rāsivaḍḍhako. So vatassāhaṃ puññāni kareyyaṃ. Yaṃnūnāhaṃ kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agārasmā anagāriyaṃ pabbajeyya’nti.

“So aparena samayena appaṃ vā bhogakkhandhaṃ pahāya mahantaṃ vā bhogakkhandhaṃ pahāya, appaṃ vā nātiparivaṭṭaṃ pahāya mahantaṃ vā nātiparivaṭṭaṃ pahāya kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agārasmā anagāriyaṃ pabbajeyya. So evaṃ pabbajito samāno kāyena saṃvuto vihareyya, vācāya saṃvuto vihareyya, manasā saṃvuto vihareyya, ghāsacchādanaparamatāya santuṭṭho, abhirato paviveke. Taṃ ce te purisā evamāroceyyuṃ – ‘yagghe, deva jāneyyāsi, yo te so puriso [yo te puriso (sī.)] kassako gahapatiko karakārako rāsivaḍḍhako; so deva kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agārasmā anagāriyaṃ pabbajito. So evaṃ pabbajito samāno kāyena saṃvuto viharati, vācāya saṃvuto viharati, manasā saṃvuto viharati, ghāsacchādanaparamatāya santuṭṭho, abhirato paviveke”ti. Api nu tvaṃ evaṃ vadeyyāsi – ‘etu me, bho, so puriso, punadeva hotu kassako gahapatiko karakārako rāsivaḍḍhako’ti?

၁၈၆. “သက္ကာ ပန၊ ဘန္တေ အညမ္ပိ ဧဝမေဝ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတု”န္တိ? “သက္ကာ၊ မဟာရာဇ။ တေန ဟိ၊ မဟာရာဇ၊ တညေဝေတ္ထ ပဋိပုစ္ဆိသာမိ။ ယထာ တေ ခမေယျ၊ တထာ နံ ဗျာကရေယျာသိ။ တံ ကိံ မညသိ၊ မဟာရာဇ၊ ဣဓ တေ အဿ ပုရိသော ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝဗုကော။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အစ္ဆရိယံ ဝတ ဘော၊ အပ္ပုတံ ဝတ ဘော၊ ပုညာနံ ဂတိ၊ ပုညာနံ ဝိပါကော။ အယဉ္ဇိ ရာဇာ မာဂဓေ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော မနုဿော၊ အဟမ္ပိ မနုဿော။ အယဉ္ဇိ ရာဇာ မာဂဓေ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပ္ပိတော သမင်္ဂိဘူတော ပရိစာရေတိ၊ ဒေဝေါ မညေ။ အဟံ ပနမှိဿ ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝဗုကော။ သော ဝတဿာဟံ ပုညာနိ ကရေယျံ။ ယံနူနာဟံ ကေသမသယံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္ဆဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ’န္တိ။

“သော အပရေန သမယေန အပ္ပံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ၊ အပ္ပံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဌံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဌံ ပဟာယ ကေသမသယံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္ဆဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျ။ သော ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟရေယျ၊ ဝါစယ သံဝုတော ဝိဟရေယျ၊ မနသာ သံဝုတော ဝိဟရေယျ၊ ယာသစ္ဆဒနုပရမတ္တယ သန္တုဋ္ဌော၊ အဘိရတော ပဝိဝေကော။ တံ စေ တေ ပုရိသာ ဧဝမာရောစေယျံ – ‘ယဋ္ဌေ၊ ဒေဝ ဇာနေယျာသိ၊ ယော တေ သော ပုရိသော [ယော တေ ပုရိသော (သီ.)] ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာသိဝဗုကော; သော ဒေဝ ကေသမသယံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္တာနိ အစ္ဆဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇိတော။ သော ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ကာယေန သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ ဝါစယ သံဝုတော

ဝိဟရတိ၊ မနသာ သံဝုတော ဝိဟရတိ၊ ယာသတ္တဒနပရမတာယ သန္တုဋ္ဌော၊ အဘိရတော ပဝိဝေကေ” တိ။ အပိ န တံ ဧဝံ ဝဒေယျာသိ - ‘ဧတု မေ၊ ဘော၊ သော ပုရိသော၊ ပုနဒေဝ ဟောတု ကဿကော ဂဟပတိကော ကရကာရကော ရာ သိဝနုကော’ တိ?

186. "Can you, Venerable Sir, reveal to me any other similar advantage of being a samaṇa personally experienced in this very life?"

I can, Great King! But in order to tell you aāboutthis, let me put a counter-questionto you. Answer it as you like. Now what do you think of this? Suppose you had in your kingdom a landholder cultivating his own land and paying taxes to increase (the country's) wealth. Suppose it occurred to him thus:

“Friend! How wonderful and extraordinary is the state of existence conditioned by meritorious deeds and the resultant effect of such deeds! Here is King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedeḥī, who is a man; and I also am a man. But King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedeḥī, enjoys to the full the five pleasures of the senses as if he were a deva. I am but a landholder cultivating my own land and paying taxes to increase (the country's) wealth. Had I done meritorious deeds I could have been a king like him? Now it were better for me to shave off my hair and beard, don the bark-dyed robe, renounce hearth and home, and become a recluse leading the homeless life.’

Suppose that afterwards that man gave up his weath, great or: small, leaving his relatives, be they few or be they many, shaved off his hair and beard, donned the bark-dyed robe, renounced hearth and home and became a recluse leading the homeless life. Having thus become a recluse, he exercised self-control in bodily, verbal and mental actions, content with he could get for food and clothing, delighting in solitude. Suppose, then, your attendants reported to you thus:

"Your Majesty! Please know this. Your Majesty's landholder who used to cultivate his own land and pay taxes to increase (the country's) wealth has shaved off his hair and beard, donned the bark-dyed robe, renounced hearth and home, and has become a recluse leading the homeless life. Having thus become a recluse he exercised self-control in bodily, verbal and mental actions, content with what he could get for food and clothing, and delighting in solitude.’

If he were thus reported, would it be appropriate for you to say:

"Men! Let that man come back to me! Let him be land holder again, cultivating his own land and paying taxes to increase (the country's) wealth.'"

၁၈၆။ အသျှင်ဘုရား ဤအတူ တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရ သောရဟန်းဖြစ်ကျိုး ကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသေးသလော။

မင်းကြီး တတ်နိုင်ပါ၏။ မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် ဤအရာ၌ သင့်ကိုပင် ပြန်၍ မေးအံ့၊ သင် နှစ်သက်သည့်အတိုင်း ထို အမေးကို ဖြေလော့၊ မင်းကြီး ထို (အရာ) ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။ ဤ (တိုင်းပြည်) ၌ အခွန်ကို ထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင် လယ်သမားယောကျ်ားသည် သင့်အား ရှိရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ် ရာ၏ -

"အချင်းတို့ ကောင်းမှုတို့၏ လားရာ ကောင်းမှုတို့၏ အကျိုးသည် အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွတကား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲဖြစ်ပါပေစွတကား၊ ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် လှူပင်တည်း၊ ငါသည်လည်း လှူပင်တည်း၊ (သို့ရာတွင်) ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းကားကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည့်စုံစွာ နတ်ကဲ့သို့ ပျော်ရွှင် စံစားရ၏။ ငါမူကား ထို (မင်း)၏ အခွန်ကိုထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင် လယ်သမားယော ကျ်ား ဖြစ်၏။ ငါသည်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုရမူ (ထိုမင်းကဲ့သို့) ဖြစ်ရာ၏။ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင်ဖန်ရည်ဆိုး အဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရမူ ကောင်းလေစွ"ဟုအကြံဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ နည်းသော ဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ များသော ဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေနည်းသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ များသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင်ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍

လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရာ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ စိတ်ဖြင့်စောင့်စည်းလျက် နေရာ၏။ အစားအဝတ်မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်လျက် နေရာ၏။ ထို (အကြောင်းအရာ) ကို သင့်အား မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် ဤသို့ လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏ -

"မင်းမြတ် သိတော်မူပါလော့၊ အသျှင်မင်းမြတ်၏ အခွန်ကို ထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကိုတိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင် လယ်သမားယောကျ်ားသည် ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်ရောက်ပါ၏။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ကိုယ်ဖြင့် စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်း လျက် နေပါ၏။ စိတ် ဖြင့်စောင့်စည်းလျက် နေပါ၏။ အစား အဝတ်မျှဖြင့် ရောင့်ရဲကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်လျက်နေ ပါ၏"ဟု လျှောက်ကြားကုန်ရာ၏။

ထိုသို့ လျှောက်ကြားလျှင် သင် (မင်းကြီး) သည် ဤသို့ ဆိုသင့်ပါမည်လော -

"အချင်းတို့ ထိုယောကျ်ားသည် ငါ့ထံ ပြန်လာစေလော့၊ အခွန်ကို ထမ်းဆောင်သော ဥစ္စာစုကို တိုးပွားစေတတ်သော အိမ်ရှင် လယ်သမားပင် တစ်ဖန် ဖြစ်စေလော့"ဟု ဆိုသင့်ပါမည်လော။

187. “No hetam, bhante. Atha kho nam mayameva abhivādeyyāmapī, paccuttḥeyyāmapī, āsanenapī nimanteyyāma, abhinimanteyyāmapī nam cīvarapīṇḍapātasenāsanagilānappaccayabhesajjaparikkhārehi, dhammikampissa rakkhāvaraṇaguttim samvīdaheyyāmā”ti.

၁၈၇. “နော ဟေတံ၊ ဘန္တေ။ အထ ခေါ နံ မယမေဝ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ယျာမပိ၊ အာသနေနပိ နိမန္တေယျာမ၊ အဘိနိမန္တေယျာမပိ နံ စီဝရိပ္ပိတဝသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခါရေဟိ၊ ဓမ္မိကမ္ပိဿ ရက္ခိတဝရဏဂုတ္တိ သံဝိဒ ဟေယျာမာ”တိ။

187. "No, Venerable Sir! Indeed we should pay respect to him, welcome him and beg him to be seated. We should even invite him to accept our offerings of such requisites as. robe, food, shelter, and medicine for use in illness. And we should also provide protection and security for him according to law."

၁၈၇။ အသျှင်ဘုရား ဤသို့ မဆိုသင့်ပါ။ စင်စစ်သော်ကား အကျွန်ုပ်တို့ကပင် ထိုသူကို ရှိခိုးလည်းရှိခိုးကုန်ရာ၏။ ခရီးဦး ကြိုလည်း ပြုကုန်ရာ၏။ (ထိုင်ရန်) နေရာကိုလည်း ပေးကုန်ရာ၏။ သင်္ကန်း ဆွမ်းကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ် သော ဆေးအသုံးအဆောင်တို့ကို အလှူခံရန်လည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ ထိုသူအား တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ကာကွယ် လျက် လုံခြုံမှုကိုလည်း စီမံပေးကုန်ရာ၏။

188. “Taṃ kiṃ maññasi, mahārāja? Yađi evaṃ sante hoti vā sanditṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ no vā”ti? “Addhā kho, bhante, evaṃ sante hoti sanditṭhikaṃ sāmāññaphala”nti . “Idaṃ kho te, mahārāja, mayā dutiyaṃ ditṭheva dhamme sanditṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññatta”nti.

၁၈၈. “တံ ကိံ မညသိ၊ မဟာရာဇ? ယဒိ ဧဝံ သန္တေ ဟေတံ ဝါ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ နော ဝါ”တိ? “အဒ္ဓါ ခေါ၊ ဘန္တေ၊ ဧဝံ သန္တေ ဟေတံ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ”န္တိ။ “ဣဒံ ခေါ တေ၊ မဟာရာဇ၊ မယာ ဒုတိယံ ဒိဌေဝ ဓမ္မေ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပညတ္တ”န္တိ။

188. If that be so, Great King, what do you think of this? Is there or is there not any personally experienced advantage in being a samaṇa?

"Venerable Sir, there is certainly a personally experienced advantage in being a samaṇa."

Great King! This, I say to you, is the first advantage of being a samaṇa, personally experienced in this very life.

၁၈၈။ "မင်းကြီး ထို (အရာ) ကို အဘယ်သို့ ထင်သနည်း၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ် ကျိုးသည် ရှိသလော မရှိသလော"။

"ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော် ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးသည် ဧကန်ရှိပါ၏ အသျှင်ဘုရား။"

"မင်းကြီး ဤကား ငါသည် သင့်အား နှစ်ကြိမ်မြောက် ပြသော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးပေတည်း။"

Paṇītatarasāmaññaphalaṃ ပဏီတတရသာမညဖလံ
Higher and Better Advantage of a Samana's Life
သာ၍မွန်မြတ်သော ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

189. "Sakkā pana, bhante, aññampi diṭṭheva dhamme sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ paññapetum imehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca paṇītatarāñcā"ti? "Sakkā, mahārāja. Tena hi, mahārāja, suṇohi, sādhukaṃ manasi karohi, bhāsissāmi"ti. "Evaṃ, bhante"ti kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhagavato paccassosi.

၁၈၉. "သက္ကာ ပန၊ ဘန္တေ၊ အညမ္ပိ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပညပေတုံ ဣမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖ လေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စာ"တိ? "သက္ကာ၊ မဟာရာဇ။ တေန ဟိ၊ မဟာရာဇ၊ သုဏောဟိ၊ သာဓုကံ မနသိ ကရေဟိ၊ ဘာသိဿာမိ"တိ။ "ဧဝံ၊ ဘန္တေ"တိ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝတော ပစ္စ သောသိ။

189. "Can you, Venerable Sir, reveal to me any other advantage, higher and better, of being a samanna, personally experienced in this very life?"

I can, Great King! Listen and pay good attention. I shall speak.

"Very well, Venerable Sir!" said King Agjātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi:

၁၈၉။ အသျှင်ဘုရား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ဤရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ် လည်းဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော တစ်ပါးလည်းဖြစ်သော မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးကို ပြခြင်းငှါ တတ်နိုင်ပါသေးသလော။

မင်းကြီး တတ်နိုင်ပါ၏။ မင်းကြီး သို့ဖြစ်လျှင် နာကြားလော့၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းလော့၊ ဟောကြားပေအံ့။

"ကောင်းပါပြီ အသျှင်ဘုရား"ဟု ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည်မြတ်စွာဘုရားအား ဝန်ခံ၏။

190. Bhagavā etadavoca – "idha, mahārāja, tathāgato loka uppajjati araham sammāsambuddho vijjācaraṇasampanno sugato lokavidū anuttaro purisadammasārathi satthā devamanussānaṃ buddho bhagavā. So imaṃ lokam sadevakaṃ samārakaṃ sabrahmakam sassamaṇabrāhmaṇiṃ pajam sadevamanussaṃ sayam abhiññā sacchikatvā pavedeti. So dhammaṃ deseti ādikalyāṇaṃ majjhakalyāṇaṃ pariyoṣānakalyāṇaṃ sātthaṃ sabyañjanaṃ, kevalaparipunṇaṃ parisuddhaṃ brahmacariyaṃ pakāseti.

၁၉၀. ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ – "ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ တထာဂတော လောကေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသ မ္ပန္နော သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ။ သော ဣမံ လောကံ သဒေဝကံ သမာရကံ သဗြဟ္မကံ သဿမဏဗြာဟ္မဏံ ပဇံ သဒေဝမနုဿံ သယံ အဘိညာ သစ္စိကတ္တ ပဝေဒေတိ။ သော ဓမ္မံ ဒေသေတိ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိ သုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေတိ။

190. Then the Bhagavā spoke thus:

Great King! There arises in this world the Tathāgata who is worthy of special veneration, who truly comprehends all Dhammas by his own intellect and insight, who possesses supreme knowledge

and perfect practice of morality, who speaks only what is beneficial and true, who knows all the three lokas, who is incomparable in taming those who deserve to be tamed, who is the Teacher of devas and men, who is the Enlightened One, knowing and teaching the Four Noble Truths, and who is the Most Exalted. Through Perfect Wisdom, he personally realizes the nature of the universe with its devas, māras and Brahmās, and also the world of human beings with its sambahas and brāhmaṇas, kings and men, and knowing it, he expounds on it. He proclaims the dhamma which is excellent at the beginning, excellent at the middle, and excellent at the end, with richness in meaning and words. He makes clear the completeness and purity of the Noble Practice'.

၁၉၀။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏ -

မင်းကြီး ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ (အလုံးစုံသောတရားတို့ကို) ကိုယ်တိုင် မှန်စွာသိတော်မူသော၊ အသိဉာဏ် 'ဝိဇ္ဇာ' အကျင့် 'စရဏ' နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော၊ လောကကို သိတော်မူသော၊ ဆုံးမထိုက်သူကို ဆုံးမတတ်သည့် အတုမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိစေတော်မူ သော၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤလောက၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်နတ်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်နှင့် တကွသော ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော ဤလောကကို လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏတို့နှင့် တကွသော မင်းများ လူများနှင့် တကွသော သတ္တဝါ အပေါင်းကိုလည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ မျက်မှောက်ပြုလျက် ဟောကြား တော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ ကောင်းခြင်း ရှိသော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသောသဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော တရားကို ဟောတော်မူ၏။ အလုံးစုံ ပြည့်စုံ သော စင်ကြယ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို ပြတော်မူ၏။

191. “Taṃ dhammaṃ suṇāti gahapati vā gahapatiputto vā aññatarasmim vā kule paccājāto. So taṃ dhammaṃ sutvā tathāgate saddhaṃ paṭilabhati. So tena saddhāpaṭilābhena samannāgato iti paṭisañcikkhati – ‘sambādho gharāvāso rajopatho, abbhokāso pabbajjā. Nayidaṃ sukaraṃ agāraṃ ajjhāvasatā ekantaparipuṇṇaṃ ekantaparisuddhaṃ saṅkhalikhitam brahmacariyaṃ caritum. Yaṃnūnāhaṃ kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agārasmā anagāriyaṃ pabbajeyya’nti.

၁၉၁. “တံ ဓမ္မံ သုဏာတိ ဂဟပတိ ဝါ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ အညတရသ္မိံ ဝါ ကုလေ ပစ္စာဇာတော။ သော တံ ဓမ္မံ သုတ္တံ တထာဂတေ သဒ္ဓံ ပဋိလဘတိ။ သော တေန သဒ္ဓါပဋိလဘေန သမန္နာဂတော ဣတိ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ - ‘သမ္မာဓော ယ ရာဝါသော ရဇောပထော၊ အဟောကာသော ပဗ္ဗဇော။ နယိဒံ သုကာရံ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ သင်္ခလိခိတံ ဗြဟ္မစရိယံ စရိတံ။ ယန္တနာဟံ ကေသမသ္မံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အတ္ထဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ။”

191. A householder, or his son, or anyone belonging to any caste, listens to that dhamma. On hearing the dhamma he develops faith in the Tathāgata. When faith is thus developed, he considers thus:

"Confined is the life of a householder; it is a path laden with dust (of defilement). A samāṇa's life is like an open plain. Difficult is for a layman to pursue the Noble Practice in all its fullness, in all its purity, like a polished conch. Now, it were better for me to shave off my hair and beard, don the bark-dyed robe, renounce hearth and home, and become a recluse leading the homeless life."

၁၉၁။ ထိုတရားတော်ကို သူကြွယ်သည်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်သားသည်လည်းကောင်း၊ အခြားဇာတ် တစ်မျိုးမျိုး၌ဖြစ်သော သူသည်လည်းကောင်း ကြားနာရ၏။ ထိုသူသည် ထိုတရားတော်ကို

--

ကြားနာရ၍ မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်မှုကို ရ၏။ ထိုသူသည် ယုံကြည်မှုကို ရသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ ဆင်ခြင်၏ -

"လူ့ဘောင်၌ နေရခြင်းသည် ကျဉ်းမြောင်း၏။ (ကိလေသာ) မြူထရာ လမ်းကြောင်း ဖြစ်၏။ ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်နှင့် တူ၏။ လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် ဤမြတ်သောအကျင့်ကို စင်စစ် ပြည့်စုံစွာစင်စစ် စင်ကြယ်စွာ ခရသင်းပွတ်သစ်နှင့်

တူစွာ ကျင့်ခြင်းငှါ မလွယ်၊ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ် ကိုပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရမှုကောင်းလေစွ"ဟု ဆင်ခြင်၏။

192. “So aparena samayena appaṃ vā bhogakkhandhaṃ pahāya mahantaṃ vā bhogakkhandhaṃ pahāya appaṃ vā ñātiparivaṭṭaṃ pahāya mahantaṃ vā ñātiparivaṭṭaṃ pahāya kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādetvā agārasmā anagāriyaṃ pabbajati.

၁၉၂. “သော အပရေန သမယေန အပ္ပံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဘောဂက္ခန္ဓံ ပဟာယ အပ္ပံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ ပဟာယ မဟန္တံ ဝါ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ ပဟာယ ကေသမသုံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ အတ္တဒေတွာ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ။

192. Afterwards, he gives up his wealth, great or small, leaving his relatives, be they few or be they many, shaves off his hair and beara, dons the bark-dyed robe, renounces hearth and home, and becomes a recluse leading the homeless life.

၁၉၂။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ နည်းသော ဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ များသော ဥစ္စာစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ နည်းသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ များသော ဆွေမျိုးစုကို စွန့်၍ဖြစ်စေ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးအဝတ်တို့ကို ဝတ်၍ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၏။

193. “So evaṃ pabbajito samāno pātimokkhasaṃvarasaṃvuto viharati ācāragocarasaṃpanno, aṇumattesu vajjesu bhayadassāvī, samādāya sikkhati sikkhāpadesu, kāyakammavacīkammaṇa samannāgato kusaleṇa, parisuddhājīvo sīlasaṃpanno, indriyesu guttadvāro [guttadvāro, bhojane mattaññū (ka.)], satisampajaññaṇa samannāgato, santuṭṭho.

၁၉၃. “သော ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော ဝိဟရတိ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝိ၊ သမာအယ သိက္ခတိ သိက္ခိပဒေသု၊ ကာယကမ္မဝစီကမ္မေန သမန္နာဂတော ကုသလေန၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ သီလသမ္ပန္နော၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓာရော [ဂုတ္တဒ္ဓာရော၊ ဘောဇနေ မတ္တညူ (က.)]၊ သတိသမ္ပဇညေန သမန္နာဂတော၊ သန္တုဋ္ဌော။

193. When he has thus become a samaṇa, he practices self-restraint in accordance with the fundamental precepts (pātimamokkhasaṃvara sīla). He is endowed with good practice and resorts only to suitable places?. He now sees danger even in the least offencess. He observes the precepts well. Being possessed of good deeds and good words, he pursues a pure livelihood. He is endowed with morality. He has his sense-doors guarded. He attains mindfulness and clearness of comprehension. He is contented.

၁၉၃။ ထိုသူသည် ဤသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို စောင့်ထိန်းလျက် နေ၏။ အကျင့် 'အာစာရ' ကျက်စားရာ 'ဂေါစရာ' နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အနည်းငယ်မျှသော အပြစ်တို့၌သော်လည်းဘေးဟု ရှုလေ့ရှိ၏။ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏။ ကောင်းသော ကာယကံဝစီကံနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှု ရှိ၏။ သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣန္ဒြေတို့၌ပိတ်ထားသော တံခါးရှိ၏ (ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်း၏)။ စားဖွယ်၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိ၏။ အောက်မေ့ခြင်း (သတိ) ဆင်ခြင်ခြင်း (သမ္ပဇင်) နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရောင့်ရဲလွယ်၏။

၁။ သွားလာဝင်ထွက် ဆက်ဆံရန် သင့်လျော်သော အရပ် ပုဂ္ဂိုလ်စသည်။

Cūḷasīlaṃ စူဠသီလံ
Minor Morality
စူဠသီလ

194. “Kathañca, mahārāja, bhikkhu sīlasampanno hoti? Idha, mahārāja, bhikkhu pāṇātipātamaṃ pahāya pāṇātipātā paṭivirato hoti. Nihitadaṇḍo nihitasattho lajjī dayāpanno sabbapāṇabhūtahitānukampī viharati. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Adinnādānaṃ pahāya adinnādānā paṭivirato hoti dinnādāyī dinnapāṭikañkhī, athenena sucibhūtena attanā viharati. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Abrahmacariyaṃ pahāya brahmacārī hoti ārācārī virato methunā gāmadhammā. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Musāvādaṃ pahāya musāvādā paṭivirato hoti saccavādī saccasandho theto paccayiko avisaṃvādako lokassa. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Pisunaṃ vācaṃ pahāya pisunāya vācāya paṭivirato hoti; ito sutvā na amutra akkhātā imesaṃ bhedāya; amutra vā sutvā na imesaṃ akkhātā, amūsaṃ bhedāya. Iti bhinnānaṃ vā sandhātā, sahitānaṃ vā anuppadātā, samaggārāmo samaggarato samagganandī samaggakaraṇiṃ vācaṃ bhāsītā hoti. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Pharusāṃ vācaṃ pahāya pharusāya vācāya paṭivirato hoti; yā sā vācā nelā kaṇṇasukhā pemaṇīyā hadayaṅgamā porī bahujaṇakantā bahujaṇamanāpā tathārūpiṃ vācaṃ bhāsītā hoti. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Samphappalāpaṃ pahāya samphappalāpā paṭivirato hoti kālavādī bhūtavādī atthavādī dhammavādī vinayavādī, nidhānavatiṃ vācaṃ bhāsītā hoti kālena sāpadesaṃ pariyantavatiṃ atthasaṃhitāṃ. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

“Bījagāmaḥbhūtagāmasamārambhā paṭivirato hoti...pe... ekabhattiko hoti rattūparato virato vikālabhojanā. Naccagītavāditavisūkadassanā paṭivirato hoti. Mālāgandhavilepanadhāraṇamaṇḍanavibhūsanatṭhānā paṭivirato hoti. Uccāsayanamahāsayanā paṭivirato hoti. Jātarūparajatapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Āmakadhañṇapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Āmakamaṃsapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Itthikumārikapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Dāsīdāsapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Ajeḷakapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Kukkuṭasūkarapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Hatthigavassavaḷavapaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Khetṭavatthupaṭiggahaṇā paṭivirato hoti. Dūteyyapahiṇagamanānuyogā paṭivirato hoti. Kayavikkayā paṭivirato hoti. Tulākūṭakamaṃsakūṭamānakūṭā paṭivirato hoti. Ukkotānavañcananikatisāciyogā paṭivirato hoti. Chedanavadhabandhanaviparāmosaālopasahasākārā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmiṃ.

၁၉၄. “ကထဉ္စ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ? ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ နိဟိတဒဏ္ဍော နိဟိတသတ္ထော လဇ္ဇိ ဒယာပန္နော သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ ဝိဟရတိ။ ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိ။

“အဒိန္နအနံ ပဟာယ အဒိန္နအနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ ဒိန္နအယိ ဒိန္နပါဋိကမ္မိ၊ အထေနေန သုစိဘူတေန အတ္တနာ ဝိဟရတိ။ ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိ။

“အဗြဟ္မစရိယံ ပဟာယ ဗြဟ္မစရိ ဟောတိ အာရာစရိ ဝိရတော မေထုနာ ဂါမဓမ္မာ။ ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိ။

“မုသာဝါဒံ ပဟာယ မုသာဝါဒ ပဋိဝိရတော ဟောတိ သစ္စဝါဒီ သစ္စသန္ဓော ထေတော ပစ္စယိကော အဝိသံဝါဒကော လောကဿ။ ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိ။

“ပိသုဏ် ဝါစံ ပဟာယ ပိသုဏာယ ဝါစာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ; ဣတော သုတ္တာ န အမုတြ အက္ခိတာ ဣမေသံ ဘောအယ; အမုတြ ဝါ သုတ္တာ န ဣမေသံ အက္ခိတာ၊ အမူသံ ဘောအယ။ ဣတိ ဘိန္နာနံ ဝါ သန္ဓတာ၊ သဟိတာနံ ဝါ အန္ဓပ္ပာတာ၊ သမဂ္ဂါရာမော သမဂ္ဂရတော သမဂ္ဂနန္ဒိ သမဂ္ဂကရဏိ ဝါစံ ဘာသိတာ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

“ဖရသံ ဝါစံ ပဟာယ ဖရသာယ ဝါစာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ; ယာ သာ ဝါစာ နေလာ ကဏ္ဏသုခါ ပေမနီယာ ဟဒယ ဂံမာ ပေါရိ ဗဟုဇနကန္တာ ဗဟုဇနမနာပါ တထာရူပံ ဝါစံ ဘာသိတာ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

“သမ္ပပ္ပလာပံ ပဟာယ သမ္ပပ္ပလာပါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ ကာလဝါဒီ ဘူတဝါဒီ အတ္ထဝါဒီ ဓမ္မဝါဒီ ဝိနယဝါဒီ၊ နိဓာနဝတိ ဝါစံ ဘာသိတာ ဟောတိ ကာလေန သာပဒေသံ ပရိယန္တဝတိ အတ္ထသံဟိတံ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

“ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရဗ္ဗာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ပေ။ ဧကဘတ္တိကော ဟောတိ ရတ္တုပရတော ဝိရတော ဝိကာလ ဘောဇနာ။ နစ္စဂီတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာ ပဋိဝိရ တော ဟောတိ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဇာတရူပရဇေတပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂ ဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အသိအသပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ အဇေဋ္ဌကပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟော တိ။ ကုက္ကုဋ္ဌသုကရပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဟတ္ထိဂဝဿဝဋ္ဌပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ခေတ္တဝတ္ထု ပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ ။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ကယဝိက္ကယာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ တုလာကုဋ္ဌကံသကုဋ္ဌမာနကုဋ္ဌာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဥက္ကောဋ္ဌနဝဇ္ဇနနိကတိသာစိယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဆေဒနဝဓဇန္ဓနဝိပရာမောသအာလောပသဟသာကာရာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

194. Great King! How is a bhikkhu endowed with morality? In this matter, Great King, a Bhikkhu abandons all thoughts of taking life and abstains from destruction of life, setting aside the stick and the sword, ashamed to do evil, and he is compassionate and dwells with solicitude for the welfare of all living beings. This is one of the precepts of his morality.

He abandons all thoughts of taking what is not given and abstains from taking what is not given. He accepts only what is given, wishing to receive only what is given. He establishes himself in purity by abstaining from committing theft. This also is one of the precepts of his morality.

He abandons all thoughts of leading a life of unchastity and practises chastity, remaining virtuous and abstinent from sexual intercourse, the practice of lay people. This also is one of the precepts of his morality.

He abandons all thoughts of telling lies and abstains from telling lies, speaking only the truth, combining truth with truth, and remaining steadfast (in truth), trustworthy and not deceiving. This also is one of the precepts of his morality.

He abandons all thoughts of slandering and abstains from slander. Hearing things from these people he does not relate them to those people to sow the seed of discord among them. Hearing things from those people he does not relate them to these people to sow the seed of discord among them. He reconciles those who are at variance. He encourages those who are in accord. He delights in unity, loves it and rejoices in it. He speaks to create harmony. This also is one of the precepts of his morality.

He abandons all thoughts of speaking harshly and abstains from harsh speech. He speaks only blameless words, pleasing to the ear, affectionate, going to the heart, courteous, pleasing to many and heartening to many. This also is one of the precepts of his morality.

He abandons all thoughts of talking frivolously and abstains from frivolous talk. His speech is appropriate to the occasion, being truthful, beneficial, consistent with the Doctrine and the Discipline,

memorable, timely and opportune, with reasons, confined within limits and conducive to welfare. This also is one of the precepts of his morality.

He abstains from destroying all seeds and vegetation ..p...

He takes only one meal a day, not taking food at night and fasting after mid-day.

He abstains from dancing, singing, music and watching (entertainments) that is a stumbling block to the attainment of morality.

He abstains from wearing flowers, using perfumes and anointing with unguents.

He abstains from the use of high and luxurious beds and seats.

He abstains from the acceptance of gold and silver.

He abstains from the acceptance of uncooked cereals.

He abstains from the acceptance of uncooked meat.

He abstains from the acceptance of women and maidens.

He abstains from the acceptance of male and female slaves.

He abstains from the acceptance of goats and sheep.

He abstains from the acceptance of chickens and pigs.

He abstains from the acceptance of elephants, cattle, horses and mares.

He abstains from the acceptance of cultivated or uncultivated land.

He abstains from acting as messenger or courier.

He abstains from buying and selling.

He abstains from using false weights and measures and

He abstains from such dishonest practices as bribery, cheating and fraud.

He abstains from maiming, murdering, holding persons in captivity, committing highway robbery, plundering villages and committing dacoity.

This also is one of the precepts of his morality.

၁၉၄။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသနည်း။ မင်းကြီး ဤလောက၌ရဟန်းသည် အသက်သတ်ခြင်းကို ပယ်၍ အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ တုတ်ကို ချထားပြီး ဖြစ်၏။ လက်နက်ကို ချထားပြီး ဖြစ်၏။ ရှက်ခြင်းရှိ၏။ သနားတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့၏အစီးအပွားကို လိုလားလျက် နေ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မပေးသည်ကို ယူခြင်းကို ပယ်၍ မပေးသည်ကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ပေးသည်ကိုသာ ယူ၏။ ပေးသည်ကိုသာ အလိုရှိ၏။ မခိုးမဝှက်၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်ဖြင့် နေ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏သီလ ပေတည်း။

မမြတ်သော အကျင့်ကို ပယ်၍ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ယုတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိ၊ ရွာသူတို့၏ အလေ့ ဖြစ်သော မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

--

မမှန်ပြောခြင်းကို ပယ်၍ မမှန်ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ မှန်သောစကားချင်း ဆက်စပ်စေ၏။ တည်သော စကားရှိ၏။ ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိ၏။ လောကကိုလှည့်စားတတ်သူ မဟုတ်။ ဤသည်လည်း ထို ရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

ကုန်းစကားကို ပယ်၍ ကုန်းစကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ (ထိုသူတို့နှင့်) ဤသူတို့ ကွဲပြားခြင်းငှါ ထိုသူတို့ထံ၌ မပြောတတ်၊ ထိုသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ (ဤသူတို့နှင့်) ထိုသူတို့ကွဲပြားခြင်းငှါ ဤသူတို့ထံ၌ မပြောတတ်၊ ဤသို့ ကွဲပြားသူတို့ကိုလည်း စေ့စပ်တတ်၏။ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း အားပေးတတ်၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ ပျော်ပိုက်၏။ ညီညွတ်ခြင်းကိုနှစ်သက်၏။ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဤသည် လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

ကြမ်းသော စကားကို ပယ်၍ ကြမ်းသော စကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ အကြင် စကားသည် အပြစ်ကင်း၏။ နားချမ်းသာ၏။ နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ နှလုံးသို့ သက်၏။ ယဉ်ကျေး၏။ လူအများ နှစ်သက်၏။ လူ အများ နှစ်ခြိုက်၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကိုသာ ဆို၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

ပြန်ဖျင်းသော စကားကို ပယ်၍ ပြန်ဖျင်းသော စကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ (သင့်သော) အခါ၌သာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဟုတ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ အကျိုးနှင့် စပ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ တရားနှင့်စပ်သည် ကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏။ အဆုံးအမနှင့် စပ်သည် ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ (သင့်သော) အခါ၌ အကြောင်းနှင့် တကွ သောအပိုင်းအခြားရှိသော အစီးအပွားနှင့်စပ်သော မှတ်သားလောက်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ပ။

ဆွမ်းတစ်နပ်သာ စားလေ့ရှိ၏။ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ နေလွဲစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကခြင်းသီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း (သူတော်ကောင်းတရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ) ကြည့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာခြယ်ခြင်း နံ့သာပျောင်းလိမ်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ မြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာမှရှောင်ကြဉ်၏။ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကောက်စိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ မိန်းမအို မိန်းမပျို ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကျွန်မိန်းမကျွန်ယောက်ကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဆိတ်နှင့် သိုးကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကြက် ဝက်ကိုခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဆင် နွား မြင်း မြည်းကို ခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ လယ်နှင့်ယာ ကိုခံယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ တမန်အမှု အစေအပါးအမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ခြင်္တယ်တိုင်းတာ စဉ်းလဲခြင်းမှရှောင်ကြဉ်၏။ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ဖြားခြင်း အတုပြု၍ လိမ်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်၏။ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း (ခရီးသွားတို့ကို) လုယက်ခြင်း (ရွာနိဂုံးတို့ကို) ဖျက်ဆီးခြင်း ဓားပြတိုက်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

စူဠသီလ ပြီး၏။

၁။ ကောက်စိမ်း ဟူသည် ၁-သလေး (ကောက်ကြီး)၊ ၂-ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း)၊ ၃-လူး၊ ၄-နတ်ကောက် (ဂျုံ)၊ ၅-ပြောင်း၊ ၆-မုယော (ဗာလီ)၊ ၇-ဆပ် ဤစပါးခုနစ်မျိုးတည်း။

Cūḷasīlaṃ niṭṭhitam. စူဠသီလံ နိဋ္ဌိတံ၊
End of the Chapter on Minor Morality

Majjhimasīlaṃ မဇ္ဈိမသီလံ
Middle Morality
မဇ္ဈိမသီလ

195. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ bījaḡāmaḡbhūtagāmasamārambhaṃ anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – mūlabījaṃ khandhabījaṃ phalubījaṃ aggabījaṃ bījabījameva pañcamaṃ, iti evarūpā bījaḡāmaḡbhūtagāmasamārambhā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၁၉၅. “ယထာ ဝါ ပနေကော ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘျုတ္တိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိံ – မူလဗီဇံ ခန္ဓဗီဇံ ဖဋ္ဌဗီဇံ အဂ္ဂဗီဇံ ဗီဇဗီဇမေဝ ပဉ္စမံ၊ ဣတိ ဧဝရူပါ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

195. There are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to destroying such things as seeds and vegetation. And what are such

things? They are of five kinds, namely, root-germs stem-germs, node-germs, plumule-germs and seed-germs. A bhikkhu abstains from destroying such seeds and vegetation, This is one of the precepts of his morality.

၁၉၅။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍ လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ အမြစ်မျိုးစေ့ ပင်စည်မျိုးစေ့ အဆစ်မျိုးစေ့ အညွန့်မျိုးစေ့ ငါးခုမြောက် အစေ့မျိုးစေ့တို့တည်း၊ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

196. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ sannidhikāraparibhogam anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – annasannidhiṃ pānasannidhiṃ vatthasannidhiṃ yānasannidhiṃ sayanasannidhiṃ gandhasannidhiṃ āmisasannidhiṃ, iti vā iti evarūpā sannidhikāraparibhogā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၁၉၆။ “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ သန္နိဓိကာရ ပရိဘောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – အန္နသန္နိဓိံ ပါနသန္နိဓိံ ဝတ္ထသန္နိဓိံ ယာနသန္နိဓိံ သယနသန္နိဓိံ ဂန္ဓသန္နိဓိံ အာမိသသန္နိဓိံ၊ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ သန္နိဓိကာရပရိဘောဂါ ပဋ္ဌိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

196. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to storing up and using things offered, such as cooked rice, beverages, clothing, sandals, beds, unguents and eatables. A bhikkhus abstains from storing up and using such things. This also is one of the precepts of his morality.

၁၉၆။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော သိုမှီးသုံးဆောင်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ဆွမ်းကို သိုမှီးခြင်း အဖျော်ကို သိုမှီးခြင်း အဝတ်ကို သိုမှီးခြင်း ယာဉ်ကို သိုမှီးခြင်းအိပ်ရာကို သိုမှီးခြင်း နံ့သာကို သိုမှီးခြင်း (အခြား) စားသုံးဖွယ်ကို သိုမှီးခြင်းတို့တည်း၊ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော သိုမှီး သုံးဆောင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

197. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ visūkadassanaṃ anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – naccam gītaṃ vāditam pekkham akkhānam pāṇissaraṃ vetālam kumbhathūṇaṃ sobhanakaṃ caṇḍālam vaṃsaṃ dhovanaṃ hatthiyuddham assayuddham mahimsayuddham usabhayuddham ajayuddham meṇḍayuddham kukkuṭayuddham vaṭṭakayuddham daṇḍayuddham muṭṭhiyuddham nibbuddham uyyodhikaṃ balaggam senābyūham anīkadassanaṃ iti vā iti evarūpā visūkadassanā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၁၉၇။ “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဝိသုကဒဿနံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – နစ္စံ ဂီတံ ဝါဒိတံ ပေက္ခိ အက္ခိနံ ပါဏိဿရံ ဝေတာဠိ ကုမ္ဘထူဏံ သောဘနကံ စ ဣာလံ ဝံသံ ဓောဝနံ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ အဿယုဒ္ဓံ မဟိသယုဒ္ဓံ ဥသဘယုဒ္ဓံ အဇေယုဒ္ဓံ မေဏှယုဒ္ဓံ ကုက္ကုဋယုဒ္ဓံ ဝဋ္ဋကယုဒ္ဓံ ဒဏှယုဒ္ဓံ မုဋ္ဌိယုဒ္ဓံ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ ဥယျောဓိကံ ဗလဂ္ဂံ သေနာဗျူဟံ အနိကဒဿနံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဝိသုကဒဿနာ ပဋ္ဌိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

197. And then there are certain respected samanas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to watching (entertainments) that is a stumbling block to the attainment of morality. And what are such entertainments? They are: dancing, singing, music, show, recitations, hand-clapping, brass-instrument-playing, drum-playing, art exhibitions, playing with an iron ball, bamboo raising games, rituals of washing the bones of the dead, elephant-fights, horse-fights, buffalo-fights, bull-fights, goat-fights, sheep-fights, cock-fights, guail-fights, fighting with quarter-staffs, boxing, wrestling, military tattoos, military reviews, route-marches and troop-movements. A bhikkhu abstains from watching (entertainments) that is a stumbling block to the attainment of morality. This also is one of the precepts of his morality.

၁၉၇။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော (သူတော်ကောင်းတရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ) ကြည့်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းသဘင်ပွဲ၊ စာဟောပွဲ လက်ဝါးတီးပွဲ ကြေးနင်း ခွက်ခွင်းစသည် တီးပွဲ စည်တီးပွဲ ပန်းချီပြပွဲသံလုံးကစားပွဲ ဝါးထောင်၍ ကစားပွဲ အရိုးဆေးပွဲ ဆင်တိုက်ပွဲ မြင်းတိုက်ပွဲ ကျွဲတိုက်ပွဲ နွားတိုက်ပွဲ ဆိတ်တိုက်ပွဲ သိုးတိုက်ပွဲ ကြက်တိုက်ပွဲ ငှက်တိုက်ပွဲ တုတ်သိုင်းပွဲ လက်ဝှေ့ထိုးပွဲ လက်ပမ်းလုံးပွဲ စစ်ထိုးပွဲစစ်သည်စစ်ဆေးပွဲ စစ်ဆင်ပွဲ စစ်အင်ကျင်းပွဲတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော (သူတော်ကောင်းတရား၏) ဆူးငြောင့်ဖြစ်သော (ပွဲ) ကြည့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏သီလပေတည်း။

198. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ jūtappamādaṭṭhānānuयोगam anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – aṭṭhapadaṃ dasapadaṃ ākāsaṃ parihārapathaṃ santikaṃ khalikaṃ ghaṭikaṃ salākahatthaṃ akkhaṃ paṅga-cīraṃ vaṅkakaṃ mokkhacikaṃ ciṅgulikaṃ pattāḥhakaṃ rathakaṃ dhanukaṃ akkharikaṃ manesikaṃ yathāvajjaṃ iti vā iti evarūpā jūtappamādaṭṭhānānuयोगā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၁၉၈. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဇူတပ္ပမာဒဋ္ဌဌာနာနုယောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – အဋ္ဌပဒံ ဒသပဒံ အာကာသံ ပရိဟာရပထံ သန္တိကံ ခလိကံ ဃဋ္ဌိကံ သလာကဟတ္ထံ အက္ခံ ပင်္ဂစီရံ ဝက်ကံ မောက္ခစိကံ စိဂ်လိကံ ပတ္တာဋ္ဌကံ ရထကံ ဓနကံ အက္ခရိကံ မနေသိကံ ယထာဝဇ္ဇိက္ကတိ ဝါ က္ကတိ ဧဝရူပါ ဇူတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

198. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered cut of faith (in kamma and its results), are given to betting (and taking part in sports and games) that weakens one's vigilance (in the practice of morality). And what are such sports and games? They are: playing chess on eight-squared or ten-squared board; playing imaginary chess using the sky as a chess-board; playing chess on a moon-shaped chess-board; flipping cowries with thumb and finger; throwing dice; playing tipcat; playing with brush and paints; playing marbles; playing whistling games with folded leaves; playing with miniature ploughs; acrobatics; turning palm-leaf wheels; measuring with toy-baskets made of leaves; playing with miniature chariots; playing with small bows and arrows; alphabetical riddles; mind-reading and simulating physical defects. A bhikkhu abstains from betting (and taking part in such sports and games) that weakens one's vigilance (in the practice of morality). This also is one of the precepts of his morality.

၁၉၈။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော လောင်းကစားခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ ရှစ်ကွက်ကျားကစားခြင်း ဆယ်ကွက်ကျားကစားခြင်း ကောင်းကင်ကျားကစားခြင်း ဖိုးလမင်းကျားကစားခြင်း ဇယ်တောက်ကစားခြင်း အန်ကစားခြင်း ကျည်းသားရိုက်ကစားခြင်းစုတ်ခတ်ရေးကစားခြင်း ဂေါ်လီကစားခြင်း ပီပီမှုတ်ကစားခြင်း ထွန်ငယ်ဖြင့်ကစားခြင်းကျွမ်းထိုးကစားခြင်း စကြာဖြင့်ကစားခြင်း ခြင်ခွက်ငယ်ဖြင့် ကစားခြင်း ရထားငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း လေးငယ်ဖြင့်ကစားခြင်း အက္ခရာဝှက်ကစားခြင်း စိတ်အကြံဖော်တမ်းကစားခြင်းကျိုးယောင် ကန်းယောင်ပြု၍ ကစားခြင်းတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော လောင်းကစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည် လည်း ထိုရဟန်း၏သီလပေတည်း။

199. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ uccāsayanamahāsayanam anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – āsandiṃ pallaṅkaṃ gonakaṃ cittaṃ paṭikaṃ paṭalikaṃ tūlikaṃ vikatikaṃ uddalomiṃ ekantalomiṃ kaṭṭissaṃ koseyyaṃ kuttakaṃ hatthatharaṃ assattharaṃ rathattharaṃ ajinappaveṇiṃ kadalimigapavarapaccattharaṇaṃ sauttaracchadaṃ ubhatolohitakūpadhānaṃ iti vā iti evarūpā uccāsayanamahāsayanā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၁၉၉. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပံ ဥစ္စာသယနမဟာသယနံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – အာသန္ဒိ ပလ္လင်္ကံ ဂေါနကံ စိတ္တကံ ပဋိကံ ပဋုလိကံ တူလိကံ

ဝိကတိကံ ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိ ကဋ္ဌိသံ ကောသေယျံ ကုတ္တကံ ဟတ္ထတ္ထရံ အဿတ္ထရံ ရထတ္ထရံ အဇိနပ္ပဝေဏီ က ဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏံ သဥတ္တရစ္ဆံ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိ။

199. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to using high and luxurious beds and their furnishings. And what are they? They are: high couches; divans and raised on sculptured legs; long-fleeced carpets; woollen carpets with quaint (geometrical) designs; white woollen coverlets; woollen coverlets with floral designs; mattresses stuffed with cotton; woollen coverlets with pictorial designs; woollen coverlets with fringes on one or both sides; gold-brocaded coverlets; silk coverlets; large carpets (wide enough for sixteen dancing girls to dance on); saddle cloth and trappings for elephants and horses; upholstery for carriages; rugs made of black panther's hide; rugs made of antelope's hide; red canopies and couches with red bolsters at each end. A bhikkhu abstains from using such high and luxurious beds and their furnishings. This also is one of the precepts of his morality.

၁၉၉။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာကို သုံးစွဲခြင်းပြုလျက်နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ မြင့်လွန်းသောနေရာ၊ ၃ ပလ္လင်၊ ၄ မွေးရှည်ကော်ဇောကြီး၊ ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်း၊ ဖြူသောသားမွေးအခင်း၊ ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွေးအခင်း၊ လဲသွတ်အခင်း၊ ရုပ်ပုံခြယ်သားမွေးအခင်း၊ နှစ်ဖက်မွေးရှိအခင်း၊ တစ်ဖက်မွေးရှိအခင်း၊ ရွှေချည်ထိုးအခင်း၊ ပိုးချည်အခင်း၊ သားမွေးခင်းကြီး၊ ဆင်ကုန်းနှီး၊ မြင်းကုန်းနှီး၊ ရထားခင်းနှီး၊ သစ်နက်ရေအခင်း၊ ဝံပိုင်ရေအခင်းမြတ်၊ (နီသော) မျက်နှာကြက်နှင့် အိုးနီနှစ်ဖက်ရှိ နေရာတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်)

--

ဤသို့သော မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်းထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

200. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ maṇḍanavibhūsanatṭhānānuyogaṃ anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – ucchādanam parimaddanam nhāpanam sambāhanam ādāsam añjanam mālāgandhavilepanam mukhacūṇṇam mukhalepanam hatthabandham sikhābandham daṇḍam nālīkam asim [khaggam (sī. pī.), asim khaggam (syā. kam.), khaggam asim (ka.)] chattam citrupāhanam uñhīsam maṇim vālabījanim odātāni vatthāni dīghadasāni iti vā iti evarūpā maṇḍanavibhūsanatṭhānānuyogā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၀၀. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတာ တေ ဧဝရူပံ မဏ္ဍနဝိဘူ သနဠာနာနယောဂံ အနယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – ဥစ္ဆာဒနံ ပရိမဒ္ဒနံ နှာပနံ သမ္မာဟနံ အာအာသံ အဉ္ဇနံ မာလာဂန္ဓဝိ လေပနံ မုခစုတ္တံ မုခလေပနံ ဟတ္ထဗန္ဓု သိခါဗန္ဓု ဒဏ္ဍိ နာဠိကံ အသိ [ခဂ္ဂံ (သီ. ပီ.)၊ အသိ ခဂ္ဂံ (သျှ. ကံ.)၊ ခဂ္ဂံ အသိ (က.)] ဆတ္တံ စိတြပါဟနံ ဥဏှိသံ မဏိ ဝါလဗီဇနိ ဩဘတာနိ ဝတ္တာနိ ဒီဃဒသာနိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ မဏ္ဍနဝိဘူ သနဠာနာနယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ဗိသ ဟောတိ သီလသ္မိ။

200. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith(in kamma and its results), are given to beautifying or adorning themselves. And what are such embellishments and adornments? They are: using perfumed cosmetics; getting massaged; taking perfumed baths; developing one's physique; using mirrors; painting eyelashes dark; decorating (onself) with flowers; applying powder and lotion to the body; beautifying the face with powder and lotion; wearing bangles; tying the hair into a top-knot; carrying walking sticks or ornamented hollow cylinders (containing medicinal herbs) or swords; using multi-coloured umbrellas or footwear (with gorgeous designs); wearing a turban, or a hair-pin set with rubies; carrying a Yak-tail fan; and wearing long white robes with fringes. A bhikkhu abstains from such embellishments and adornments. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၀။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော လိမ်းခြယ်ခြင်း ဆင်ယင်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ (နံ့သာ

ဖြင့်) ပွတ်သပ်ခြင်း၊ (ဆီဖြင့်) ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ (နံ့သာဖြင့်) ရေချိုးခြင်း၊ (လက်ရုံးကြီးထွားရန်) ထုရိုက်ခြင်း၊ မှန်ကြည့်ခြင်း၊ မျက်စဉ်းဆေးခြယ်ခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ့သာခြယ်ခြင်း၊ နံ့သာပျောင်းလိမ်းကျခြင်း၊ မျက်နှာကို ခြယ်ခြင်း၊ မျက်နှာကို လိမ်းကျခြင်း၊ လက်ဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ သျှောင်ထုံးခြင်း၊ လက်ကိုင်တုတ် ဆောင်ခြင်း၊ ကျည်တောက်လွယ်ခြင်း၊ သန်လျက်ဆောင်ခြင်း၊ (ဆန်းကြယ်သော) ထီးကို ဆောင်းခြင်း၊ ဆန်း ကြယ်သော ဖိနပ်ကိစီးခြင်း၊ သင်းကျစ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ပတ္တမြားဆံကျင်ထိုးခြင်း၊ သားမြီးယပ် ဆောင်ခြင်း၊ အမြိတ်ရည်ဝတ်ဖြူတို့ကို ဝတ်ခြင်းတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့ လိမ်းခြယ်ခြင်း ဆင်ယင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

201. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ tiracchānakathaṃ anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – rājakathaṃ corakathaṃ mahāmatṭakathaṃ senākathaṃ bhayakathaṃ yuddhakathaṃ annakathaṃ pānakathaṃ vatthakathaṃ sayanakathaṃ mālākathaṃ gandhakathaṃ ñātikathaṃ yānakathaṃ gāmakathaṃ nigamakathaṃ nagarakathaṃ janapadakathaṃ itthikathaṃ [itthikathaṃ purisakathaṃ kumārakathaṃ kumārikathaṃ (ka.)] sūrakathaṃ visikhākathaṃ kumbhaṭṭhānakathaṃ pubbapetakathaṃ nānattakathaṃ lokakkhāyikaṃ samuddakkhāyikaṃ itibhavābhavakathaṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānakathāya paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasamī.

၂၀၁. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပံ တိရစ္ဆာနကထံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ – ရာဇကထံ စောရကထံ မဟာမတ္တကထံ သေနာကထံ ဘယကထံ ယုဒကထံ အန္ဓကထံ ပါနကထံ ဝတ္တကထံ သယနကထံ မာလာကထံ ဂန္ဓကထံ ဉာတိကထံ ယာနကထံ ဂါမကထံ နိဂမကထံ နဂရကထံ ဇနပဒကထံ ဣတ္ထိကထံ [ဣတ္ထိကထံ ပုရိသကထံ ကုမာရကထံ ကုမာရိကထံ (က.)] သူရကထံ ဝိသိခါကထံ ကုမ္ဘဉ္ဇကထံ ဌာနကထံ ပုဗ္ဗပေတကထံ နာနတ္တကထံ လောကကျိယိကံ သမုဒ္ဒကျိယိကံ ဣတိဘဝါဘဝကထံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနကထာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

201. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to engaging themselves in unprofitable talk (that is contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna), such as talk about kings, thieves, ministers, armed forces, calamities, battles, food, drinks, clothing, beds, flowers, unguents, relatives, vehicles, villages, market-towns, cities, provinces, womenfolk, heroes, streets, water-fronts, the dead and the departed, trivialities, the universe, the oceans, prosperity, adversity, and so on. A bhikkhu abstains from engaging himself in such unprofitable talk. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၁။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော ဖီလာစကားကို ပြောလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကားအဘယ်နည်း။ မင်းနှင့်စပ်သောစကား၊ ခိုးသူနှင့်စပ်သောစကား၊ အမတ်ကြီးနှင့် စပ်သောစကား၊ စစ်သည်နှင့်စပ်သောစကား၊ ကြောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ စစ်ထိုးခြင်းနှင့် စပ်သောစကား၊ စားဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ သောက်ဖွယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ အဝတ်နှင့်စပ်သော စကား၊ အိပ်ရာနှင့်စပ်သောစကား၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကား၊ နံ့သာနှင့်စပ်သောစကား၊ ဆွေမျိုးနှင့်စပ်သောစကား၊ ယာဉ်နှင့်စပ်သော စကား၊ ရွာနှင့်စပ်သောစကား၊ နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကား၊ မြို့နှင့်စပ်သောစကား၊ နယ်နှင့်စပ်သောစကား၊ မိန်းမနှင့်စပ်သောစကား၊ ယောက်ျားနှင့်စပ်သော စကား၊ သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကား၊ လမ်းဖို့နှင့်စပ်သောစကား၊ ရေခပ်ဆိပ်နှင့် စပ်သော စကား၊ သေလွန်သူနှင့်စပ်သောစကား၊ အထွေထွေနှင့်စပ်သောစကား၊ လောက (အကြောင်း) နှင့် စပ်သောစကား၊ သမုဒ္ဒရာ (အကြောင်း) နှင့်စပ်သောစကား၊ ကြီးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကားတို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော ဖီလာစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏သီလပေတည်း။

202. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ viggāhikakathaṃ anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ – na tvam imaṃ dhammavinayaṃ ājānāsi, ahaṃ imaṃ dhammavinayaṃ ājānāmi, kiṃ tvam imaṃ dhammavinayaṃ ājānissasi, micchā paṭipanno tvamasī, ahamasmi sammā paṭipanno, sahitaṃ me, asahitaṃ te, pure vacanīyaṃ pacchā avaca, pacchā vacanīyaṃ pure avaca, adhiciṇṇaṃ te viparāvattaṃ, āropito te vādo, niggaḥito tvamasī, cara

vādappamokkhāya, nibbēṭhehi vā sace pahosīti iti vā iti evarūpāya viggāhikakathāya paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၀၂. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇ္ဇနာနိ ဘူဉ္ဇိတာ တေ ဧဝရူပံ ဝိဂ္ဂဟိကကထံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ - န တံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာသိ၊ အဟံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာမိ၊ ကိံ တံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနိဿသိ၊ မိတ္တံ ပဋိပန္နော တွမသိ၊ အဟမသ္မိ သမ္မာ ပဋိပန္နော၊ သဟိတံ မေ၊ အသဟိတံ တေ၊ ပုရေ ဝစနိယံ ပစ္ဆာ အဝစ၊ ပစ္ဆာ ဝစနိယံ ပုရေ အဝစ၊ အဓိစိတ္တံ တေ ဝိပရာဝတ္တံ၊ အာရောပိတော တေ ဝါအေ၊ နိဂ္ဂဟိတော တွမသိ၊ စရ ဝါဒပုမောက္ခိယ၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ ဝါ သစေ ပဟောသီတိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ ဝိဂ္ဂဟိကကထာယ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

202. And then there are certain respected saimaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to mutually disparaging disputes. And what are they? (They are as follows:) "You do not know this Doctrine and Discipline. I know this Doctrine and Discipline. How can you ever know this Doctrine and Discipline? Your practice is wrong. My practice is right. What I say is coherent and sensible. What you say is not coherent sensible. What you should say first, you say last; and what you should say last, you say first. What you have long practised to say has been upset now. I have exposed the faults in your doctrine. You stand rebuked. Try to escape from this censure, or explain it if you can." A bhikkhu abstains from such mutually disparaging disputes. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၂။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် ဤသို့သော အငြင်းစကားကို ပြောလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ သင်သည် ဤဓမ္မဝိနယကို မသိ၊ ငါသည် ဤဓမ္မဝိနယကို သိ၏။ သင်သည် ဤဓမ္မဝိနယကို အသို့ သိနိုင်အံ့နည်း။ သင်သည် မှားသော အကျင့်ရှိသူ ဖြစ်၏။ ငါသည် မှန်သော အကျင့်ရှိသူဖြစ်၏။ ငါ၏ စကားသည် စေ့စပ်၏။ သင်၏ စကားသည် မစေ့စပ်။ သင်သည် ရှေးဦးဆိုသင့်သည်ကို နောက်မှ ဆို၏။ နောက်မှ ဆိုသင့်သည်ကို ရှေးဦးဆို၏။ သင်၏ ကြာမြင့်စွာ လေ့လာထားသော စကားသည် (သင့်ဆီသို့) ပြန်လှည့်၍ တည်လေပြီ။ သင့်အယူ၌ ရှိသော အပြစ်ကို ငါ တင်ပြပြီ။ သင်အရေးနိမ့်ပြီ။ (ငါ တင်ပြသော) အပြစ်မှ လွတ်မြောက်ရန် ရှာကြံချေဦးလော့၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်လျှင်လည်း (ယခုပင်) ဖြေရှင်းလော့၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) ဤသို့သော အငြင်းစကားကို ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

203. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpaṃ dūteyyapahiṇagamanānuyogaṃ anuyuttā viharanti. Seyyathidaṃ - raññaṃ, rājamahāmattānaṃ, khattiyānaṃ, brāhmaṇānaṃ, gahapatikānaṃ, kumārānaṃ - ‘idha gaccha, amutrāgaccha, idaṃ hara, amutra idaṃ āharā’ti iti vā iti evarūpā dūteyyapahiṇagamanānuyogā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၀၃. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇ္ဇနာနိ ဘူဉ္ဇိတာ တေ ဧဝရူပံ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနယောဂံ အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ သေယျထိဒံ - ရည်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ ခတ္တိယာနံ၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဂဟပတိကာနံ၊ ကုမာရာနံ - ‘ဣဓ ဂစ္ဆ၊ အမုတြာဂစ္ဆ၊ ဣဒံ ဟရ၊ အမုတြ ဣဒံ အာဟရ’တိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနယောဂါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

203. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), are given to serving as messengers or couriers. And what are such services? They are: going from this place to that place, or coming from that place to this place and taking things from this place to that place, or bringing things from that place to this place, on behalf of kings, ministers, brahmins, house-holders and youths. A bhikkhu abstains from serving as messenger or courier. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၃။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် တမန်အမှု အစေအပါးအမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ပြုလျက် နေကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ မင်းတို့၏ အမတ်ကြီးတို့၏၊ မင်းချီးတို့၏၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သူကြွယ်တို့၏လုလင်ပျိုတို့၏ ဤအရပ်မှ (ထိုအရပ်သို့) သွားလော့၊

ထိုအရပ်မ (၂) (ဤအရပ်သို့) လာလော့၊ ဤသည်ကို (ဤအရပ်မှ) ဆောင်သွားလော့၊ ဤသည်ကို (ထိုအရပ်မှ) ဆောင်ခဲ့
လော့ဟူသော အမှုတို့တည်း။
(ရဟန်းသည်) ဤသို့သော တမန်အမှု အစေအပါးအမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်းထိုရဟန်း၏
သီလပေတည်း။

204. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te kuhakā ca honti
lapakā ca nemittikā ca nippesikā ca lābhena lābhaṃ nijjīṃsitāro ca. Iti evarūpā kuhanalapanā
paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim”.

၂၀၄. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ကုဟကာ စ ဟောန္တိ
လပကာ စ နေမိတ္တိကာ စ နိပပေသိကာ စ လာဘေန လာဘံ နိဇီဝိသိတာရော စ။ ဣတိ ဧဝရူပါ ကုဟနလပနာ ပဋိဝိရ
တော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ”။

204. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out
of faith (in kamma and its results), practise deceitful pretension (to attainments), flattery (for gain),
subtle insinuation by signs or indications (for gain), using pressure (to get offerings) and the seeking of
more gain by cunning offer of gifts. A bhikkhu abstains from such pretension and flattery. This also is
one of the precepts of his morality.

၂၀၄။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်
ကြပြီးလျှင် (လာဘ်အလို့ငှာ) အံ့ဖွယ်လည်း ဖြစ်စေကုန်၏။ မြှောက်ပင့်၍လည်း ပြောကုန်၏။ အရိပ်အခြည်လည်း ပြု
ကုန်၏။ အတင်းအကျပ်လည်း ပြုကုန်၏။ လာဘ်ဖြင့် လာဘ်ကိုလည်း ရှာမှီးကုန်၏။ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်)
ဤသို့သော (လာဘ်အလို့ငှာ) အံ့ဖွယ်ဖြစ်စေခြင်း မြှောက်ပင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေ
တည်း။

မဇ္ဈိမသီလ ပြီး၏။

၁။ ဤ၌ယုံကြည်ခြင်း ဟူသည် ကံ ကံ၏အကျိုး စသည်ကို ယုံကြည်ခြင်းပင်တည်း။

၂။ သဘင်ပွဲ ဟူသည် ဇာတ်, ရုပ်သေး, အငြိမ့်စသည်ပင်တည်း။

၃။ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်။

၄။ ခြေထောက်တို့၌ သားရဲရုပ်တပ်ထားသော နေရာ။

၅။ ဤ၌ ဖီလာစကား ဟူသည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် စကားတို့တည်း။

၆။ မြို့တွင်းရှိ လမ်းကို ဆိုသည်။

၇။ ဓမ္မ- တရား။

၈။ ဝိနယ- အဆုံးအမ။

Majjhimasīlaṃ niṭṭhitam. မဇ္ဈိမသီလံ နိဋ္ဌိတံ၊
End of the Chapter on Middle Morality

Mahāsīlaṃ မဟာသီလံ
Major Morality
မဟာသီလ

205. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti. Seyyathidaṃ – aṅgam nimittam uppātam supinam lakkaṇam mūsikacchinnaṃ aggihomaṃ dabbihomaṃ thusahomaṃ kaṇahomaṃ taṇḍulahomaṃ sappihomaṃ telahomaṃ mukhahomaṃ lohitahomaṃ aṅgavijjā vatthuvijjā khattavijjā sivavijjā bhūtavijjā bhūrivijjā ahivijjā visavijjā vicchikavijjā mūsikavijjā sakuṇavijjā vāyasavijjā pakkajjhānam saraparittānaṃ migacakkaṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၀၅. “ယထာ ဝါ ပနေကော ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတ္တာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ – အင်္ဂံ နိမိတ္တံ ဥပါတံ သုပ္ပံ လက္ခဏံ မူသိကတ္တိန္ဒ အဂ္ဂိဟောမံ ဒဗ္ဗိဟောမံ ထုသဟောမံ ကဏဟောမံ တဏှုလဟောမံ သပ္ပိဟောမံ တေလဟောမံ မုခဟောမံ လောဟိတဟောမံ အင်္ဂဝိဇ္ဇာဝတ္ထုဝိဇ္ဇာ ခတ္တဝိဇ္ဇာ သိဝိဇ္ဇာ ဘူတဝိဇ္ဇာ ဘူရိဝိဇ္ဇာ အဟိဝိဇ္ဇာ ဝိသဝိဇ္ဇာ ဝိတ္ထိကဝိဇ္ဇာ မူသိကဝိဇ္ဇာ သကုဏဝိဇ္ဇာ ဝါယသဝိဇ္ဇာ ပက္ကဇ္ဈာနံ သရုပရိတ္တာဏံ မဂစက္ကံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန်ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

205. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are such low arts? They are fortune telling, a study of physical characteristics, or of signs and agmens, or of lightning; interpreting dreams; reading physiognomy; prognosticating from a study of rat-bites; indicating benefits from fire-oblation with different kinds of firewood, or with different kinds of ladles, or with husks, broken rice, whole rice clarified butter, oil, oral spells, or with blood; reading physiognomy while chanting spells; forecasting good or bad fortune from the signs and marks of a piece of land; being versed in state affairs; reciting spells in the graveyard to eliminate dangers; reciting spells to overcome evil spirits; using magical formulae learnt in a mud-house; charming snakes and curing snake-bites; treating poisoning; curing scorpion-stings or rat-bites; interpreting animal and bird sounds and the cawing of crows; foretelling the remaining length of life; diverting the flight of arrows; and identifying the cries of animals. A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၅။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့်အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယနည်း၊ အင်္ဂကျမ်း နိမိတ်ကျမ်း ဥပါတကျမ်း၊ အိပ်မက်ကျမ်းလက္ခဏာကျမ်း၊ ကြွက်ကိုက်ကျမ်း၊ မီးပူဇော်ခြင်း၊ ယောက်မဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ဖွဲဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ဆန်ကွဲဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ဆန်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ထောပတ်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ဆီဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ခံတွင်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းသွေးဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတတ်၊ မြေကြန်အတတ်၊ မင်းမှုရေးရာအတတ်၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကို ပြုသောအတတ်၊ ဖုတ်တစ္ဆေအတတ်၊ မြေအိမ်၌ သင်ယူရသောအတတ်၊ မြေအတတ်၊ အဆိပ်အတတ်၊ ကင်းမြီးကောက် အတတ်၊ ကြွက်ခဲနာကုအတတ်၊ ငှက်သံအတတ်၊ ကျီးသံအတတ်၊ အသက်ဟောအတတ်၊ မြားလွဲအတတ်၊ သားမြည်သံအတတ် ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သောဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏သီလပေတည်း။

206. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti. Seyyathidaṃ – maṇilakkaṇam vatthalakkaṇam daṇḍalakkaṇam satthalakkaṇam asilakkaṇam usulakkaṇam dhanulakkaṇam āvudhalakkaṇam itthilakkaṇam purisalakkaṇam kumāralakkaṇam kumārilakkaṇam dāsalakkaṇam dāsīlakkaṇam hatthilakkaṇam assalakkaṇam mahimsalakkaṇam usabhalakkaṇam golakkaṇam ajalakkaṇam meṇḍalakkaṇam kukkuṭalakkaṇam vaṭṭakalakkaṇam godhālakkaṇam kaṇṇikalakkaṇam kacchapalakkaṇam migalakkaṇam iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၀၆. “ယထ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရုတ္တန ဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ - မဏိလက္ခဏံ ဝတ္ထလက္ခဏံ ဒဏ္ဍလက္ခဏံ သတ္ထလက္ခဏံ အသိလက္ခဏံ ဥသုလက္ခဏံ ဓနုလက္ခဏံ အာဂုဓလက္ခဏံ ဣတ္ထိလက္ခဏံ ပုရိသလက္ခဏံ ကုမာရလက္ခဏံ ကုမာရိလက္ခဏံ အသလက္ခဏံ အသိလက္ခဏံ ဟတ္ထိလက္ခဏံ အသလက္ခဏံ မဟိသလက္ခဏံ ဥသဘလက္ခဏံ ဂေါလက္ခဏံ အလေလက္ခဏံ မေဏ္ဍလက္ခဏံ ကုက္ကုဋ္ဌလက္ခဏံ ဝဋ္ဋလက္ခဏံ ဂေါဓလက္ခဏံ ကဏ္ဍိကလက္ခဏံ ကစ္ဆပလက္ခဏံ မိဂလက္ခဏံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရုတ္တနဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

206. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are; reading the portents of gems, dresses, sticks, daggers, swords, arrows, bows and other weapons; reading the characteristics of women, men, young men, young women, male slaves, female slaves, elephants, horses, buffaloes, bulls and other cattle, goats, sheep, chickens, guails, iguanas, pointed-eared animals, tortoises and game-beasts. A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၆။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ ကျောက်မျက်လက္ခဏာ အဝတ်အထည်လက္ခဏာ တုတ်တောင်ဝှေးလက္ခဏာ ဓားလက္ခဏာ သန်လျက်လက္ခဏာ မြားလက္ခဏာလေးလက္ခဏာ (ကြွင်းသော) လက်နက် လက္ခဏာ မိန်းမလက္ခဏာ ယောက်ျားလက္ခဏာ သတို့သားလက္ခဏာ သတို့သမီးလက္ခဏာ ကျွန် ယောက်ျားလက္ခဏာ ကျွန်မိန်းမလက္ခဏာ ဆင်လက္ခဏာမြင်းလက္ခဏာ ကျွဲလက္ခဏာ နွားလား လက္ခဏာ နွားလက္ခဏာ ဆိတ်လက္ခဏာ သိုးလက္ခဏာကြက်လက္ခဏာ ငှက်လက္ခဏာ ဖွတ်လက္ခဏာ အထွတ်၃ ' ကဏ္ဍိကာ' လက္ခဏာ လိပ်လက္ခဏာသားကောင်လက္ခဏာ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

207. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti. Seyyathidaṃ - raññaṃ niyyānaṃ bhavissati, raññaṃ aniyyānaṃ bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ upayānaṃ bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ apayānaṃ bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ upayānaṃ bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ apayānaṃ bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ jayo bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ parājayo bhavissati, bāhirānaṃ raññaṃ jayo bhavissati, abbhantarānaṃ raññaṃ parājayo bhavissati, iti imassa jayo bhavissati, imassa parājayo bhavissati iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၀၇. “ယထ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရုတ္တန ဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ - ရည် နိယျာနံ ဘဝိဿတိ၊ ရည် အနိယျာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရည် ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရည် အပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရည် ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရည် အပယာနံ ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရည် ဧယော ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရည် ပရာဧယော ဘဝိဿတိ၊ ဗာဟိရာနံ ရည် ဧယော ဘဝိဿတိ၊ အပ္ပန္နရာနံ ရည် ပရာဧယော ဘဝိဿတိ၊ ဣတိ ဣမဿ ဧယော ဘဝိဿတိ၊ ဣမဿ ပရာဧယော ဘဝိဿတိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရုတ္တနဝိဇ္ဇာယ မိတ္ထဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

207. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: making predictions about kings going to war; about kings coming back from war; about kings advancing in battle from their home country; about kings from foreign countries retreating; about kings from foreign countries advancing in battle; about kings retreating to their home country; about kings from their home country winning battles; about kings from foreign countries losing battles; about

kings from foreign countries winning battles; about kings in their home country losing battles; and about probabilities of victories and losses of warring kings. A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၇။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသွင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ မင်းတို့ (စစ်) ထွက်လတ္တံ့၊ မင်းတို့ (စစ်) ပြန်လာလတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) တက်လတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) ဆုတ်လတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) တက်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) ဆုတ်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) အောင်လတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) ရှုံးလတ္တံ့၊ ပြည်ပမင်းတို့ (စစ်) အောင်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းမင်းတို့ (စစ်) ရှုံးလတ္တံ့၊ ဤသို့ ဤမင်းစစ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဤမင်း စစ်ရှုံးလတ္တံ့ ဟူသော အတတ်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

208. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tīracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti. Seyyathidaṃ – candaggāho bhavissati, sūriyaggāho bhavissati, nakkhattaggāho bhavissati, candimasūriyānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, candimasūriyānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, nakkhattānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, nakkhattānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, ukkāpāto bhavissati, disāḍāho bhavissati, bhūmicālo bhavissati, devadudrabhi bhavissati, candimasūriyanakkhattānaṃ uggamaṇaṃ ogamaṇaṃ saṃkilesaṃ vodānaṃ bhavissati, evaṃvipāko candaggāho bhavissati, evaṃvipāko sūriyaggāho bhavissati, evaṃvipāko nakkhattaggāho bhavissati, evaṃvipākaṃ candimasūriyānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipākaṃ candimasūriyānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipākaṃ nakkhattānaṃ pathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipākaṃ nakkhattānaṃ uppathagamaṇaṃ bhavissati, evaṃvipāko ukkāpāto bhavissati, evaṃvipāko disāḍāho bhavissati, evaṃvipāko bhūmicālo bhavissati, evaṃvipāko devadudrabhi bhavissati, evaṃvipākaṃ candimasūriyanakkhattānaṃ uggamaṇaṃ ogamaṇaṃ saṃkilesaṃ vodānaṃ bhavissati iti vā iti evarūpāya tīracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampiṇṇaṃ hoti sīlasmim.

၂၀၈. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ – စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ သူရိယဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ နက္ခတ္တာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ ၊ ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဒိသာဉာဟော ဘဝိဿတိ၊ ဘူမိစာလော ဘဝိဿတိ၊ ဒေဝဒုဒြဘိ ဘဝိဿတိ၊ စန္ဒိမသူရိယနက္ခတ္တာနံ ဥဂ္ဂမနံ ဩဂမနံ သံကိလေသံ ဝေါအနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော စန္ဒဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော သူရိယဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ စန္ဒိမသူရိယာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ စန္ဒိမသူရိယာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ နက္ခတ္တာနံ ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ နက္ခတ္တာနံ ဥပ္ပထဂမနံ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဥက္ကာပါတော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဒိသာဉာဟော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဘူမိစာလော ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကော ဒေဝဒုဒြဘိ ဘဝိဿတိ၊ ဧဝံဝိပါကံ စန္ဒိမသူရိယနက္ခတ္တာနံ ဥဂ္ဂမနံ ဩဂမနံ သံကိလေသံ ဝေါအနံ ဘဝိဿတိ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

208. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results) make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: making predictions about the eclipse of the moon, or of the sun; about the conjunction of a group of stars with a planet; about the correct or incorrect course of the moon, the sun and the planets; about meteors comets, earthquakes and thunder; about the rising and setting of the moon, the sun and the planets; about the phenomena of darkness and brightness following such rising and setting; about the effects of the eclipse of the moon, or of the sun, or of the planets; about the effects of the moon or the sun taking the right course; about the effects of the moon or the sun taking the wrong course; about the effects of the planets taking the right course; about the effects of the planets taking the wrong course; about the

effects of the meteors, comets, earthquakes and thunder; about the effects of the rising and setting of the moon, or of the sun, or of the planets; and about the effects of the phenomena of darkness or brightness following such rising and setting. A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၈။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ လကြတ်လတ္တံ့၊ နေကြတ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်ကြတ်လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းမှန်သွားလတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းလွဲသွားလတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းမှန် သွားလတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းလွဲသွားလတ္တံ့၊ ဥက္ကာကျလတ္တံ့၊ ကြိတ်ထွက်လတ္တံ့၊ ငလျင်လှုပ်လတ္တံ့၊ မိုးထစ်ကြီးလတ္တံ့၊ လ နေ နက္ခတ်တို့ တက်ခြင်း သက်ခြင်း မွေးမြန်ခြင်း တောက်ပခြင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ လကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နေကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်ကြတ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လနေတို့ လမ်းမှန် သွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လ နေ တို့လမ်းလွဲ သွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းမှန်သွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ နက္ခတ်တို့ လမ်းလွဲသွားခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥက္ကာကျခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ် လတ္တံ့၊ ကြိတ်ထွက်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ ငလျင် လှုပ်ခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ မိုးထစ် ကြီးခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့၊ လ နေ နက္ခတ်တို့ တက်ခြင်းသက်ခြင်း မွေးမြန်ခြင်း တောက်ပခြင်းကြောင့် ဤသို့ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့ ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသောအသက် မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

209. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti. Seyyathidaṃ – suvuttikā bhavissati, dubbuttikā bhavissati, subhikkham bhavissati, dubbhikkham bhavissati, khemaṃ bhavissati, bhayaṃ bhavissati, rogo bhavissati, ārogyaṃ bhavissati, muddā, gaṇanā, saṅkhānaṃ, kāveyyaṃ, lokāyataṃ iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmimṃ.

၂၀၉. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ – သုဝုဋ္ဌိကာ ဘဝိဿတိ၊ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာ ဘဝိဿတိ၊ သုဘိက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ သုဗ္ဗိက္ခံ ဘဝိဿတိ၊ ခေမံ ဘဝိဿတိ၊ ဘယံ ဘဝိဿတိ၊ ရောဂေါ ဘဝိဿတိ၊ အာရောဂျံ ဘဝိဿတိ၊ မုဒ္ဒာ၊ ဂဏနာ၊ သင်္ခါနံ၊ ကာဝေယျံ၊ လောကာယတံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိံ။

209. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: predicting rainfall or drought, abundance or famine, peace or calamity, disease or health; and knowledge of counting on the fingers or of arithmetical or mathematical calculations, of versification, and of treatises on controversial matters (such as the origin of the universe etc.). A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality.

၂၀၉။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ မိုးကောင်းလတ္တံ့၊ မိုးခေါင်လတ္တံ့၊ ဝပြောလတ္တံ့၊ ခေါင်းပါးလတ္တံ့၊ ငြိမ်းချမ်းလတ္တံ့၊ ဘေးများလတ္တံ့၊ ရောဂါများလတ္တံ့၊ ရောဂါကင်းလတ္တံ့၊ လက်ချိုးရေခြင်းအတတ် ဂဏန်းအတတ် သင်္ခါနအတတ် ကဗျာအတတ် လောကာယတကျမ်းအတတ် ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသောအသက်မွေးမှု ဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

210. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti. Seyyathidaṃ – āvāhanaṃ vivāhanaṃ saṃvaraṇaṃ vivaraṇaṃ saṅkiraṇaṃ vikiraṇaṃ subhagakaraṇaṃ dubbhagakaraṇaṃ viruddhagabbhakaraṇaṃ

jivhānibandhanam hanusaṃhananam hatthābhijappanam hanujappanam kaṇṇajappanam ādāsapañham kumārikapañham devapañham ādiccupaṭṭhānam mahatupaṭṭhānam abbhujjalam sirivhāyanam iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၁၀. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ။ သေယျထိဒံ — အာဝါဟနံ ဝိဝါဟနံ သံဝရဏံ ဝိဝရဏံ သင်္ကီရဏံ ဝိကိရဏံ သုဘာဂ ကရဏံ ဒုဗ္ဘဂကရဏံ ဝိရုဒ္ဓဂဗ္ဘကရဏံ ဇိတုနိဗန္ဓနံ ဟနသံဟနနံ ဟတ္တာဘိဇ္ဇေယျနံ ဟနုဇ္ဈေယျနံ ကဏ္ဍဇ္ဈေယျနံ အာအသပဉ္စံ ကုမာရိကပဉ္စံ ဒေဝပဉ္စံ အာဒိစ္စပဉ္စာနံ မဟတုပဉ္စာနံ အဗ္ဘုဇ္ဈလနံ သိရိတယနံ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

210. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: bringing the bride to the bridegroom, leading away the bride from her father's home; arranging betrothal, or divorce; making predictions relating to acquisition or distribution of property; causing gain or loss of fame and prosperity; curing the tendency to abort or miscarry; casting spells to cause immobility of the tongue or the jaws; reciting a spell to stop an attacking hand; or to cause inability to speak or to hear; conducting seances with the aid of mirrors, or employing young women or female slaves as mediums; propitiating the sun or the Brahmā; making fire issue from the mouth by means of a spell; and making invocations to the goddess of glory. A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality.

၂၁၀။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသျှင်သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လှူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သောဖီလာအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း၊ သတို့သမီးဆောင်ယူ၍ ထိမ်းမြားခြင်း သတို့သမီးပေး၍ထိမ်းမြားခြင်း စေ့စပ်ပေးခြင်း ကွာရှင်းပေးခြင်း ဥစ္စာသိမ်းဆည်းစေခြင်း ဥစ္စာဖြန့်ဖြူးစေခြင်း ကျက်သရေတိုးစေခြင်း ကျက်သရေယုတ်စေခြင်း ကိုယ်ဝန်မတည်မြဲသည်ကို တည်မြဲစေခြင်း လျှာခိုင်စေခြင်း မေးခိုင်စေခြင်း လက်ဟန်မန္တန်စုတ်ခြင်း နားပင်းမန္တန်စုတ်ခြင်း မှန်၌ နတ်သွင်း၍ မေးခြင်း သတို့သမီး၌ နတ်သွင်း၍ မေးခြင်း နတ်မေးခြင်း နေကို လုပ်ကျွေးခြင်း ဗြဟ္မာကို လုပ်ကျွေးခြင်း ခံတွင်းမှ မီးတောက်စေခြင်း သိရိနတ်သမီးကို ပင့်ခေါ်စေခြင်း ဤသည်တို့တည်း၊ (ရဟန်းသည်) မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်း ထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

211. “Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhuñjitvā te evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvena jīvitam kappenti . Seyyathidaṃ – santikammaṃ paṇidhikammaṃ bhūtakammaṃ bhūrikammaṃ vassakammaṃ vossakammaṃ vatthukammaṃ vatthuparikammaṃ ācamaṇam nhāpanam juhanam vamanam virecanam uddhamvirecanam adhovirecanam sīsavirecanam kaṇṇatelam nettatappanam natthukammaṃ añjanam paccañjanam sālākiyam sallakattiyam dāraṇatikicchā, mūlabhesajjānam anuppadānam, osadhīnam paṭimokkho iti vā iti evarūpāya tiracchānavijjāya micchājīvā paṭivirato hoti. Idampissa hoti sīlasmim.

၂၁၁. “ယထာ ဝါ ပနေကေ ဘောန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဒ္ဓိတွာ တေ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတံ ကပ္ပေန္တိ ။ သေယျထိဒံ — သန္တိကမ္မံ ပဏိဓိကမ္မံ ဘူတကမ္မံ ဘူရိကမ္မံ ဝဿကမ္မံ ဝေါဿကမ္မံ ဝတ္ထုကမ္မံ ဝတ္ထုပရိကမ္မံ အာစမနံ နှာပနံ ဇုဟနံ ဝမနံ ဝိရေစနံ ဥဒ္ဓိဝိရေစနံ အဓောဝိရေစနံ သီသဝိရေစနံ ကဏ္ဍတေလံ နေတ္တတပုနံ နတ္ထုကမ္မံ အဉ္စနံ ပစ္စဉ္စနံ သာလာကိယံ သလ္လကတ္တိယံ အရကတိကိစ္ဆာ၊ မူလဘောသဇ္ဇာနံ အနုပုဒ္ဓာနံ၊ ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခေါ ဣတိ ဝါ ဣတိ ဧဝရူပါယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ မိစ္ဆာဇီဝါ ပဋိဝိရတော ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ။

211. And then there are certain respected samaṇas and brāhmaṇas who, living on the food offered out of faith (in kamma and its results), make a wrongful living by means of low arts contrary to correct practice conducive to the attainment of deva realms and Nibbāna. And what are they? They are: propitiating the devas by promises of offerings: making offering to the devas for favours granted; causing possession by spirits or exorcising them; casting spells with magical formulae learnt in a

mud-house; turning a eunuch into a man; turning a man into a eunuch; practising the art of choosing building-sites; propitiating the devas while choosing building-sites; practising the profession of mouth-washing or bathing; fire-worshipping; causing vomiting; giving purgatives; using emetics, or catharses; letting out phlegm etc. from the head; preparing ear-drops or eye-drops; preparing medicinal snuff, or eye ointment to remove cataracts; preparing eye-lotions; curing cataracts; doning surgery; practising paediatrics; preparing basic drugs; and dressing sores and removing the dressing. A bhikkhu abstains from making a wrongful living by such means. This also is one of the precepts of his morality. ၂၁၁။ ထို့ပြင်လည်း အချို့သော အသွင်သမဏဗြဟ္မဏတို့သည် ယုံကြည်၍လူသော သုံးဆောင်ဖွယ်တို့ကို သုံးဆောင်ကြပြီးလျှင် မှားသောအသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့်အသက် မွေးကြ၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း။ နတ်ကိုးခြင်း တောင်းဆုပြည့်၍ နတ်ပူဇော်ခြင်းဖတ်တစ္ဆေ အတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း မြေအိမ်၌နေ၍ သင်အပ်သော အတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်း (ပဏ္ဍုက်ကို) ယောကျ်ား ဖြစ်စေခြင်း (ယောကျ်ားကို) ပဏ္ဍုက်ဖြစ်စေခြင်း မြေကြန်အတတ်ကို လေ့ကျင့်ခြင်းဆောက်လုပ်မည့် မြေရာ၌ အစီအရင်ပြုခြင်း ခံတွင်းဆေးခြင်း ရေချိုးစေခြင်း မီးပူဇော်ခြင်း ပျိုးအန်စေခြင်း ဝမ်းသက်စေခြင်း (သလိပ်စသည့် ဒေါသတို့ကို) အထက်သို့ လှန်စေခြင်း အောက်သို့လျှောစေခြင်း ဦးခေါင်းမှ (သွေးစသော ဒေါသတို့ကို) ထွက်စေခြင်း နားဆီချက်ခြင်းမျက်စဉ်းဆီချက်ခြင်း နှာနှုတ်ခြင်း ထက်သော မျက်စဉ်း ဆေးဖော်ခြင်း အေးသော မျက်စဉ်းဆေးဖော်ခြင်းတိမ်သလာကို ဆေးကုခြင်း ခွဲစိတ်ကုသခြင်း သူငယ်နာဆေးကုခြင်း မူလဆေးတို့ကို ပေးခြင်းအနာ ဆေးတို့ကို (ကပ်ခြင်း) ခွာခြင်း ဤသည်တို့တည်း။ (ရဟန်းသည်) မှားသော အသက်မွေးမှုဖြစ်သော ဤသို့သော ဖီလာအတတ်ဖြင့် (အသက်မွေးခြင်း) မှ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဤသည်လည်းထိုရဟန်း၏ သီလပေတည်း။

212. “Sa kho so, mahārāja, bhikkhu evaṃ sīlasampanno na kutoci bhayaṃ samanupassati, yadidaṃ sīlasaṃvarato. Seyyathāpi – mahārāja, rājā khattiyo muddhābhisitto nihatapaccāmitto na kutoci bhayaṃ samanupassati, yadidaṃ paccatthikato; evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ sīlasampanno na kutoci bhayaṃ samanupassati, yadidaṃ sīlasaṃvarato. So iminā ariyena sīlakkhandhena samannāgato ajjhataṃ anavajjasukhaṃ paṭisaṃvedeti. Evaṃ kho, mahārāja, bhikkhu sīlasampanno hoti.

၂၁၂. “သ ခေါ် သော၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သီလသမ္ပန္နော န ကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ၊ ယဒိဒံ သီလသံဝရတော။ သေယျထာပိ – မဟာရာဇ၊ ရာဇာ ခတ္တိယော မုဒ္ဒါဘိသိတ္တော နိဟတပစ္စာမိတ္တော န ကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ၊ ယဒိဒံ ပစ္စတ္တိကတော; ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သီလသမ္ပန္နော န ကုတောစိ ဘယံ သမနုပဿတိ၊ ယဒိဒံ သီလသံဝရတော။ သော ဣမိနာ အရိယေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော အဇ္ဈတ္တိ အနဝဇ္ဇသုခံ ပဋိသံဝေဒတိ။ ဧဝံ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သီလသမ္ပန္နော ဟောတိ။

212. Great King! A bhikkhu thus endowed with morality encounters no danger in any way arising out of his practice of morality. A sovereign, duly anointed and installed as king after having defeated his enemies, can encounter no danger whatsoever from his enemies. In the same way, a bhikkhu thus endowed with morality encounters no danger in any way arising out of his practice of morality. That bhikkhu, possessing this noble group of moral precepts, enjoys within himself happiness that is free from blame. Thus is a bhikkhu endowed with morality.

၂၁၂။ မင်းကြီး စင်စစ်မူကား ဤသို့ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုရဟန်းသည် ယင်းသို့ သီလစောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် စပ်၍ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရ၊ မင်းကြီး အဘိသိက်သွန်းပြီးသော ရန်သူကို ပယ်ပြီးသော မင်းသည် ရန်သူနှင့် စပ်၍ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကိုမတွေ့မြင်ရသကဲ့သို့၊ ဤအတူ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် သီလစောင့်ထိန်းခြင်းနှင့် စပ်၍ မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မျှ ဘေးကို မတွေ့မြင်ရ၊ ထိုရဟန်းသည် ဤမြတ်သော သီလအစုနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ မိမိသန္တာန်၌ အပြစ်ကင်းသော ချမ်းသာကို ခံစား၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင်သီလနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

မဟာသီလ ပြီး၏။

၁။ ဤ၌ ဖီလာအတတ် ဟူသည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အကျင့်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အတတ်တည်း။ ။

၂။ ဥပ္ပါတကျမ်း မိုးကြိုးကျခြင်းစသည်၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆိုသောကျမ်း။

၃။ သုစာဘောဇနဇာတ်တွင် "ကဒလိမိဂါ ဗဟူ စေတ္ထ၊ ဗိဠာရာ သသကဏ္ဍိကာ" ဟူသော ဂါထာ၌ ကဏ္ဍိကသဒ္ဒါသည် သမင် ဒရယ်အနက်ကို ဟော၏။ ဝိရုဇာတ်၌ကား "ဗိဠာရာ သသကဏ္ဍိကာ"ဟု ရှိ၏။ ကဏ္ဍိကသဒ္ဒါသည် ကြွက်ကို ဟော၏။ ဤ သီလက္ခန္ဓ် အဋ္ဌကထာ၌ကား နားတန်းဆာဟူ၍လည်းကောင်း အထွတ်ဟူ၍လည်းကောင်း ဖွင့်ဆို၏။

Mahāsīlāṃ nīṭṭhitāṃ. မဟာသီလံ နိဋ္ဌိတံ၊
End of the Chapter on Major Morality

Indriyaṣaṃvaro ကြံ့ကြံ့သံဝရော
Guarding the Sense-Faculties
ကြံ့ကြံ့ကို စောင့်စည်းခြင်း

213. “Kathañca, mahārāja, bhikkhu indriyesu guttadvāro hoti? Idha, mahārāja, bhikkhu cakkhunā rūpaṃ disvā na nimittaggāhī hoti nānubyañjanaggāhī. Yatvādhikaraṇameṇaṃ cakkhundriyaṃ asaṃvutaṃ viharantaṃ abhijjhā domanassā pāpakā akusalā dhammā anvāssaveyyuṃ, tassa saṃvarāya paṭipajjati, rakkhati cakkhundriyaṃ, cakkhundriye saṃvaraṃ āpajjati. Sotena saddaṃ sutvā...pe... ghānena gandhaṃ ghāyitvā...pe... jivhāya rasaṃ sāvītva...pe... kāyena phoṭṭhabbaṃ phusitvā...pe... manasā dhammaṃ viññāya na nimittaggāhī hoti nānubyañjanaggāhī. Yatvādhikaraṇameṇaṃ manindriyaṃ asaṃvutaṃ viharantaṃ abhijjhā domanassā pāpakā akusalā dhammā anvāssaveyyuṃ, tassa saṃvarāya paṭipajjati, rakkhati manindriyaṃ, manindriye saṃvaraṃ āpajjati. So iminā ariyena indriyaṣaṃvarena samannāgato ajjhataṃ abyāsekasukhaṃ paṭisaṃvedeti. Evaṃ kho, mahārāja, bhikkhu indriyesu guttadvāro hoti.

၂၁၃. “ကထဉ္စ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ကြံ့ကြံ့ယေသု ဂုတ္တဒ္ဓာရော ဟောတိ? ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ န နိမိတ္တဂါဟီ ဟောတိ နာနုပ္ပန္နဂါဟီ။ ယတွာဓိကရဏမေန စက္ခုန္ဓိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တိ အဘိဇ္ဈာ အေမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။ တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရက္ခတိ စက္ခုန္ဓိယံ၊ စက္ခုန္ဓိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ သောတေန သဒ္ဓိ သုတ္တာ။ပေ။ ယာနေန ဂန္ဓံ ယာယိတွာ။ပေ။ ဇိဝှာယ ရသံ သာယိတွာ။ပေ။ ကာယေန ဖောဠဗ္ဗ ဖုသိတွာ။ပေ။ မနဿ ဓမ္မံ ဝိညာယ န နိမိတ္တဂါဟီ ဟောတိ နာနုပ္ပန္နဂါဟီ။ ယတွာဓိကရဏမေန မနိန္ဓိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တိ အဘိဇ္ဈာ အေမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဓာဿဝေယျံ။ တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရက္ခတိ မနိန္ဓိယံ၊ မနိန္ဓိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ သော ကုမိနာ အရိယေန ကြံ့ကြံ့သံဝရေန သမန္နာဂတော အဇ္ဈတ္တံ အဗျာသေကသုခံ ပဋိသံဝေဒတိ။ ဧဝံ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ကြံ့ကြံ့ယေသု ဂုတ္တဒ္ဓာရော ဟောတိ။

213. How, Great King, does a bhikkhu keep the doors closed at the faculties of the senses (1.e., How does he guard the sense faculties?) In this matter whenever a bhikkhu sees a visible object with the eye, he does not take in its appearance (such as male or female), nor its characteristics (such as movement or behaviour) If the faculty of sight is left unguarded, depraved states of mind as covetousness and dissatisfaction stemming from that would overpower him as he fails to control his senses. So he sets himself to the task of guardig his faculty of sight, keeps watch on it, and gains control over it.

Whenever he hears a sound with the ear ...p...

Whenever he smells an odour with the nose ...p...

Whenever he tastes a flavour with the tongue ...p...

Whenever he makes contact with the body ...p...

Whenever he cognizes a mind-object with the mind, he does not take in its appearance (such as male or female), nor its characteristics (such as movement or behaviour). If the faculty of mind is left unguarded, such depraved states of mind as covetousness and dissatisfaction stemming from that would

overpower him as he fails to control his senses. So he sets himself to the task of guarding his faculty of mind, keeps watch on it, and gains control over it.

And the bhikkhu, endowed with this noble control of the sense faculties, enjoys within himself happiness unalloyed (with defilements of the mind). In this way, Great King, a bhikkhu keeps the doors closed at the faculties of the senses.

၂၁၃။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် ဣန္ဒြေတို့၌ ပိတ်ထားသော တံခါးရှိသနည်း 'ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းသနည်း'။ မင်းကြီး ဤလောက၌ ရဟန်းသည် မျက်စိဖြင့် အဆင်း 'ရူပါရုံ' ကိုမြင်သော် (မိန်းမ ယောကျ်ားစသော) သဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့မရှိ၊ (လက်ခြေစသော အင်္ဂါ ပြုံးဟန်ရယ်ဟန်စသော အမူအရာ) အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့ မရှိ၊ (အကယ်၍) စက္ခုဇ္ဈာန်ကို မစောင့်စည်းဘဲနေလျှင် ယင်း (စက္ခုဇ္ဈာန်ကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့် မက်မောခြင်း 'အဘိဇ္ဈာ' နှလုံး မသာခြင်း 'ဒေါမနဿ' ဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် ထိုမစောင့်စည်းသူကိုလိုက်၍ နှိပ်စက် ကုန်ရာ၏။ (ထို့ကြောင့် ရဟန်းသည်) ထိုစက္ခုဇ္ဈာန်ကို စောင့်စည်းခြင်းငှါ ကျင့်၏။ စက္ခုဇ္ဈာန်ကို စောင့်စည်း၏။ စက္ခုဇ္ဈာန် စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်၏။

နားဖြင့် အသံ 'သဒ္ဓါရုံ' ကို ကြားသော်။ပ။

နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ 'ဂန္ဓာရုံ' ကို နှမ်းသော်။ပ။

လျှာဖြင့် အရသာ 'ရသာရုံ' ကို လျက်သော်။ပ။

ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ 'ဖောဠဗ္ဗာရုံ' ကို ထိသော်။ပ။

စိတ်ဖြင့် သဘော 'ဓမ္မာရုံ' ကို သိသော် (မိန်းမ ယောကျ်ား စသော) သဏ္ဌာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့ မရှိ၊ (လက်ခြေစသော အင်္ဂါ ပြုံးဟန်ရယ်ဟန်စသော အမူအရာ) အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့မရှိ၊ (အကယ်၍) မနိဇ္ဈာန်ကို မစောင့်စည်းဘဲ နေလျှင် ယင်း (မနိဇ္ဈာန်ကို မစောင့်စည်းခြင်းဟူသော) အကြောင်းကြောင့်မက်မောခြင်း 'အဘိဇ္ဈာ' နှလုံးမသာခြင်း 'ဒေါမနဿ' ဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်ထိုမစောင့်စည်းသူကို လိုက်၍ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ (ထို့ကြောင့် ရဟန်းသည်) ထိုမနိဇ္ဈာန်ကို စောင့်စည်းခြင်းငှါ ကျင့်၏။ မနိဇ္ဈာန်ကို စောင့်စည်း၏။ မနိဇ္ဈာန် စောင့်စည်းခြင်းသို့ ရောက်၏။

ထို (ရဟန်း) သည် ဤမြတ်သော ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ မိမိသန္တာန်၌ (ကိလေသာနှင့်) မရောသော ချမ်းသာကို ခံစား၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် ဣန္ဒြေတို့၌ပိတ်ထားသော တံခါး ရှိပေ၏ 'ဣန္ဒြေတို့ကို စောင့်စည်းပေ၏'။

Satisampajaññaṃ သတိသမ္ပဇဉ်
Mindfulness and Awareness
အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဆင်ခြင်ခြင်း

214. “Kathañca , mahārāja, bhikkhu satisampajaññaṃ samannāgato hoti? Idha, mahārāja, bhikkhu abhikkante paṭikkante sampajānakārī hoti, ālokithe vilokite sampajānakārī hoti, samīñjite pasārite sampajānakārī hoti, saṅghāṭipattacīvaradhāraṇe sampajānakārī hoti, asite pīthe khāyite sāyite sampajānakārī hoti, uccārapassāvakamme sampajānakārī hoti, gate ṭhite nisinne sutte jāgarite bhāsīte tuṇhībhaṇe sampajānakārī hoti. Evaṃ kho, mahārāja , bhikkhu satisampajaññaṃ samannāgato hoti.

၂၁၄. “ကထဉ္စ । မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သတိသမ္ပဇဉေ သမန္နာဂတော ဟောတိ? ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ သမုဇာနကာရီ ဟောတိ၊ အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ သမုဇာနကာရီ ဟောတိ၊ သမိဉ္စိတေ ပသာရိတေ သမုဇာနကာရီ ဟောတိ၊ သယံဥပတ္တစီဝရဓာရဏေ သမုဇာနကာရီ ဟောတိ၊ အသိတေ ပီတေ ခါယိတေ သာယိတေ သမု

ဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဂတေ ဌိတေ နိဿိန္နေ သုတ္တေ ဇာဂရိတေ ဘာသိတေ တုဏှိဘာဝေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ။ ဧဝံ ခေါ၊ မဟာရာဇေ ၊ ဘိက္ခု သတိသမ္ပဇေနေ သမန္နာဂတော ဟောတိ။

214. Great King! How is a bhikkhu endowed with mindfulness and clear comprehension (of what he does)? In this matter, a bhikkhu keeps himself completely aware, in moving forward or back; keeps himself completely aware, in looking forward or sideways; keeps himself completely aware, in bending Or stretching his limbs; keeps himself completely aware, in carrying or wearing the great robe (1.e., double-layered robe), alms-bowl and the other two robes; keeps himself completely aware, in eating, drinking, chewing and savouring (food and beverages); keeps himself completely aware, in urinating and defecating; keeps himself completely aware, in walking, standing, sitting, falling asleep, waking, speaking and observing silence. Thus, Great King, is a bhikkhu endowed with mindfulness and clear comprehension (of what he does).

၂၁၄။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် အောက်မေ့ခြင်း 'သတိ' ဆင်ခြင်ခြင်း 'သမ္ပဇေ' နှင့်ပြည့်စုံသနည်း။ မင်းကြီး ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ရှေ့သို့ တက်ရာ နောက်သို့ ဆုတ်ရာ၌ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ တူရုကြည့်ရာ တစောင်းကြည့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ ကွေးရာ ဆန့်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ ဒုက္ကဋ် သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက်ပြုလေ့ရှိ၏။ စားရာ သောက်ရာ ခဲရာ လျက်ရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စွန့်ရာ၌ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ ရှိ၏။ သွားရာ ရပ်ရာ ထိုင်ရာ အိပ်ရာ နိုးရာ ပြောရာ ဆိတ်ဆိတ်နေရာ၌ ဆင်ခြင်လျက် ပြုလေ့ရှိ၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် အောက်မေ့ခြင်း 'သတိ' ဆင်ခြင်ခြင်း 'သမ္ပဇေ' နှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

Santoso သန္တောသော
Contentment
ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း

215. “Kathañca, mahārāja, bhikkhu santuṭṭho hoti? Idha, mahārāja, bhikkhu santuṭṭho hoti kāyaparihārikena cīvarena, kucchiparihārikena piṇḍapātena . So yena yeneva pakkamati, samādāyeva pakkamati. Seyyathāpi, mahārāja, pakkhī sakuṇo yena yeneva ḍeti, sapattabhārova ḍeti. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu santuṭṭho hoti kāyaparihārikena cīvarena kucchiparihārikena piṇḍapātena. So yena yeneva pakkamati, samādāyeva pakkamati. Evaṃ kho, mahārāja, bhikkhu santuṭṭho hoti.

၂၁၅. “ကထဉ္စ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ? ဣဓ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ ကာယပရိဟာရိကေန စီဝရေန၊ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန ပိဏ္ဍပါတေန ။ သော ယေန ယေနော ပက္ကမတိ၊ သမာအယော ပက္ကမတိ။ သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပက္ခိ သကုဏော ယေန ယေနော ညေတိ၊ သပတ္တဘာရော ပေတိ။ ဧဝမေ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ ကာယပရိဟာရိကေန စီဝရေန ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန ပိဏ္ဍပါတေန။ သော ယေန ယေနော ပက္ကမတိ၊ သမာအယော ပက္ကမတိ။ ဧဝံ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သန္တုဋ္ဌော ဟောတိ။

215. — Great King! How does a bhikkhu become contented? In this matter, Great King, a bhikkhu remains contented with robes just sufficient to protect his body and with food just sufficient to sustain him. Wherever he goes, that bhikkhu carries with him all his reguisītes. Wherever a winged bird flies, it flies only with its burden of wings. In the same way, Great King, a bhikkhu is content with his robes that protect his body, and his food that sustains him. Wherever he goes, he carries with him all his reguisītes. Thus, Great King, does a bhikkhu remain contented.

၂၁၅။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် အဘယ်သို့လျှင် ရောင့်ရဲလွယ်သနည်း။ မင်းကြီး ဤသာသနာတော်၌ရဟန်းသည် ကိုယ်ကို မျှတစေနိုင်ရုံသော သင်္ကန်းဖြင့် ဝမ်းကို မျှတစေနိုင်ရုံသော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ ထိုရဟန်းသည် သွားလေရာရာသို့ (ကိုယ်နှင့် အတူ ပါမြဲ ပရိက္ခရာမျှသာ ရှိသဖြင့်) တစ်ပါတည်း ယူပြီးဖြစ်၍သာလျှင် သွား၏။ မင်းကြီး အတောင်ရှိသော ငှက်သည် ပျံလေရာရာသို့ မိမိအတောင်သာဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပျံသကဲ့သို့ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ကိုယ်ကို မျှတစေနိုင်ရုံသော သင်္ကန်းဖြင့်ဝမ်းကို မျှတစေနိုင် ရုံသော ဆွမ်းဖြင့် ရောင့်ရဲ၏။ ထိုရဟန်းသည် သွားလေရာရာသို့ (ကိုယ်နှင့်

အတူ ပါမြဲ ပရိက္ခရာမျှသာ ရှိသဖြင့်) တစ်ပါတည်း ယူပြီးဖြစ်၍သာလျှင် သွား၏။ မင်းကြီး ရဟန်းသည် ဤသို့လျှင် ရောင့်ရဲလွယ် ပေ၏။

Nīvaraṇappahānaṃ နိဝရဏပ္ပဟာနံ
Dissociation from the Five Hindrances
နိဝရဏငါးပါးကို ပယ်ခြင်း

216. “So iminā ca ariyena sīlakkhandhena samannāgato, iminā ca ariyena indriyaśamvarena samannāgato, iminā ca ariyena satisampajaññena samannāgato, imāya ca ariyāya santuṭṭhiyā samannāgato, vivittaṃ senāsaṇaṃ bhajati araññaṃ rukkhamaṇṇaṃ pabbataṃ kandaraṃ giriguhaṃ susānaṃ vanapatthaṃ abbhokāsaṃ palālapuñjaṃ. So pacchābhattaṃ piṇḍapātappaṭikkanto nisīdati pallaṅkaṃ ābhujitvā ujum kāyaṃ paṇidhāya parimukhaṃ satim upaṭṭhapetvā.

၂၁၆. “သော ကုမိနာ စ အရိယေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော၊ ကုမိနာ စ အရိယေန ကုန္ဒြိယသံဝရေန သမန္နာဂတော၊ ကုမိနာ စ အရိယေန သတိသမ္ပဇဉေန သမန္နာဂတော၊ ကုမာယ စ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော၊ ဝိဝိတ္တံ သေနာသနံ ဘဇတိ အရညံ ရုက္ခမူလံ ပဗ္ဗတံ ကန္တရံ ဂိရိဂဟံ သုသာနံ ဝနပတ္တိံ အဟောကာသံ ပလာလပုဉ္ဇံ။ သော ပစ္ဆိမတ္တံ ပိဏ္ဍပါတပုဉ္ဇိက္ကန္တော နိသီတိ ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇော ဥဇ္ဇံ ကာယံ ပဏိဓာယ ပရိမခံ သတိ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

216. Then that bhikkhu, endowed with this noble group of moral precepts, this noble self-control, this noble mindfulness and clear comprehension, and this noble contentedness, chooses for habitation a lonely spot in the woods or at the foot of a tree or on a hillside, or in a gully, or in a mountain cave, or in a cemetery, or in a thicket, or on an open plain, or on a heap of straw.

Returning from the round of alms and having had his meal, he sits down cross-legged and upright and establishes mindfulness in meditation.

၂၁၆။ ထို (ရဟန်း) သည် ဤမြတ်သော သီလအစုနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဤမြတ်သောကုန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဤမြတ်သော အောက်မေ့ခြင်း 'သတိ' ဆင်ခြင်ခြင်း 'သမ္ပဇဉ်' နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဤမြတ်သော ရောင့်ရဲခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း အပ်ရာ နေရာကို မှီဝဲ၏။ တောကို သစ်ပင်ရင်းကို တောင်ကို ချောက်ကို တောင်ခေါင်းကိုသင်းချိုင်းကို တောအုပ်ကို လွင်ပြင်ကို ကောက်ရိုးပုံကို မှီဝဲ၏။

ထို (ရဟန်း) သည် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ခဲ့၍ ဆွမ်းစားပြီးနောက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေပြီးလျှင် ကိုယ်ကိုဖြောင့်မတ်စွာ ထား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု သတိကို ဖြစ်စေလျက် ထိုင်၏။

217. “So abhijjhaṃ loke pahāya vigatābhijjhena cetasā viharati, abhijjhāya cittaṃ parisodheti. Byāpādapadosaṃ pahāya abyāpānaccitto viharati sabbapāṇabhūtaḥitānukampī, byāpādapadosā cittaṃ parisodheti. Thinamiddhaṃ pahāya vigatathinamiddho viharati ālokasaññī, sato sampajāno, thinamiddhā cittaṃ parisodheti. Uddhaccakukkuccaṃ pahāya anuddhato viharati, ajjhattaṃ vūpasantacitto, uddhaccakukkuccā cittaṃ parisodheti. Vicikicchāṃ pahāya tiṇṇavicikicchho viharati, akathaṃkathī kusalesu dhammesu, vicikicchāya cittaṃ parisodheti.

၂၁၇. “သော အဘိဇ္ဈံ လောကေ ပဟာယ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန စေတသာ ဝိဟရတိ၊ အဘိဇ္ဈာယ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ဗျာပါဒပအေသံ ပဟာယ အဗျာပန္နစိတ္တော ဝိဟရတိ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊ ဗျာပါဒပအေသာ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ထိနမိဒ္ဓံ ပဟာယ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ ဝိဟရတိ အာလောကသညိ၊ သတော သမ္ပဇာနော၊ ထိနမိဒ္ဓံ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ပဟာယ အနုဒ္ဓတော ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တံ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။ ဝိစိကိစ္ဆံ ပဟာယ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော ဝိဟရတိ၊ အကထံကထိ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ဝိစိကိစ္ဆာယ စိတ္တံ ပရိသောဓေတိ။

217. Then that bhikkhu dissociates himself from coveting the world (of the five aggregates of clinging) and abides with his mind free from covetousness, thereby cleansing himself of covetousness altogether. He dissociates himself from ill will, abides with his mind free from ill will and develops goodwill towards all living beings, thereby cleansing himself of ill will altogether. He dissociates himself from sloth and torpor, abides with his mind free from sloth and torpor, with clear perception, mindfulness

and comprehension, thereby cleansing himself of sloth and torpor altogether. He dissociates himself from restlessness and worry and abides with his mind in calmness and develops inner peace, thereby cleansing himself of restlessness and worry altogether. He dissociates himself from doubt, abides with his mind free from doubt, and does not waver (in his faith) in meritorious dhammas, thereby cleansing himself of doubt altogether.

၂၁၇။ ထိုရဟန်းသည် (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးဟူသော) လောက၌ မက်မောခြင်း 'အဘိဇ္ဈာ' ကို ပယ်၍မက် မောခြင်း 'အဘိဇ္ဈာ' ကင်းသော စိတ်ဖြင့် နေ၏။ မက်မောခြင်း 'အဘိဇ္ဈာ' မှ စိတ်ကိုစင်ကြယ်စေ၏။ ပျက်စီးစေ လိုသော ဒေါသကို ပယ်၍ မပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို လိုလားလျက် နေ၏။ ပျက်စီး စေလိုသော ဒေါသမှ စိတ်ကိုစင်ကြယ်စေ၏။ လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း 'ထိန မိဒ္ဓ' ကို ပယ်၍ လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း 'ထိန မိဒ္ဓ' မှကင်းသည်ဖြစ်၍ အောက်မေ့ ဆင်ခြင်လျက် အလင်းရောင်ကို မှတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း 'ထိနမိဒ္ဓ' မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ ပျံ့လွင့်ခြင်း 'ဥဒ္ဓစ္စ' နောင်တ တစ်ဖန်ပူပန်ခြင်း 'ကုက္ကုစ္စ' ကို ပယ်၍ မိမိသန္တာန်၌ ငြိမ်း အေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ပျံ့လွင့်ခြင်း 'ဥဒ္ဓစ္စ' နောင်တ တစ်ဖန် ပူပန်ခြင်း 'ကုက္ကုစ္စ' မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။ ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ကို ပယ်၍ ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆာ' ကို လွန် မြောက်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့၌သို့လော သို့လော မရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ယုံမှားခြင်း 'ဝိစိကိစ္ဆာ' မှ စိတ်ကို စင်ကြယ်စေ၏။

218. “Seyyathāpi , mahārāja, puriso iṇaṃ ādāya kammante payojeyya. Tassa te kammantā samijjheyyuṃ. So yāni ca porāṇāni iṇamūlāni, tāni ca byantiṃ kareyya [byantikareyya (sī. syā. kaṃ.)], siyā cassa uttarim avasiṭṭhaṃ dārabharaṇāya. Tassa evamassa – ‘ahaṃ kho pubbe iṇaṃ ādāya kammante payojesiṃ. Tassa me te kammantā samijjhimsu. Sohaṃ yāni ca porāṇāni iṇamūlāni, tāni ca byantiṃ akāsiṃ, atthi ca me uttarim avasiṭṭhaṃ dārabharaṇāyā’ti. So tatonidānaṃ labhetha pāmojjaṃ, adhigaccheyya somanassaṃ.

၂၁၈. “သေယျထာပိ ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော ဣဏံ အာအယ ကမ္မန္တေ ပယောဇေယျ။ တဿ တေ ကမ္မန္တာ သမိဇ္ဈေယျ။ သော ယာနိ စ ပေါရာဏာနိ ဣဏမူလာနိ၊ တာနိ စ ပျန္တိ ကရေယျ [ပျန္တိကရေယျ (သီ. သျာ. ကံ.)]။ သိယာ စဿ ဥတ္တရိ အဝသိဉ္စ အရဘရဏာယ။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ ဣဏံ အာအယ ကမ္မန္တေ ပယောဇေသီ။ တဿ မေ တေ ကမ္မန္တာ သမိဇ္ဈိသု။ သောဟံ ယာနိ စ ပေါရာဏာနိ ဣဏမူလာနိ၊ တာနိ စ ပျန္တိ အကာသိ၊ အတ္ထိ စ မေ ဥတ္တရိ အဝ သိဉ္စ အရဘရဏာယာ’တိ။ သော တတောနိအနံ လဘောထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿ။

218. Great King! Take the example of a man who did business with borrowed money. As his business prospered he paid up his old debts. He also acquired profit with which he could maintain his family. Then it occurred to him thus:

'Formerly I worked on borrowed money. Now my business has prospered. I have paid up my old debts and acquired profit with which I have been able to maintain my family.'

Thereby that man became released and delighted.

၂၁၈။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောကျ်ားသည် ကြွေးယူ၍ အလုပ်တို့ကို လုပ်ကိုင်ရာ၏။ ထိုသူ၏အလုပ်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးကုန်ရာ၏။ ထိုသူသည် အဟောင်းဖြစ်သော ကြွေးရင်းတို့ကိုလည်း ဆပ်ရာ၏။ ထိုသူအား သားမယား ကျွေးမွေးရန် အလို့ငှါ အမြတ်လည်း ကျန်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏- "ငါသည်ရေးက ကြွေးယူ၍ အလုပ်တို့ကို လုပ်ကိုင် ခဲ့၏။ ထိုငါ၏ အလုပ်တို့သည်ဖွံ့ဖြိုးခဲ့ကုန်၏။ ငါသည် အဟောင်းဖြစ်သော ကြွေးရင်းတို့ကိုလည်း ဆပ်ခဲ့ရ၏။ ငါ့အား သားမယား ကျွေးမွေးရန်အလို့ငှါ အမြတ်လည်း ကျန်သေး၏"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

ထို သူသည် ထို (ကြွေးကင်းခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။

219. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso ābādhiko assa dukkhito bāḥagilāno; bhattañcassa nacchādeyya, na cassa kāye balamattā. So aparena samayena tamhā ābādhā mucceyya; bhattaṃ cassa chādeyya, siyā cassa kāye balamattā. Tassa evamassa – ‘ahaṃ kho pubbe ābādhiko ahoṣiṃ dukkhito bāḥagilāno; bhattañca me nacchādesi, na ca me āsi [na cassa me (ka.)] kāye balamattā. Somhi etarahi tamhā ābādhā

mutto; bhattañca me chādeti, atthi ca me kāye balamattā’ti. So tatonidānaṃ labhetha pāmojjaṃ, adhigaccheyya somanassaṃ.

၂၁၉. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော အာဗာဓိကော အဿ ဒုက္ခိတော ဗန္ဓဂိလာနော; ဘတ္တဉ္စဿ နန္တဒေယျ၊ န စဿ ကာယေ ဗလမတ္တာ။ သော အပရေန သမယေန တမှာ အာဗာဓ မုတ္တေယျ; ဘတ္တံ စဿ ဆာဒေယျ၊ သိယာ စဿ ကာယေ ဗလမတ္တာ။ တဿ ဧဝမဿ — ‘အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ အာဗာဓိကော အဟောသိ ဒုက္ခိတော ဗန္ဓဂိလာနော; ဘတ္တဉ္စ မေ နန္တဒေသိ၊ န စ မေ အာသိ [န စဿ မေ (က.)] ကာယေ ဗလမတ္တာ။ သောမိ ဧတရဟိ တမှာ အာဗာဓ မုတ္တော; ဘတ္တဉ္စ မေ ဆာဒေတိ၊ အတ္ထိ စ မေ ကာယေ ဗလမတ္တာ’တိ။ သော တတောနိအနံ လဘေထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿ။

219. Great King! Take another example, that of a man afflicted with disease, suffering pain, extremely ill, having no appetite and losing physical strength. Afterwards he recovered from that disease. His appetite returned and he gained physical strength. Then it occurred to him thus:

“Formerly I was afflicted with disease, suffering pain, extremely ill, losing appetite and physical strength. Now I have recovered from that disease. My appetite has returned and I have regained physical strength.’ Thereby that man became pleased and delighted.

၂၁၉။ မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား အနာရောဂါရှိသော ဆင်းရဲနိပ်စက်ခံရသော ပြင်းစွာမကျန်းမာသော ယောကျ်ားသည် ရှိရာ၏။ ထိုသူ၌ ထမင်းကိုလည်း စားလိုစိတ် မရှိရာ၊ ထိုသူ၏ ကိုယ်၌အားလည်း မရှိရာ၊ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုအနာရောဂါမှ လွတ်ရာ၏။ ထိုသူ၌ ထမင်းကိုလည်းစားလိုစိတ် ရှိရာ၏။ ထိုသူ၏ ကိုယ်၌ အားလည်း ရှိရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏ -

"ငါသည် ရှေးက အနာရောဂါရှိသော ဆင်းရဲနိပ်စက်ခံရသော ပြင်းစွာမကျန်းမာသောသူ ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါ၌ထမင်းကိုလည်း စားလိုစိတ် မရှိခဲ့၊ ငါ၏ ကိုယ်၌ အားလည်း မရှိခဲ့၊ ထိုငါသည် ယခုအခါ ထိုအနာရောဂါမှလွတ်ခဲ့၏။ ငါ၌ ထမင်းကိုလည်း စားလိုစိတ်ရှိ၏။ ငါ၏ ကိုယ်၌ အားလည်း ရှိ၏"ဟု အကြံ ဖြစ်ရာ၏။

ထို သူသည် ထို (အနာကင်းခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။

220. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso bandhanāgāre baddho assa. So aparena samayena tamhā bandhanāgārā mucceyya sotthinā abbhayena [ubbayena (sī. ka.)], na cassa kiñci bhogānaṃ vayo. Tassa evamassa – ‘ahaṃ kho pubbe bandhanāgāre baddho ahoṣiṃ, somhi etarahi tamhā bandhanāgārā mutto sotthinā abbhayena. Natthi ca me kiñci bhogānaṃ vayo’ti. So tatonidānaṃ labhetha pāmojjaṃ, adhigaccheyya somanassaṃ.

၂၂၀. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော ဗန္ဓနာဂါရေ ဗဒ္ဓေါ အဿ။ သော အပရေန သမယေန တမှာ ဗန္ဓနာဂါရာ မုတ္တေယျ သောတ္တိနာ အပ္ပယေန [ဥပ္ပယေန (သိ. က.)]၊ န စဿ ကိဉ္စိ ဘောဂိနံ ဝယော။ တဿ ဧဝမဿ — ‘အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ ဗန္ဓနာဂါရေ ဗဒ္ဓေါ အဟောသိ၊ သောမိ ဧတရဟိ တမှာ ဗန္ဓနာဂါရာ မုတ္တော သောတ္တိနာ အပ္ပယေန။ နတ္ထိ စ မေ ကိဉ္စိ ဘောဂိနံ ဝယော’တိ။ သော တတောနိအနံ လဘေထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿ။

220. — Great King! Take another example, that of a man confined in a prison. Later he was released from prison, safe and sound and without losing any property. Then it occurred to him thus:

‘Formerly I was confined in prison. Now I have been released from prison, safe and sound and without losing any property.’

Thereby that man became pleased and delighted.

၂၂၀။ မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား နောင်အိမ်၌ နောင်ဖွဲ့ခံရသော ယောကျ်ားသည် ရှိရာ၏။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုနောင်အိမ်မှ ဘေးကင်းလျက် ချမ်းသာစွာ လွတ်ရာ၏။ ထိုသူအား စည်းစိမ်အနည်းငယ်မျှ ပျက်စီးခြင်း မရှိရာ၊ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏- "ငါသည် ရှေးက နောင်အိမ်၌ နောင်ဖွဲ့ခံရ၏။ ထိုငါသည် ယခုအခါ ထိုနောင်အိမ်မှ ဘေးကင်း လျက်ချမ်းသာစွာ လွတ်ခဲ့၏။ ငါ့အား စည်းစိမ် အနည်းငယ်မျှ ပျက်စီးခြင်းလည်း မရှိ"ဟု အကြံ ဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို (နောင်အိမ်မှလွတ်ခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်း သို့ရောက်ရာ၏။

221. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso dāso assa anattādhīno parādhīno na yenakāmaṃgamo. So aparena samayena tamhā dāsabyā mucceyya attādhīno aparādhīno bhujisso yenakāmaṃgamo. Tassa evamassa – ‘ahaṃ kho pubbe dāso ahoṣiṃ anattādhīno parādhīno na yenakāmaṃgamo. Somhi etarahi tamhā dāsabyā mutto attādhīno aparādhīno bhujisso yenakāmaṃgamo’ti. So tatonidānaṃ labhetha pāmojjaṃ, adhigaccheyya somanassaṃ.

၂၂၁. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော အသော အဿ အနတ္တာဓိနော ပရာဓိနော န ယေနကာမံဂမော။ သော အပ ရေန သမယေန တမှာ အသဗျာ မုစ္ဆေယျ အတ္တာဓိနော အပရာဓိနော ဘုဇိသော ယေနကာမံဂမော။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ အသော အဟောသိ အနတ္တာဓိနော ပရာဓိနော န ယေနကာမံဂမော။ သောမိ ဧတရဟိ တမှာ အသ ဗျာ မုတ္တော အတ္တာဓိနော အပရာဓိနော ဘုဇိသော ယေနကာမံဂမော’တိ။ သော တတောနိအနံ လဘောထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အ ဓိဂစ္ဆေယျ သောမနဿ။

221. Great King! Take another example, that of a slave who was not his own master but subject to another, unable to go about as he pleased. Later he was freed from slavery, becoming once again his own master, not subject to another and able to go about as he pleased. Then it occurred to him thus: Formerly I was a slave, not my own master but subject to another, unable to go about as I pleased. Now I have been freed from slavery, becoming once again my own master, not subject to another and able to go about as I pleased.” There by that man was pleased and delighted.

၂၂၁။ မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား (မိမိကိုယ်ကို) မိမိမစိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့ စိုးပိုင် သောအလိုရှိရာသို့ မသွား နိုင်သော ကျွန်ယောက်ျားသည် ရှိရာ၏။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုကျွန် အဖြစ်မှလွတ်ရာ၏။ (မိမိကိုယ်ကို) မိမိစိုးပိုင် သော သူတစ်ပါးတို့ မစိုးပိုင်သော အလိုရှိရာသို့ သွားနိုင် သောလွတ်လပ်သူ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏

-
"ငါသည် ရှေးက မိမိကိုယ်ကို မိမိမစိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့ စိုးပိုင်သော အလိုရှိရာသို့ မသွားနိုင်သောကျွန်ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို ငါသည် ယခု ထိုကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ခဲ့၏။ (မိမိကိုယ်ကို) မိမိ စိုးပိုင်သော သူတစ်ပါးတို့မစိုးပိုင်သော အလိုရှိရာသို့ သွား နိုင်သော လွတ်လပ်သူဖြစ်၏"ဟု အကြံ ဖြစ်ရာ၏။

ထိုသူသည် ထို (လွတ်လပ်သူဖြစ်ခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်း သို့ရောက်ရာ၏။

222. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso sadhano sabhogo kantāraddhānamaggaṃ paṭipajjeyya dubbhikkhaṃ sappatibhayaṃ. So aparena samayena taṃ kantāraṃ nitthareyya sotthinā, gāmantam anupāpuṇeyya khemaṃ appatibhayaṃ. Tassa evamassa – ‘ahaṃ kho pubbe sadhano sabhogo kantāraddhānamaggaṃ paṭipajjim dubbhikkhaṃ sappatibhayaṃ. Somhi etarahi taṃ kantāraṃ nitthinno sotthinā, gāmantam anupatto khemaṃ appatibhaya’nti. So tatonidānaṃ labhetha pāmojjaṃ, adhigaccheyya somanassaṃ.

၂၂၂. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော သဓနော သဘောဂေါ ကန္တာရဒွါနမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇေယျ ဒုဗ္ဗိက္ခံ သပ္ပဋိဘယံ။ သော အပရေန သမယေန တံ ကန္တာရံ နိတ္ထရေယျ သောတ္တိနာ၊ ဂါမန္တံ အနုပါပုဏေယျ ခေမံ အပ္ပဋိဘယံ။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အဟံ ခေါ ပုဗ္ဗေ သဓနော သဘောဂေါ ကန္တာရဒွါနမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇံ ဒုဗ္ဗိက္ခံ သပ္ပဋိဘယံ။ သောမိ ဧတရဟိ တံ ကန္တာရံ နိတ္ထိ ဏော သောတ္တိနာ၊ ဂါမန္တံ အနုပ္ပတ္တော ခေမံ အပ္ပဋိဘယ’န္တိ။ သော တတောနိအနံ လဘောထ ပါမောဇ္ဇံ၊ အဓိဂစ္ဆေယျ သော မနဿ။

222. Great King! Take another example, that of a man who, carrying all his treasures and wealth, travelled on a long, difficult and dangerous journey where the threat of famine was present. Later he completed that difficult journey and arrived at a village where there was peace and security. Then it occurred to him thus:

'Formerly I travelled on a long, difficult and dangerous journey where the threat of famine was present. Now I have completed the difficult journey and arrived at the village where there is peace and security.'

Thereby that man was pleased and delighted.

၂၂၂။ မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား ယောကျ်ားသည် အစာခေါင်းပါးသော ဘေးရန်ရှိသောရှည်ဝေးသော ခရီးခဲကို ဥစ္စာအသုံးအဆောင်နှင့် တကွ သွားရာ၏။ ထိုသူသည် နောင်အခါ၌ ထိုခရီးခဲကိုချမ်းသာစွာ လွန်မြောက်၍ ငြိမ်းချမ်းသော ဘေးမရှိသော ရွာသို့ ရောက်ရာ၏။ ထိုသူအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏ -

"ငါသည် ရှေးက အစာခေါင်းပါး၍ ဘေးရန်ရှိသော ရှည်ဝေးသော ခရီးခဲကို ဥစ္စာ အသုံးအဆောင်နှင့်တကွ သွားခဲ့၏။ ထိုငါသည် ယခုအခါ ထိုခရီးခဲကို ချမ်းသာစွာ လွန်မြောက်၍ ငြိမ်းချမ်း သောဘေး မရှိသော ရွာသို့ ရောက်ခဲ့၏"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။ထိုသူသည် ထို (ငြိမ်းချမ်းရာသို့ ရောက်ခြင်း) အကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရာ၏။ ဝမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

223. “Evameva kho, mahārāja, bhikkhu yathā iṇaṃ yathā rogaṃ yathā bandhanāgāraṃ yathā dāsabyaṃ yathā kantāraddhānamaggam, evaṃ ime pañca nīvaraṇe appahīne attani samanupassati.

၂၂၃. “ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခုယထာ ဣဏံ ယထာ ရောဂံ ယထာ ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ အသဗျံ ယထာ ကန္တာရဒ္ဒါနိမဂ္ဂံ၊ ဧဝံ ဣမေ ပဉ္စ နီဝရဏေ အပ္ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတိ။

223. Great King! A bhikkhu clearly sees the five hindrances which have not been got rid of from within himself as indebtedness, disease, imprisonment, enslavement, and a difficult and dangerous journey.

၂၂၃။ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ကြွေးကဲ့သို့ အနာရောဂါကဲ့သို့ နောင်အိမ်ကဲ့သို့ ကျွန်အဖြစ်ကဲ့သို့ ရှည်ဝေးသော ခရီးခဲကဲ့သို့ မိမိ၌ မပယ်ရသေးကုန်သော ဤအပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' တရား ငါးပါးတို့ကို ကောင်းစွာ မြင်၏။

224. “Seyyathāpi, mahārāja, yathā āṇaṃ yathā ārogyaṃ yathā bandhanāmokkhaṃ yathā bhujissaṃ yathā khemantabhūmiṃ; evameva kho, mahārāja, bhikkhu ime pañca nīvaraṇe pahīne attani samanupassati.

၂၂၄. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ယထာ အာဏဏျံ ယထာ အာရောဂျံ ယထာ ဗန္ဓနာမောက္ခံ ယထာ ဘုဒ္ဓိသံ ယထာ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဣမေ ပဉ္စ နီဝရဏေ ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတိ။

224. Great King! A bhikkhu clearly sees the discarding of the five hindrances from within himself as gaining freedom from indebtedness, disease, imprisonment, enslavement and as reaching a place of safety.

၂၂၄။ မင်းကြီး ကြွေးကင်းခြင်းကဲ့သို့ အနာရောဂါကင်းခြင်းကဲ့သို့ နောင်အိမ်မှလွတ်ခြင်းကဲ့သို့လွတ်လပ်သူဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းရာအရပ်သို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့ မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် မိမိ၌ဤအပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' တရားငါးပါးတို့ကို ပယ်ပြီးဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာ မြင်၏။

225. “Tassime pañca nīvaraṇe pahīne attani samanupassato pāmojjaṃ jāyati, pamuditassa pīti jāyati, pītimanassa kāyo passambhati, passaddhakāyo sukhaṃ vedeti, sukhino cittaṃ samādhīyati.

၂၂၅. “တသိမေ ပဉ္စ နီဝရဏေ ပဟိနေ အတ္တနိ သမနုပဿတော ပါမောဇ္ဇန္တိ ဇာယတိ၊ ပမုဒိတဿ ပီတိ ဇာယတိ၊ ပီတိ မနဿ ကာယော ပဿမ္ဘတိ၊ ပဿဒ္ဓကာယော သုခံ ဝေဒတိ၊ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိ။

225. That bhikkhu who clearly sees that the five hindrances have been got rid of becomes gladdened. This gladness gives rise to pīti (delightful satisfaction) and the delighted mind of the bhikkhu generates calm. The bhikkhu who enjoys calmness experiences sukha (bliss). Being blissful, his mind gains concentration.

၂၂၅။ မိမိ၌ ဤအပိတ်အပင် 'နီဝရဏ' တရားငါးပါး ပယ်ပြီးဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာ မြင်သောထိုရဟန်းအား ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ဝမ်းမြောက်သော ရဟန်းအား နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' သည်ဖြစ်၏။ နှစ်သိမ့်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏ ကိုယ်သည် ငြိမ်းအေး၏။ ငြိမ်းအေးသော ကိုယ်ရှိသောရဟန်းသည် ချမ်းသာကို ခံစား၏။ ချမ်းသာသော ရဟန်း၏ စိတ်သည် တည်ကြည်၏။

The First Jhāna as an Advantage for a Samana
ပဌမဈာန် ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

226. “So vivicceva kāmehi, vivicca akusalehi dhammehi savitakkaṃ savicāraṃ vivekajaṃ pītisukhaṃ paṭhamam jhānaṃ upasampajja viharati. So imameva kāyaṃ vivekajena pītisukhena abhisandeti parisandeti paripūreti parippharati, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa vivekajena pītisukhena apphuṭaṃ hoti.

၂၂၆. “သော ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ၊ ဝိဝိဇ္ဇ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။

226. Being detached from sensual pleasures and demeritorious factors, that bhikkhu achieves and remains in the first jhāna which is accompanied by vitakka (initial application of the mind), vicāra (sustained application of the mind), and which has pīti (delightful satisfaction) and sukha (bliss), born of detachment from the hindrances (nīvaraṇa). He soaks, drenches, permeates and suffuses his body with pīti and sukha, born of detachment from the hindrances. There is no place in his body not suffused with pīti and sukha, born of detachment from the hindrances.

၂၂၆။ ထို (ရဟန်း) သည် ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင် ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' နှင့် တကွဖြစ်သော သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' နှင့် တကွဖြစ်သော 'နီဝရဏ' ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ပဌမဈာန်သို့ရောက်၍ နေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် ဤကိုယ်ကို ပင်လျှင် 'နီဝရဏ' ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် စုံစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စုံစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ 'နီဝရဏ' ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် ထိုရဟန်း၏တစ်ကိုယ် လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

227. “Seyyathāpi , mahārāja, dakkho nhāpako vā nhāpakantevāsī vā kaṃsathāle nhānīyacunṇāni ākiritvā udakena paripp hosakam paripp hosakam sanneyya, sāyam nhānīyapiṇḍi snehānugatā snehaparetā santarabāhirā phuṭā snehena, na ca paggharaṇī; evameva kho, mahārāja, bhikkhu imameva kāyaṃ vivekajena pītisukhena abhisandeti parisandeti paripūreti parippharati, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa vivekajena pītisukhena apphuṭaṃ hoti. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikam sāmāññaphalam purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca paṇītatarañca.

၂၂၇. “သေယျထာပိ ၊ မဟာရာဇ၊ ဒက္ခေါ နာပကော ဝါ နာပကန္တေဝါသီ ဝါ ကံသထာလေ နာနီယစုဏ္ဏာနိ အာကိရိတွာ ဥဒကေန ပရိပ္ပေသကံ ပရိပ္ပေသကံ သန္ဓေယျ။ သာယံ နာနီယပိဏ္ဍိ သွေဟာနုဂတာ သွေဟပရေတာ သန္တရဗဟိရာ ဖုဠာ သွေဟေန၊ န စ ပဏ္ဍရဏီ; ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု၊ ဣမမေဝ ကာယံ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ဝိဝေကဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။

ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

227. — Great King! Take the example of a skilful bath attendant or his assistant, who strews bath powder in a brass dish, power sprinkles and sprinkles water on it and makes it into a mass. Water, premeating through that mass to form a cake soaked with unguents inside and out, is unable to seep out.

Great King! In the same way, that bhikkhu soaks, drenches, permeates and suffuses his body with pīti and sukha, born of detachment from the hindrances. There is no place in his body not suffused with pīti and sukha, born of detachment from the hindrances.

Great King! This is an advantage of being a samaṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၂၇။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ရေချိုးပေးသူသည်လည်းကောင်း ရေချိုးပေး သူ၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ကြေးခွက်၌ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို ဖြူးပြီးလျှင် ရေဖြင့် ဖျန်းလျက်ဖျန်းလျက် အခဲပြုရာ၏။ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့်ခဲသည် အစေးဖြင့် စိမ့်ဝင်လျက် ရှိရာ၏။ အစေးဖြင့်ဖွဲ့စည်းလျက် ရှိရာ၏။ အတွင်း အပြင်၌ အစေးဖြင့် ပျံ့နှံ့လျက် ရှိရာ၏။ ရေယိုကျခြင်းလည်း မရှိရာ။

မင်းကြီး ကြံအတူ ရဟန်းသည် ကြံကိုယ်ကိုပင်လျှင် 'နီဝရဏ' ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောနှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ 'နီဝရဏ' ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် ထိုရဟန်း၏တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ကြံသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

Dutiyañjhanam ဒုတိယဇ္ဈာနံ
The Second Jhāna as an Advantage for a Samana
ဒုတိယဇ္ဈာနံ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

228. “Puna caparaṃ, mahārāja, bhikkhu vitakkavicārānaṃ vūpasamā ajjhataṃ sampasādanaṃ cetaso ekodibhāvaṃ avitakkaṃ avicāraṃ samādhijaṃ pītisukhaṃ dutiyaṃ jhānaṃ upasampajja viharati. So imameva kāyaṃ samādhijena pītisukhena abhisandeti parisandeti paripūreti parippharati, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa samādhijena pītisukhena apphuṭaṃ hoti.

၂၂၈. “ပုန ဧပရံ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ ပီတိသုခံ ဒုတိယံ ဇ္ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ ဝိဟရတိ။ သော ကမမေဝ ကာယံ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟေတိ။

228. And again, Great King, having got rid of vitakka and vicāra, the bhikkhu achieves and remains in the second jhāna, with intemal tranquillity, with enhancement of one-pointedness of Concentration, devoid of vitakka and vicāra, but with pīti and sukha born of Concentration. He soaks, drenches, premeates and suffuses his body with pīti and sukha born of Concentration. There is no place in his body not suffused with pīti and sukha born of Concentration.

၂၂၈။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ဝိတက် ဝိစာရငြိမ်းခြင်းကြောင့် မိမိသန္တာန်၌စိတ်ကို ကြည်လင်စေတတ်သော၊ စိတ်တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သော၊ ကြံစည်ခြင်း 'ဝိတက်' မရှိသော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း 'ဝိစာရ' မရှိသော၊ တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကြောင့်ဖြစ်သော၊ နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ရှိသော ဒုတိယဇ္ဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည်ကြံကိုယ်ကိုပင်လျှင် တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့်စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကြောင့် ဖြစ်သောနှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်း ငယ်မျှ မရှိ။

229. “Seyyathāpi, mahārāja, udakarahado gambhīro ubbhidodako [ubbhittodako (syā. kaṃ. ka.)] tassa nevassa puratthimāya disāya udakassa āyamukhaṃ, na dakkhiṇāya disāya udakassa āyamukhaṃ, na pacchimāya disāya udakassa āyamukhaṃ, na uttarāya disāya udakassa āyamukhaṃ, devo ca na kālenakālaṃ sammādhāraṃ anuppaveccheyya. Atha kho tamhāva udakarahadā sītā vāridhārā ubbhijjivā tameva udakarahadaṃ sītena vārinā abhisandeyya parisandeyya paripūreyya paripphareyya, nāssa kiñci sabbāvato udakarahadassa sītena vārinā apphuṭaṃ assa. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu imameva kāyaṃ samādhijena pītisukhena abhisandeti parisandeti paripūreti parippharati, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa samādhijena pītisukhena apphuṭaṃ hoti. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca paññatarañca.

၂၂၉. “သေယျထပိ၊ မဟာရာဇ၊ ဥဒကရဟဒေ ဂမ္ဘီရေ ဥဗ္ဗိဒေဒကော [ဥဗ္ဗိတေဒကော (သျှ. ကံ. က.)] တဿ နေဝဿ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ န ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ န ပစ္စိမာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ န ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဥဒကဿ အာယမုခံ၊ ဒေဝေါ စ န ကာလေနကာလံ သမ္မာဓာရံ အနုပ္ပဝေဇ္ဇေ

ယူ။ အထ ခေါ် တမှာဝ ဥဒကရဟဒ သီတာ ဝါရိဓာရာ ဥပ္ပိန္နိတ္တ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ သီတေန ဝါရိနာ အဘိသန္ဓေယျ ပရိသန္ဓေယျ ပရိပူရေယျ ပရိပ္ပူရေယျ။ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ဥဒကရဟဒဿ သီတေန ဝါရိနာ အပ္ပုဋ္ဌံ အဿ။ ဧဝ မေဝ ခေါ။ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပူရ တိ။ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ သမာဓိဇေန ပီတိသုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ။ မဟာရာဇ၊ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

229. Great King! Take the example of a deep lake with water welling up from a spring below. There is no inlet from either east or south or west or north. It does not rain heavily or regularly there. And yet cool water which wells up from that spring soaks, drenches, permeates and suffuses the lake and there is no place in that lake not suffused with it.

Great King! In the same way, that bhikkhu soaks, drenches, permeates and suffuses his body with pīti and sukha born of Concentration. There is no place in his body not suffused with them.

Great King! This also is an advantage of being a samaṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၂၉။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား နက်စွာသော စိမ့်ရေရှိသော ရေအိုင်သည် ရှိရာ၏။ ထိုရေအိုင်၏အရှေ့အရပ်၌လည်း ရေ ဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ တောင်အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ အနောက်အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ မြောက် အရပ်၌လည်း ရေဝင်ပေါက် မရှိရာ၊ မိုးသည်လည်း အချိန်မှန်မှန်သည်ထန်စွာ ရွာသွန်းခြင်း မရှိရာ၊ သို့သော်လည်း ထို ရေအိုင်မှ အေးမြသော ရေအလျဉ်သည် စိမ့်ထွက်၍ထိုရေအိုင်ကိုပင်လျှင် အေးမြသော ရေဖြင့် စိုစွတ်စေရာ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေရာ၏။ ပြည့်စေရာ၏။ ပျံ့နှံ့စေ ရာ၏။ အေးမြသော ရေဖြင့် ထိုရေ အိုင်တစ်ခုလုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိရာ။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကြောင့် ဖြစ်သောနှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် စိုစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စိုစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ တည်ကြည်ခြင်း 'သမာဓိ' ကြောင့် ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် ထိုရဟန်း၏တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မ ရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

Tatiyajjhānaṃ တတိယဇ္ဈာနံ
The Third Jhāna as an Advantage for a Samaṇa
တတိယဇ္ဈာနံ ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

230. “Puna caparaṃ, mahārāja, bhikkhu pītiyā ca virāgā upekkhako ca viharati sato sampajāno, sukhañca kāyena paṭisaṃvedeti, yaṃ taṃ ariyā ācikkhanti – ‘upekkhako satimā sukhavihārī’ ti, tatiyaṃ jhānaṃ upasampajja viharati. So imameva kāyaṃ nippītikena sukhena abhisandeti parisandeti paripūreti parippharati, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa nippītikena sukhena apphutaṃ hoti.

၂၃၀. “ပုန စပရံ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနော၊ သုခဉ္စ ကာ ယေန ပဋိသံဝေဒတိ၊ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ – ‘ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီ’ တိ၊ တတိယံ ဇ္ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ နိပ္ပီတိကေန သုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပူရတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ နိပ္ပီတိကေန သုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။

230. And again, Great King, having been detached from pīti, that bhikkhu dwells in eguanimity with mindfulness and clear comprehension and experiences sukha in mind and body. He achieves and remains in the third jhāna, that which causes a person who attains it to be praised by the Ariyas as

one who has eguanimity and mindfulness, one who abides in sukha. He soaks, drenches, permeates and suffuses his body with sukha detached from pīti. There is no place in his body not suffused with sukha detached from pīti.

၂၃၀။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကိုလည်း မတပ်မက်ခြင်းကြောင့် သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လျစ်လျူရှုလျက် နေ၏။ ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ကိုလည်း ကိုယ်ဖြင့် ခံစား၏။ အကြင် (တတိယဈာန်) ကြောင့် ထိုသူကို "လျစ်လျူရှုသူ သတိရှိသူ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသူ"ဟု (အရိယာပုဂ္ဂိုလ်) တို့သည် ပြောကြားကုန်၏။ (ရဟန်းသည်) ထိုတတိယဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် ဤကိုယ်ကို ပင်လျှင် နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့်စုံစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံ စုံစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

231. “Seyyathāpi, mahārāja, uppaliniyaṃ vā paduminiyaṃ vā puṇḍarīkiniyaṃ vā appekaccāni uppālāni vā padumāni vā puṇḍarīkāni vā udake jātāni udake samvaddhāni udakānuggatāni antonimuggapōsīni, tāni yāva caggā yāva ca mūlā sītena vārinā abhisannāni parisannāni [abhisandāni parisandāni (ka.)] paripūrāni paripphuṭāni [paripphuṭṭhāni (pī.)], nāssa kiñci sabbāvataṃ uppālānaṃ vā padumānaṃ vā puṇḍarīkānaṃ vā sītena vārinā apphuṭaṃ assa; evameva kho, mahārāja, bhikkhu imeva kāyaṃ nippītikena sukhena abhisandeti parisandeti paripūreti parippharati, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa nippītikena sukhena apphuṭaṃ hoti. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantataraṇīca pañītataraṇīca.

၂၃၁. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ ပဒုမိနိယံ ဝါ ပုဏ္ဏရိကိနိယံ ဝါ အပ္ပေကစ္ဆာနိ ဥပ္ပလာနိ ဝါ ပဒုမာနိ ဝါ ပုဏ္ဏရိကာနိ ဝါ ဥဒကေ ဇာတာနိ ဥဒကေ သံဝဗ္ဗာနိ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ အန္တောနိမ္မဂ္ဂပေါသိနိ၊ တာနိ ယာဝ စဂ္ဂါ ယာဝ စ မူလာသိတေန ဝါရိနာ အဘိသန္ဓာနိ ပရိသန္ဓာနိ [အဘိသန္ဓာနိ ပရိသန္ဓာနိ (က.)] ပရိပူရာနိ ပရိပ္ပုဋ္ဌာနိ [ပရိပ္ပုဋ္ဌာနိ (ပီ.)]၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတံ ဥပ္ပလာနံ ဝါ ပဒုမာနံ ဝါ ပုဏ္ဏရိကာနံ ဝါ သိတေန ဝါရိနာ အပ္ပုဋ္ဌံ အဿ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခုကုမမေဝ ကာယံ နိပ္ပိတိကေန သုခေန အဘိသန္ဓေတိ ပရိသန္ဓေတိ ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပုရေတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ နိပ္ပိတိကေန သုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

231. Great King! Take the example of uppalā, paduma and punḍarika lotuses in a pond where they grow in the water and thrive in it. Even when they are submerged, they thrive under water, soaked, drenched, permeated and suffused from root to apex with cool water. There is no spot in the whole plant of an uppalā, paduma or punḍarika lotus not suffused with it. Great King! In the same way, that bhikkhu soaks, drenches, permeates and suffuses his body with sukha detached from pīti; and there is no place in his body which is not suffused with sukka detached from pīti.

Great King! This also is an advantage of being a samaṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၃၁။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ဥပ္ပလကြာတော၌လည်းကောင်း၊ ပဒုမာကြာတော၌လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတော၌လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလကြာ အချို့တို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဒုမာကြာ အချို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကကြာ အချို့တို့သည် လည်းကောင်း ရေ၌ ပေါက်ကုန်၏။ ရေ၌ ကြီးပွား ကုန်၏။ ရေမှ မပေါ်ထွက်သေးကုန်၊ ရေထဲ၌ မြုပ်၍ ဖွံ့ဖြိုးကုန်၏။ ထိုကြာတို့သည် အဖျားအရင်းတိုင် အောင်အေးမြသော ရေဖြင့် စုံစွတ်ကုန်၏။ အလုံးစုံ စုံစွတ်ကုန်၏။ ပြည့်ကုန်၏။ ပျံ့နှံ့ကုန်၏။ ထိုဥပ္ပလကြာပဒုမာကြာ ပုဏ္ဏရိကကြာတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အလုံးစုံ၌ အေးမြသော ရေဖြင့် မပျံ့နှံ့သော နေရာအနည်းငယ်မျှ မရှိရာ။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် စုံစွတ်စေ၏။ အလုံးစုံစုံစွတ်စေ၏။ ပြည့်စေ၏။ ပျံ့နှံ့စေ၏။ နှစ်သိမ့်ခြင်း 'ပီတိ' ကင်းသော ချမ်းသာခြင်း 'သုခ' ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

Catutthajjhānaṃ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ
The Fourth Jhāna as an Advantage for a Samaṇa
စတုတ္ထဈာန် ရဟန်းဖြစ်ကျိုး

232. “Puna caparaṃ, mahārāja, bhikkhu sukhassa ca pahānā dukkhassa ca pahānā, pubbeva somanassadomanassānaṃ atthaṅgamā adukkhamasukhaṃ upekkhāsati pārisuddhiṃ catutthaṃ jhānaṃ upasampajja viharati, so imameva kāyaṃ parisuddhena cetasā pariyodātena pharitvā nisinno hoti, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa parisuddhena cetasā pariyodātena apphutaṃ hoti.

၂၃၂. “ပုန စပရံ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ၊ ပုဗ္ဗေ သောမနဿအောမနဿာနံ အတ္ထ ဂံမာ အဒုက္ခမသုခံ ဥပေက္ခိသတိပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟရတိ၊ သော ဣမမေဝ ကာယံ ပရိသုဒ္ဓေန စေတ သာ ပရိယောအတေန ဖရိတ္တာ နိဿိန္နော ဟောတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိ ယောအတေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။

232. And again, Great King, by dispelling both pain and pleasure, and by the previous disappearance of sadness and gladness, that bhikkhu achieves and remains in the fourth jhāna, without pain and pleasure, a state of equanimity and absolute purity of mindfulness. That bhikkhu abides in the purity of mind suffused in his body. There is no place in his body which is not suffused with it.

၂၃၂။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ရဟန်းသည် ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရှေးဦးကပင် လျှင် ဝမ်းသာခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏ ချုပ်နှံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဆင်းရဲ ချမ်းသာ မရှိသော လျစ်လျူရှုမှု 'ဥပေက္ခာ' ကြောင့်ဖြစ်သည့် သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ရောက်၍ နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကို ပင်လျှင် သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် မ ပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

233. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso odātena vatthena sasīsaṃ pārūpitvā nisinno assa, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa odātena vatthena apphutaṃ assa; evameva kho, mahārāja, bhikkhu imameva kāyaṃ parisuddhena cetasā pariyodātena pharitvā nisinno hoti, nāssa kiñci sabbāvato kāyassa parisuddhena cetasā pariyodātena apphutaṃ hoti. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca paṇītatarāñca.

၂၃၃. “သေယျတာပိ ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော ဩအတေန ဝတ္ထေန သသီသံ ပါရူပိတွာ နိဿိန္နော အဿ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သ ဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ဩအတေန ဝတ္ထေန အပ္ပုဋ္ဌံ အဿ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိယောအတေန ဖရိတ္တာ နိဿိန္နော ဟောတိ၊ နာဿ ကိဉ္စိ သဗ္ဗာဝတော ကာယဿ ပရိသုဒ္ဓေန စေတသာ ပရိယောအတေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သဒ္ဓိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖ လေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

233. Great King! Take the example of a man sitting wrapped up head to foot in a white cloth leaving no place on his whole body uncovered by it'.

Great King! In the same way, that bhikkhu abides in the purity of mind suffused in his body and there is no place in his body which is not suffused with it.

Great King! This also is an advantage of being a samaṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၃၃။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောက်ျားသည် ဖြူသော အဝတ်ဖြင့် ဦးခေါင်းနှင့် တကွ (တစ်ကိုယ်လုံး) ခြုံ၍ ထိုင် နေသည်ရှိသော် ထိုယောက်ျား၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ ဖြူသော အဝတ်ဖြင့် မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိရာ။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင် သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် ပျံ့နှံ့စေ၍ နေ၏။ ထိုရဟန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး၌ သန့်ရှင်းဖြူစင်သော စိတ်ဖြင့် မပျံ့နှံ့သော နေရာ အနည်းငယ်မျှ မရှိ။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

၁။ ဥပ္ပလ=ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညို

Vipassanāñāṇaṃ ဝိပဿနာဉာဏ်
Insight-Knowledge
ဝိပဿနာဉာဏ် (၁)

234. “So [puna caparaṃ mahārāja bhikkhu so (ka.)] evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte ñāṇadassanāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So evaṃ pajānāti – ‘ayaṃ kho me kāyo rūpī cātumahābhūṭiko mātāpettikasambhavo odanakummāsūpacayo aniccucchādana-parimaddana-bhedana-viddhaṃsana-dhammo; idaṅca pana me viññāṇaṃ ettha sitaṃ ettha paṭibaddha’nti.

၂၃၄. “သော [ပုန် စပရံ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သော (က.)] ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ဧဝံ ပဇာနာတိ – ‘အယံ ခေါ မေ ကာယော ရူပိ စာတုမဟာဘူတိကော မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ ဩဒနကုမ္မာသုပ စယော အနိစ္စုတ္တဒန-ပရိမဒ္ဒန-ဘောဒန-ဝိဒ္ဓိသန-ဓမ္မော; ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ ဧတ္ထ သိတံ ဧတ္ထ ပဋိပဋ္ဌန္တိ။

234. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to Insight-Knowledge (vipassanā fūāṇa). Then he understands thus:

“This body of mine is corporeal. It is made up of four great primary elements. It is born of the union of mother and father. It is nurtured on rice and bread. It has the nature of impermanence, breaking up and disintegrating. It needs the tender care of rubbing: and massaging. My consciousness too depends on it and is attached to it.”

၂၃၄။ မင်းကြီး တစ်ဖန် ထို့ပြင်လည်း ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော်ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို (ရဟန်း) သည် (ဝိပဿနာ) ဉာဏ်အမြင် အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည်ဤသို့ သိ၏ -

"ငါ၏ ဤကိုယ်ကား ရုပ်ရှိ၏။ မဟာဘူတလေးပါး အစုအဝေးဖြစ်၏။ မိဘတို့မှ ပေါက်ဖွား၏။ ထမင်းမုန့်တို့ဖြင့် ကြီးပွား၏။ မမြဲခြင်း ပွတ်သပ်ပေးရခြင်း၊ ဆုပ်နယ်ပေးရခြင်း ပြိုကွဲခြင်း ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ငါ၏ ဤဝိညာဉ်သည် လည်း ဤ (ကိုယ်) ၌ မှီတွယ်၏။ ဤ (ကိုယ်) ၌ ဆက်စပ်၏"ဟု သိ၏။

235. “Seyyathāpi, mahārāja, maṇi veḷuriyo subho jātimā aṭṭhaṃso suparikammakato accho vippasanno anāvalo sabbākārasampanno. Tatrāssa suttaṃ āvutaṃ nīlaṃ vā pītaṃ vā lohitaṃ vā [pītaṃ vā lohitaṃ vā (ka.)] odātaṃ vā paṇḍusuttaṃ vā. Tamevaṃ cakkhumā puriso hatthe karitvā paccavekkheyya – ‘ayaṃ kho maṇi veḷuriyo subho jātimā aṭṭhaṃso suparikammakato accho vippasanno anāvalo sabbākārasampanno; tatridaṃ suttaṃ āvutaṃ nīlaṃ vā pītaṃ vā lohitaṃ vā odātaṃ vā paṇḍusuttaṃ vā’ti. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte ñāṇadassanāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So evaṃ pajānāti – ‘ayaṃ kho me kāyo rūpī cātumahābhūṭiko mātāpettikasambhavo odanakummāsūpacayo aniccucchādanaparimaddanabhedanavidhāṃsanadhammo; idaṅca pana me

viññāṇaṃ ettha sitaṃ ettha paṭibaddha'nti. Idampi kho, mahārāja , sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantataraṇa paṇītataṇa.

၂၃၅. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ မဏိ ဝေဠုရိယော သုဘော ဇာတိမာ အဋ္ဌိသော သုပရိကမ္မကတော အတ္ထော ဝိပုသန္တ နော အနာဝိလော သဗ္ဗကာရသမ္ပန္နော။ တတြာဿ သုတ္တံ အာဂုတံ နီလံ ဝါ ပီတံ ဝါ လောဟိတံ ဝါ [ပီတကံ ဝါ လောဟိတကံ ဝါ (က.)] ဩအတံ ဝါ ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါ။ တမေန စက္ခုမာ ပုရိသော ဟတ္ထေ ကရိတွာ ပစ္စဝေက္ခေယျ - ‘အယံ ခေါ မဏိ ဝေဠုရိယော သုဘော ဇာတိမာ အဋ္ဌိသော သုပရိကမ္မကတော အတ္ထော ဝိပုသန္တော အနာဝိလော သဗ္ဗကာရသမ္ပန္နော; တတြိဒံ သုတ္တံ အာဂုတံ နီလံ ဝါ ပီတံ ဝါ လောဟိတံ ဝါ ဩအတံ ဝါ ပဏ္ဍုသုတ္တံ ဝါ’တိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂါဏေ ဝိဂတုပက္ခလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဉာဏဒဿနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ဧဝံ ပဇာနာတိ - ‘အယံ ခေါ မေ ကာယော ရူပံ စာတုမဟာဘူတိကော မာတာပေတ္တိကသမ္ပဝေါ ဩဒနကုမ္မာသုပစယော အနိစ္စုတ္တဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓိသနဓမ္မော; ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ ဧတ္ထ သိတံ ဧတ္ထ ပဋိဗ္ဗန္တိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

235. Great King! Take the example of a veḷuriya gem, brilliant, genuine, eight-faceted, well-cut, crystal-clear, transparent, flawless, and complete with all good characteristics. It is threaded with a dark-blue, or yellow, or red, or white, or light yellow string. A man of good eyesight, placing it on his palm, might reflect thus:

“This gem is brilliant, genuine, eight-faceted, well-cut, crystal-clear, transparent, flawless, and complete with all good characteristics. I see that it is threaded with a dark-blue, or yellow, or red, or white, or light yellow string.”

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to Insight-Knowledge. Then he understands thus:

“This body of mine is corporeal. It is made up of four great primary elements. It is born of the union of mother and father. It is nurtured on rice and bread. It has the nature of impermanence, breaking up and disintegrating. It needs the tender care of rubbing and massaging. My consciousness too depends on it and is attached to it.”

Great King, this also is an advantage of being a samaṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၃၅။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား အလွန်တောက်ပသော အမျိုးမှန်သော ရှစ်မြှောင့်ရှိသော ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးဖြစ်သော အရည်ကောင်းသော အထူးကြည်လင်သောနောက်ကျက်ကင်းသော (သွေးခြင်း ဖောက်ခြင်းစသော) အခြင်းအရာ အားလုံးနှင့် ပြည့်စုံသောဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည် ရှိရာ၏။ ထို (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ) ၌ ညိုသောချည်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဝါသောချည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နီသောချည်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဖြူသော ချည်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဝါဖျော့သော ချည်ကို သော်လည်းကောင်း တပ်ထားရာ၏။ ထို (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ) ကို မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် လက်၌ တင်ထား၍ (ဤသို့) ဆင်ခြင်ရာ၏ -

"ဤ (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ) သည် အလွန် တောက်ပ၏။ အမျိုးမှန်၏။ ရှစ်မြှောင့်ရှိ၏။ ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီး ဖြစ်၏။ အရည်ကောင်း၏။ အထူးကြည်လင်၏။ နောက်ကျက်ကင်း၏။ (သွေးခြင်းဖောက်ခြင်း စသော) အခြင်းအရာ အားလုံးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထို (ဝေဠုရိယ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာ) ၌ဤညိုသော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဤဝါသော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဤနီသော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဤဖြူသော ချည်ကိုတပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ ဤဝါဖျော့သော ချည်ကို တပ်ထား၏ဟူ၍သော်လည်းကောင်း" ဆင်ခြင်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် (ဝိပဿနာ) ဉာဏ်အမြင်အလို့ငှါစိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွှတ်စေ၏။ ထို

(ရဟန်း) သည် ဤသို့ သိ၏ - "ငါ၏ ဤကိုယ်ကား ရုပ်ရှိ၏။ မဟာဘုတ်လေးပါး အစုအဝေးဖြစ်၏။ မိဘတို့မှ ပေါက်ဖွား၏။ ထမင်း မုန့်တို့ဖြင့် ကြီးပွား၏။ မမြဲခြင်း ပွတ်သပ်ပေးရခြင်း ဆုပ်နယ်ပေးရခြင်း ပြိုကွဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိ၏။ ငါ၏ ဤဝိညာဉ်သည်လည်း ဤ (ကိုယ်) ၌ မှီတွယ်၏။ ဤ (ကိုယ်) ၌ ဆက်စပ်၏"ဟု သိ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

၁။ သူငယ်နဲ့ ပျောက်စေခြင်းငှါ ငယ်စဉ်က နဲ့သာဖြင့် ပွတ်သပ်ပေးရခြင်းကို ဆိုသည်။

Manomayiddhiñāṇaṃ မနောမယိဒ္ဓိဉာဏံ
Power of Creation by Mind
မနောမယိဒ္ဓိဉာဏံ (၂)

236. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte manomayaṃ kāyaṃ abhinimmānāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So imamahā kāyā aññaṃ kāyaṃ abhinimmināti rūpiṃ manomayaṃ sabbaṅgapaccaṅgiṃ ahīnindriyaṃ.

၂၃၆. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂ်ဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပုတ္တေ မနောမယံ ကာယံ အဘိနိဗ္ဗာနာယ စိတ္တံ အဘိနိဗ္ဗာရတိ အဘိနိဗ္ဗာမေတိ။ သော ဣမမှာ ကာယာ အညံ ကာယံ အဘိနိဗ္ဗာတိ ရူပံ မနောမယံ သဗ္ဗဂ်ပစ္စိကံ အဟိနိဗ္ဗိယံ။

236. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to the power of creating a mentally-generated body. That bhikkhu produces another body out of his own and creates a mentally-generated form complete with all organs, major or minor, without any defective faculties.

၂၃၆။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ် သော် ထို (ရဟန်း) သည် စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း 'မနောမယိဒ္ဓိ' ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုသွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည်ဤ (မိမိ) ကိုယ်မှ တစ်ပါးသော ရုပ်ရှိသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော အင်္ဂါ ကြီးငယ်အလုံးစုံရှိသောဣန္ဒြေမချို့တဲ့သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၏။

237. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso muñjamhā īsikaṃ pavāheyya [pabbāheyya (syā. ka.)]. Tassa evamassa – ‘ayaṃ muñjo, ayaṃ īsikā, añño muñjo, aññā īsikā, muñjamhā tveva īsikā pavāḥhā’ti [pabbāḥhāti (syā. ka.)]. Seyyathā vā pana, mahārāja, puriso asimṃ kosiyaṃ pavāheyya. Tassa evamassa – ‘ayaṃ asi, ayaṃ kosi, añño asi, aññā kosi, kosiyaṃ tveva asi pavāḥho’ti. Seyyathā vā pana, mahārāja, puriso ahiṃ karaṇḍā uddhareyya. Tassa evamassa – ‘ayaṃ ahi, ayaṃ karaṇḍo. Añño ahi, añño karaṇḍo, karaṇḍā tveva ahi ubbhato’ti [uddharito (syā. kaṃ.)]. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte manomayaṃ kāyaṃ abhinimmānāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So imamahā kāyā aññaṃ kāyaṃ abhinimmināti rūpiṃ manomayaṃ sabbaṅgapaccaṅgiṃ ahīnindriyaṃ. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca pañītatarañca. ၂၃၇. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော မုဉ္ဇမှာ ဤသိကံ ပဝါဟေယျ [ပဗ္ဗာဟေယျ (သျှ. က.)]။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အယံ မုဉ္ဇော၊ အယံ ဤသိကာ၊ အညော မုဉ္ဇော၊ အညော ဤသိကာ၊ မုဉ္ဇမှာ တွေဝ ဤသိကာ ပဝါဇ္ဇာ’တိ [ပဗ္ဗာဇ္ဇာတိ (သျှ. က.)]။ သေယျထာ ဝါ ပန၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော အသိ ကောသိယာ ပဝါဟေယျ။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အယံ အသိ၊ အယံ ကောသိ၊ အညော အသိ၊ အညော ကောသိ၊ ကောသိယာ တွေဝ အသိ ပဝါဇ္ဇော’တိ။ သေယျထာ ဝါ ပန၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော အဟိ ကရဏ္ဍာ ဥဒ္ဓရေယျ။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အယံ အဟိ၊ အယံ ကရဏ္ဍော၊ အညော အဟိ၊ အညော ကရဏ္ဍော၊ ကရဏ္ဍာ တွေဝ အဟိ ဥဗ္ဘတော’တိ [ဥဒ္ဓရိတော (သျှ. ကံ.)]။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သ

မာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒတေ အနဂ်ဏေ ဝိဂတပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ မနောမယံ ကာယံ အဘိနိမ္မာနာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ဣမမှာ ကာယာ အညံ ကာယံ အဘိနိမ္မိ နာတိ ရူပိ မနောမယံ သဗ္ဗဂံပစ္စိကံ အဘိနိဋ္ဌိယံ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

237. Great King! Take the example of a man , pulling out the core of a stalk of mufja grass from its sheath. It might occur to him thus:

“This is the core and this the sheath. The core is one thing and the sheath is another. It is from the sheath that the core has been pulled out.”

Great King, take another example. A man might pull out a sword from its scabbard. It might occur to him thus:

This is the sword and this the scabbard. The sword is one thing and the scabbard is another. It is from the scabbard that the sword has been pulled out.”

Great King, take yet another example. A man might (mentally) take out a snake from its slough. It might occur to him thus :

This is the snake and this its slough. The snake is one thing and its slough is another. It is from the slough that the snake has been pulled out.”

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to the power of creating a mentally-generated body. He produces another body out of his own and creates a mentally-generated form complete with all organs, major or minor, without any defective faculties.

Great King, this also is an advantage of being a samana personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၃၇။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောကျ်ားသည် ဖြူဆံမြက်မှ အညွန့်တံကို နုတ်ရာ၏။ ထို (ယောကျ်ား) အား ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ရာ၏ -

"ဤကား ဖြူဆံမြက်တည်း၊ ဤကား အညွန့်တံတည်း။ ဖြူဆံမြက်ကား တခြား၊ အညွန့်တံကားတခြားတည်း။ ဖြူဆံမြက်မှသာလျှင် အညွန့်တံကို နုတ်ထား၏"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောကျ်ားသည် သန်လျက်ကို အအိမ်မှ ထုတ်ရာ၏။ ထို (ယောကျ်ား) အား ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ရာ၏ -

"ဤကား သံလျက်တည်း၊ ဤကား အအိမ်တည်း။ သံလျက်ကား တခြား၊ အအိမ်ကား တခြားတည်း။ အအိမ်မှသာလျှင် သံလျက်ကို နုတ်ထား၏"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောကျ်ားသည် အရေခွံမှ မြွေကို ထုတ်ရာ၏။ ထို (ယောကျ်ား) အား ဤသို့အကြံဖြစ် ရာ၏ -

"ဤကား မြွေတည်း၊ ဤကား အရေတည်း။ မြွေကား တခြား၊ အရေကား တခြားတည်း။ အရေခွံမှသာလျှင် မြွေကို ထုတ်ထား၏"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော်ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် စိတ်ဖြင့်ပြီးသော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်

စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် ဤ (မိမိ) ကိုယ်မှ တစ်ပါးသော ရပ်ရှိသော စိတ်ဖြင့်ပြီးသော အင်္ဂါကြီးငယ် အလုံးစုံရှိသော ကုဋေ မချို့တဲ့သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

Iddhividhañāṇaṃ ကုဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဏံ
Psychic Powers
ကုဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဏံ (၃)

238. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte iddhividhāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti . So anekavihiṭṭaṃ iddhividhaṃ paccaṇubhoti – ekopi hutvā bahudhā hoti, bahudhāpi hutvā eko hoti; āvibhāvaṃ tirobhāvaṃ tirokuṭṭaṃ tiropākāraṃ tiropabbataṃ asajjamāno gacchati seyyathāpi ākāse. Pathaviyāpi ummuḍḍanimujjaṃ karoti seyyathāpi udake. Udaṇṇepi abhijjamāne gacchati [abhijjamāno (sī. ka.)] seyyathāpi pathaviyā . Ākāsepi pallaṅkena kamati seyyathāpi pakkhī sakuṇo. Imepi candimasūriye evaṃmahiddhike evaṃmahānubhāve pāṇinā parāmasati parimajjati. Yāva brahmalokāpi kāyena vasaṃ vatteti.

၂၃၈. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂါဏေ ဝိဂတုပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပုတ္တေ ကုဒ္ဓိဝိဇ္ဇာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ ။ သော အနေကဝိဟိတံ ကုဒ္ဓိဝိဇ္ဇံ ပစ္စုဒ္ဓဘောတိ – ဧကောပိ ဟုတ္တာ ဗဟုဓာ ဟောတိ၊ ဗဟုဓာပိ ဟုတ္တာ ဧကော ဟောတိ; အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ တိရောကုဋ် တိရောပါကာရံ တိရောပဗ္ဗတံ အသဇ္ဇမာနေ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ အာကာသေ။ ပထဝိယာပိ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရေတိ သေယျထာပိ ဥဒကေ။ ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနေ ဂစ္ဆတိ [အဘိဇ္ဇမာနေ (သီ. က.)] သေယျထာပိ ပထဝိယာ ။ အာကာသေပိ ပလ္လကေန ကမတိ သေယျထာပိ ပက္ခိ သကုဏော။ ကုဗေပိ စန္ဒိမသုရိယေ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကေ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ ပါဏိနာ ပရာမသတိ ပရိမဇ္ဇတိ။ ယာဝ ဗြဟ္မာလောကာပိ ကာယေန ဝသံ ဝတ္တေတိ။

238. When the concentrated mind has thus become punfied, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to supernormal psychic powers. He wields the various kinds of supernormal powers: being one, he becomes many; and from being many, he becomes one; he makes himself visible or invisible; he passes unhindered through walls, enclosures, and mountains, as though going through space; he plunges into or out of the earth as though plunging into or out of water; he walks on water as though walking on earth; he travels in space cross-legged as if he were a winged bird; he touches and strokes the moon and the sun which are so mighty and powerful; and he gains mastery over his body (to reach) even up to the world of the Brahmās.

၂၃၈။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြူခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို (ရဟန်း) သည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း 'ကုဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ' ဉာဏ်အလိုငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေ၏။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း အများဖြစ်သွား၏။ အများဖြစ်လျက်လည်းတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လာ၏။ ကိုယ်ကို ထင်ရှား ဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်ကို ပျောက်ကွယ်စေ၏။ နံရံ တစ်ဖက်တံတိုင်းတစ်ဖက် တောင်တစ်ဖက်သို့ မထိ မငြိဘဲ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့ သွား၏။ မြေ၌လည်း ငုပ်ခြင်းပေါ်ခြင်း ကို ရေ၌ကဲ့သို့ ပြု၏။ ရေ၌လည်း မကွဲစေဘဲ မြေ၌ကဲ့သို့ သွား၏။ ကောင်းကင်၌လည်းထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေလျက် အတောင်ရှိသော ငှက်ကဲ့သို့ သွား၏။ ဤသို့ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဤသို့အာနုဘော်ကြီး ကုန်သော ဤလ နေတို့ကိုလည်း လက်ဖြင့် သုံးသပ်၏။ ဆုပ်ကိုင်၏။ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း ကိုယ်ကို (မိမိ) အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေ၏။

239. “Seyyathāpi, mahārāja, dakkho kumbhakāro vā kumbhakārantevāsī vā suparikammakatāya mattikāya yaṃ yadeva bhājanavikatiṃ ākaṅkheyya, taṃ tadeva kareyya abhinipphādeyya. Seyyathā vā

pana, mahārāja, dakkho dantakāro vā dantakārantevāsī vā suparikammakatasmim dantasmiṃ yaṃ yadeva dantavikatim ākaṅkheyya, taṃ tadeva kareyya abhinipphādeyya. Seyyathā vā pana, mahārāja, dakkho suvaṇṇakāro vā suvaṇṇakārantevāsī vā suparikammakatasmim suvaṇṇasmiṃ yaṃ yadeva suvaṇṇavikatim ākaṅkheyya, taṃ tadeva kareyya abhinipphādeyya. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye thite āneñjappatte iddhividhāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So anekavihitam iddhividham paccanubhoti – ekopi hutvā bahudhā hoti, bahudhāpi hutvā eko hoti; āvibhāvaṃ tirobhāvaṃ tirokuṭṭam tiropākāraṃ tiropabbataṃ asajjamāno gacchati seyyathāpi ākāse. Pathaviyāpi ummujjanimujjam karoti seyyathāpi udaye. Udayepi abhijjamāne gacchati seyyathāpi pathaviyā. Ākāsepi pallaṅkena kamati seyyathāpi pakkhī saṃuṇo. Imepi candimasūriye evaṃmahiddhike evaṃmahānubhāve pāṇinā parāmasati parimajjati. Yāva brahmalokāpi kāyena vasaṃ vatteti. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikam sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantataraṇa paṇītataraṇa.

၂၃၉. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ဒက္ခေါ ကုမ္ဘကာရော ဝါ ကုမ္ဘကာရန္တေဝိသီ ဝါ သုပရိကမ္မကတယ မတ္တိကာယ ယံ ယဒေဝ ဘာဇနဝိကတိ အာကဇံယျ။ တံ တဒေဝ ကရေယျ အဘိနိဗ္ဗာဒေယျ။ သေယျထာ ဝါ ပန၊ မဟာရာဇ၊ ဒက္ခေါ ဒန္တတကာရော ဝါ ဒန္တကာရန္တေဝိသီ ဝါ သုပရိကမ္မကတသ္မိ ဒန္တသ္မိ ယံ ယဒေဝ ဒန္တဝိကတိ အာကဇံယျ။ တံ တဒေဝ ကရေယျ အဘိနိဗ္ဗာဒေယျ။ သေယျထာ ဝါ ပန၊ မဟာရာဇ၊ ဒက္ခေါ သုဝဏ္ဏကာရော ဝါ သုဝဏ္ဏကာရန္တေဝိသီ ဝါ သုပရိကမ္မကတသ္မိ သုဝဏ္ဏသ္မိ ယံ ယဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိ အာကဇံယျ။ တံ တဒေဝ ကရေယျ အဘိနိဗ္ဗာဒေယျ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဇဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒတေ အနုဂ္ဂဏေ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ မုဒဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ စိတ္တံ အဘိနိဗ္ဗာရတိ အဘိနိဗ္ဗာမေတိ။ သော အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနဘောတိ – ဧကောပိ ဟုတ္တ ဗဟုဓာ ဟောတိ၊ ဗဟုဓာပိ ဟုတ္တ ဧကော ဟောတိ; အာဝိဘာဝံ တိရောဘာဝံ တိရောကုဋ် တိရောပါကာရံ တိရောပဗ္ဗတံ အသဇ္ဇမာနော ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ အာကာသေ။ ပထဝိယာပိ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရေတိ သေယျထာပိ ဥဒကေ။ ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနေ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ ပထဝိယာ။ အာကာသေပိ ပလ္လင်္ကေန ကမတိ သေယျထာပိ ပက္ခိသကုဏော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသုရိယေ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကေ ဧဝံမဟာနဘာဝေ ပါဏိနာ ပရာမသတိ ပရိမဇ္ဇတိ။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ ကာယေန ဝသံ ဝတ္တေတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

239. Great King! To give an example, it is as if a skilled potter or his apprentice could make out of wellkneaded clay various kinds of pots as desired.

Geat King! To give another example, it is as if a skilled ivory carver or his apprentice could make out of duly-prepared elephant tusk various kinds of ivory-carvings as desired.

Great King! To give still another example, it is as it a skilled goldsmith or his apprentice could make out of duly-prepared gold gold-ornaments as desired.

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undetfiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to supernormal psychic powers. He wields the various, kinds of supernormal powers: being one, he become many; and from being many, he becomes one; he makes himself visible or invisible; he passes unhindered through walls, enclosures, and mountains, as though going through space; he plunges into or out of the earth as though plunging into or out of water; he walks on water as though walking on earth; he travels in space cross-legged as if he were a winged bird; he touches and strokes the moon and the sun which are so mighty and powerful; and he gains mastery over his body (to reach) even up to the world of the Brahmās.

Great King, this also is an advantage of being a samarā, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages pereviously mentioned.

၂၃၉။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော အိုးထိန်းသည်လည်းကောင်း၊ အိုးထိန်းသည်၏တပည့်သည်လည်းကောင်း မြေကို ညက်စွာနယ်ပြီးလတ်သော် အလိုရှိရာ အိုးခွက်အမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ရာ၏။ ပြီးစေရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာတစ်မျိုးသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ဆင်စွယ်ပန်းပုသည်သည်လည်းကောင်း၊ ဆင်စွယ်ပန်းပုသည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ဆင်စွယ်ကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးလတ်သော် အလိုရှိရာဆင်စွယ်ထည်ကို ပြုလုပ်ရာ၏။ ပြီးစေရာ၏။

မင်းကြီး ဥပမာ တစ်မျိုးသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်လည်းကောင်း၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း၊ ရွှေကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပြီးလတ်သော် အလိုရှိရာ ရွှေထည်ကိုပြုလုပ်ရာ၏။ ပြီးစေရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေး မရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း 'ဣဒ္ဓိဝိဓ' ဉာဏ်အလိုငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုသွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် များပြားသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြီးစေ၏။ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း အများဖြစ်သွား၏။ အများဖြစ်လျက်လည်းတစ်ယောက်တည်းဖြစ်လာ၏။ ကိုယ်ကို ထင်ရှား ဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်ကို ပျောက်ကွယ်စေ၏။ နံရံတစ်ဖက် တံတိုင်းတစ်ဖက် တောင်တစ်ဖက်သို့ မထိမငြိဘဲ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့ သွား၏။ မြေ၌လည်းငုပ်ခြင်း ပေါ်ခြင်း ကို ရေ၌ကဲ့သို့ ပြု၏။ ရေ၌လည်း မကွဲစေဘဲ မြေ၌ကဲ့သို့ သွား၏။ ကောင်းကင်၌လည်း ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေလျက် အတောင်ရှိသော ငှက်ကဲ့သို့ သွား၏။ ဤသို့ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဤသို့ အာနုဘော်ကြီးကုန် သော ဤလ နေတို့ကိုလည်း လက်ဖြင့် သုံးသပ်၏။ ဆုပ်ကိုင်၏။ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း ကိုယ်ကို (မိမိ) အလိုအတိုင်း ဖြစ်စေ၏။

--

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

Dibbasotañāṇaṃ ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်
Divine Power of Hearing
ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ် (၄)

240. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte dibbāya sotadhātuyā cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So dibbāya sotadhātuyā visuddhāya atikkantamānusikāya ubho sadde suṇāti dibbe ca mānuse ca ye dūre santike ca.

၂၄၀. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒတေ အနဂ်ဏေ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပ္ပတ္တေ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ စိတ္တံ အဘိနီဟရတိ အဘိနိန္နာမေတိ။ သော ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ ဝိသုဒ္ဓါယ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏာတိ ဒိဗ္ဗေ စ မာနုသေ စ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ စ။

240. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to (the gaining of) the hearing-power like the divine hearing-power. With the divine hearing-power which is extremely clear, surpassing the hearing-power of men, he hears both kinds of sounds, of devas and men, whether far or near.

၂၄၀။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော်မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို (ရဟန်း) သည် 'ဒိဗ္ဗသောတ' ဉာဏ်အလိုငှါ စိတ်ကို ရှေးရှုပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုသွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ နားထက်သာလွန်သော နတ်တို့၏ နားနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗသောတ' ဉာဏ်ဖြင့် နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော လူ၌လည်းဖြစ်ကုန်သော ဝေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော နီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော နှစ်မျိုးသော အသံတို့ကို ကြားရ၏။

241. “Seyyathāpi , mahārāja, puriso addhānamaggappaṭipanno. So suṇeyya bherisaddampi mudiṅgasaddampi [mutiṅgasaddampi (sī. pī.)] saṅkhapaṇavadindimasaddampi [saṅkhapaṇavadeṇḍimasaddampi (sī. pī.), saṅkhasaddampi paṇavasaddampi dendimasaddampi (syā. kaṃ.)]. Tassa evamassa – ‘bherisaddo’ itipi, ‘mudiṅgasaddo’ itipi, ‘saṅkhapaṇavadindimasaddo’ itipi [saṅkhasaddo itipi paṇavasaddo itipi dendimasaddo itipi (syā. kaṃ.)]. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye thite āneñjappatte dibbāya sotadhātuyā cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So dibbāya sotadhātuyā visuddhāya atikkantamānusikāya ubho sadde suṇāti dibbe ca mānuse ca ye dūre santike ca. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantataraṇca paṇītataṇca.

၂၄၁. “သေယျထာပိ ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော။ သော သုဏေယျ ဘောရိသဒ္ဓမ္မိ မုဒိဂ်သဒ္ဓမ္မိ [မုတိဂ်သဒ္ဓမ္မိ (သီ. ပီ.)] သင်္ခပဏဝဒိန္ဒိမသဒ္ဓမ္မိ [သင်္ခပဏဝဒေဏ္ဍိမသဒ္ဓမ္မိ (သီ. ပီ.)၊ သင်္ခသဒ္ဓမ္မိ ပဏဝသဒ္ဓမ္မိ ဒေန္ဒိမသဒ္ဓမ္မိ (သျှ. ကံ.)]။ တဿ ဧဝမဿ – ‘ဘောရိသဒ္ဓော’ ဣတိပိ၊ ‘မုဒိဂ်သဒ္ဓော’ ဣတိပိ၊ ‘သင်္ခပဏဝဒိန္ဒိမသဒ္ဓော’ ဣတိပိ [သင်္ခသဒ္ဓော ဣတိပိ ပဏဝသဒ္ဓော ဣတိပိ ဒေန္ဒိမသဒ္ဓော ဣတိပိ (သျှ. ကံ.)]။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒတေ အနဂ်ဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပ္ပတ္တေ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ ဝိသုဒ္ဓိယ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏာတိ ဒိဗ္ဗေ စ မာနုသေ စ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ စ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

241. Great King! Take the example of a man travelling on a highway who might hear the sounds of a big drum, a cylindrical drum, a conch, a small drum and a kettledrum. It might occur to him thus:

“This is the sound of the big drum; this is the sound of the cylindrical drum; this is the sound of the conch; this is the sound of the small drum; and this is the sound of the kettledrum.”

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu dimaes and inclines his mind to (the gaining of) the hearing-power like the divine hearing-power. With the divine hearing-power which is extremely clear, surpassing the hearing-power of men, he hears both kinds of sounds, of devas and men, whether far or near.

Great King, this also is an advantage of being a samana, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၄၁။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ခရီးရှည်သွားသော ယောက်ျားသည် စည်ကြီးသံ မုရိုးစည်သံ ခရသင်းသံ ထက်စည်သံ ပတ်သာသံများကို ကြားရာ၏။ ထို (ယောက်ျား) သည် ဤသို့ သိရာ၏ -

"ဤကား စည်ကြီးသံ၊ ဤကား မုရိုးစည်သံ၊ ဤကား ခရသင်းသံ၊ ဤကား ထက်စည်သံ၊ ဤကားပတ်သာသံတည်း"ဟု သိရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ရဟန်းသည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ နားထက် သာလွန်သောနတ်တို့၏ နားနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗသောတ' ဉာဏ်ဖြင့် နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော လူ၌လည်းဖြစ်ကုန်သော ဝေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော နီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော နှစ်မျိုးသော အသံတို့ကို ကြားရ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင်သိ မြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

Cetopariyañāṇaṃ စေတောပရိယဉာဏံ
Knowledge of the Minds of Others
စေတောပရိယဉာဏံ (၅)

242. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte cetopariyañāṇāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So parasattānaṃ parapuggalānaṃ cetasā ceto paricca pajānāti – sarāgaṃ vā cittaṃ ‘sarāgaṃ citta’nti pajānāti, vītarāgaṃ vā cittaṃ ‘vītarāgaṃ citta’nti pajānāti, sadosaṃ vā cittaṃ ‘sadosaṃ citta’nti pajānāti, vītadosaṃ vā cittaṃ ‘vītadosaṃ citta’nti pajānāti, samohaṃ vā cittaṃ ‘samohaṃ citta’nti pajānāti, vītamohaṃ vā cittaṃ ‘vītamohaṃ citta’nti pajānāti, saṅkhittaṃ vā cittaṃ ‘saṅkhittaṃ citta’nti pajānāti, vikkhittaṃ vā cittaṃ ‘vikkhittaṃ citta’nti pajānāti, mahaggataṃ vā cittaṃ ‘mahaggataṃ citta’nti pajānāti, amahaggataṃ vā cittaṃ ‘amahaggataṃ citta’nti pajānāti, sauttaraṃ vā cittaṃ ‘sauttaraṃ citta’nti pajānāti, anuttaraṃ vā cittaṃ ‘anuttaraṃ citta’nti pajānāti, samāhitaṃ vā cittaṃ ‘samāhitaṃ citta’nti pajānāti, asamāhitaṃ vā cittaṃ ‘asamāhitaṃ citta’nti pajānāti, vimuttaṃ vā cittaṃ ‘vimuttaṃ citta’nti pajānāti, avimuttaṃ vā cittaṃ ‘avimuttaṃ citta’nti pajānāti.

၂၄၂. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဇာတေ အနဂ်ဏေ ဝိဂတုပက္ကိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌ္ဋတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ စေတောပရိယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ စေတသာ စေတော ပရိစ္စ ပဇာနာတိ – သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ ‘သရာဂံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝီတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝီတရာဂံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သအောသံ ဝါ စိတ္တံ ‘သအောသံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝီတအောသံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝီတအောသံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ ‘သမောဟံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝီတမောဟံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝီတမောဟံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဒိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘သဒိတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ မဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ ‘မဟဂ္ဂတံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ ‘အမဟဂ္ဂတံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဉ္စတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ ‘သဉ္စတ္တရံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အနတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ ‘အနတ္တရံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ ‘သမာဟိတံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ ‘အသမာဟိတံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိမုတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘အဝိမုတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ။

242. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to (discriminating) knowledge of the minds of others (Cetopariya Nāṇa). He discriminatively knows with his own mind the minds of other beings or individuals. He knows the lustful mind as such, and he knows the mind devoid of lust as such; he knows (he angry mind as such, and he knows the mind devoid of anger as such; he knows the bewildered mind as such, and he knows the mind devoid of bewilderment as such; he knows the constricted mind as such, and he knows the distracted mind as such; he knows the exalted mind (to be met with beyond the domain of sensual pleasure) as such, and he knows the unexalted mind (of the domain of sensual pleasure) as such; he knows the inferior mind (of the three mundane planes) as such, and he knows the superior mind (of the supra-mundane plane) as such; he knows the concentrated mind as such, and he knows the unconcentrated mind as such; he knows the mind liberated (from defilements) as such, and he knows the unliberated mind as such.

၂၄၂။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော်မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ် သော် ထို (ရဟန်း) သည် (သူတစ်ပါးတို့၏) စိတ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိသော 'စေတောပရိယ' ဉာဏ် အလိုငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွှတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည်တစ်ပါးသော သတ္တဝါတစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကို (မိမိ) စိတ် ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' နှင့် တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' နှင့် တကွသော စိတ်ကိုလည်း အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' နှင့် တကွသောစိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' နှင့်တကွ သော စိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း 'မောဟ' နှင့် တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' ကင်းသော စိတ်ကို လည်း တွေဝေခြင်း 'မောဟ' ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ ကျုံ့သော 'သံခိတ္တ' စိတ်ကိုလည်း ကျုံ့သော 'သံခိတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။ ပျံ့သော 'ဝိက္ခိတ္တ' စိတ်ကိုလည်း ပျံ့သော 'ဝိက္ခိတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော 'မဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ကိုလည်း မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော 'မဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သော

'အမဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ကို လည်း မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့မရောက်သော 'အမဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရား ရှိသော 'သုဉ္ဇတ္တရ' စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားရှိသော 'သုဉ္ဇတ္တရ' စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရား မရှိသော 'အနုတ္တရ' စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားမရှိသော 'အနုတ္တရ' စိတ်ဟု သိ၏။ တည်ကြည်သော 'သမာဟိတ' စိတ်ကိုလည်း တည်ကြည်သော 'သမာဟိတ' စိတ်ဟု သိ၏။ မတည်ကြည် သော 'အသမာဟိတ' စိတ်ကိုလည်း မတည်ကြည်သော 'အသမာဟိတ' စိတ်ဟု သိ၏။ လွတ်မြောက်သော 'ဝိမုတ္တ' စိတ်ကိုလည်း လွတ်မြောက်သော 'ဝိမုတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။ မလွတ်မြောက်သော 'အဝိမုတ္တ' စိတ်ကိုလည်း မလွတ်မြောက်သော 'အဝိမုတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။

243. “Seyyathāpi , mahārāja, itthī vā puriso vā daharo yuvā maṇḍanajātiko ādāse vā parisuddhe pariyodāte acche vā udakapatte sakaṃ mukhanimittam paccavekkhamāno sakaṇikaṃ vā ‘sakaṇika’nti jāneyya, akaṇikaṃ vā ‘akaṇika’nti jāneyya; evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigaṭṭupakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte cetopariyaññāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So parasattānaṃ parapuggalānaṃ cetasā ceto paricca pajānāti – sarāgaṃ vā cittaṃ ‘sarāgaṃ citta’nti pajānāti, vītarāgaṃ vā cittaṃ ‘vītarāgaṃ citta’nti pajānāti, sadosaṃ vā cittaṃ ‘sadosaṃ citta’nti pajānāti, vītadosaṃ vā cittaṃ ‘vītadosaṃ citta’nti pajānāti, samohaṃ vā cittaṃ ‘samohaṃ citta’nti pajānāti, vītamohaṃ vā cittaṃ ‘vītamohaṃ citta’nti pajānāti, saṅkhittaṃ vā cittaṃ ‘saṅkhittaṃ citta’nti pajānāti, vikkhittaṃ vā cittaṃ ‘vikkhittaṃ citta’nti pajānāti, mahaggaṭṭaṃ vā cittaṃ ‘mahaggaṭṭaṃ citta’nti pajānāti, amahaggaṭṭaṃ vā cittaṃ ‘amahaggaṭṭaṃ citta’nti pajānāti, sauttaraṃ vā cittaṃ ‘sauttaraṃ citta’nti pajānāti, anuttaraṃ vā cittaṃ ‘anuttaraṃ citta’nti pajānāti, samāhitaṃ vā cittaṃ ‘samāhitaṃ citta’nti pajānāti, asamāhitaṃ vā cittaṃ ‘asamāhitaṃ citta’nti pajānāti, vimuttaṃ vā cittaṃ ‘vimuttaṃ citta’nti pajānāti, avimuttaṃ vā cittaṃ ‘avimuttaṃ citta’nti pajānāti. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantataraṇa paṇītataraṇa.

၂၄၃. “သေယျထာပိ ၊ မဟာရာဇ၊ ဣတ္ထိ ဝါ ပုရိသော ဝါ ဒဟရော ယုဝါ မဏ္ဍနဇာတိကော အာအသေ ဝါ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အစ္ဆေ ဝါ ဥဒကပတ္တေ သကံ မုခနိမိတ္တံ ပစ္စဝေက္ခမာနော သကဏိကံ ဝါ ‘သကဏိက’န္တိ ဇာနေယျ။ အကဏိကံ ဝါ ‘အကဏိက’န္တိ ဇာနေယျ၊ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂံဏေ ဝိဂတုပုဂ္ဂိုလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပုတ္တေ စေတောပရိယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ စေတသာ စေတော ပရိစ္စ ပဇာနာတိ – သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ ‘သရာဂံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိတရာဂံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သအေသံ ဝါ စိတ္တံ ‘သအေသံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတအေသံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိတအေသံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ ‘သမောဟံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတမောဟံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိတမောဟံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သဒ္ဓိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘သဒ္ဓိတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ မဟဂ္ဂုတ် ဝါ စိတ္တံ ‘မဟဂ္ဂုတ် စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အမဟဂ္ဂုတ် ဝါ စိတ္တံ ‘အမဟဂ္ဂုတ် စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သုဉ္ဇတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ ‘သုဉ္ဇတ္တရံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အနုတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ ‘အနုတ္တရံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ ‘သမာဟိတံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ ‘အသမာဟိတံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘ဝိမုတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ၊ အဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ ‘အဝိမုတ္တံ စိတ္တ’န္တိ ပဇာနာတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

243. Great King! Take the example of a young lass or a young lad, who is wont to beautifying herself or himself, looking at herself or himself in a clear mirror or in a bowl of clear water. Then she or he would at once recognize in her or his face blemishes or, if they are absent, the absence of blemishes.

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undetiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to (discriminating) knowledge of the minds of others: He discriminatively knows with his own mind the minds of other beings or individuals. He knows the lustful mind as such, and he knows the mind devoid of lust as such; he knows the angry mind as such, and he knows the mind devoid of anger as such; he knows the bewildered mind as such, and he knows the mind devoid of bewilderment as such; he knows the constricted mind as such, and he knows the distracted mind

as such; he knows the exalted mind (to be met with beyond the domain of sensual pleasure) as such, and he knows the unexalted mind (of the domain of sensual pleasure) as such; he knows the inferior mind (of the three mundane planes) as such. and he knows the superior mind (of the supra-mundane plane) as such; he knows the concentrated mind as such, and he knows the unconcentrated mind as such; he knows the mind liberated (from defilements) as such, and he knows the unliberated mind as such.

Great King, this also is an advantage of being a Samāṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၄၃။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ငယ်ရွယ်သော အလှပြင်လေ့ရှိသော မိန်းမပျိုသည်လည်းကောင်း၊ ယောက်ျားပျိုသည်လည်းကောင်း သန့်ရှင်းဖြူစင်သော မှန်၌ဖြစ်စေ ကြည်လင်သော ရေခွက်၌ဖြစ်စေ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်ရှုလတ်သော် (မဲ့ စသော) အပြောက်အစွန်း ရှိသည်ကို (မဲ့ စသော) အပြောက်အစွန်းရှိ၏ဟု သိရာ၏။ (မဲ့ စသော) အပြောက်အစွန်း မရှိသည်ကို (မဲ့ စသော) အပြောက်အစွန်းမရှိဟု သိရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို (ရဟန်း) သည် (သူတစ်ပါးတို့၏) စိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိသော 'စေတောပရိယ' ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွှတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် တစ်ပါးသော သတ္တဝါ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်ကို (မိမိ) စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' နှင့်တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း တပ်မက်ခြင်း 'ရာဂ' ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း

--

အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' နှင့်တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း အမျက်ထွက်ခြင်း 'ဒေါသ' ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' နှင့်တကွသော စိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း 'မောဟ' နှင့်တကွသော စိတ်ဟု သိ၏။ တွေ ဝေခြင်း 'မောဟ' ကင်းသော စိတ်ကိုလည်း တွေဝေခြင်း 'မောဟ' ကင်းသော စိတ်ဟု သိ၏။ ကျုံ့သော 'သံခိတ္တ' စိတ်ကိုလည်း ကျုံ့သော 'သံခိတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။ ပျံ့သော 'ဝိက္ခိတ္တ' စိတ်ကိုလည်း ပျံ့သော 'ဝိက္ခိတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော 'မဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ကိုလည်းမြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော 'မဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ဟု သိ၏။ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သော 'အမဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ကိုလည်း မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သော 'အမဟဂ္ဂုတ်' စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရားရှိသော 'သဉ္စတ္တရ' စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားရှိသော 'သဉ္စတ္တရ' စိတ်ဟု သိ၏။ သာလွန်သော တရား မရှိသော 'အနုတ္တရ' စိတ်ကိုလည်း သာလွန်သော တရားမရှိသော 'အနုတ္တရ' စိတ်ဟု သိ၏။ တည်ကြည်သော 'သမာဟိတ' စိတ်ကိုလည်း တည်ကြည်သော 'သမာဟိတ' စိတ်ဟု သိ၏။ မတည်ကြည်သော 'အသမာဟိတ' စိတ်ကိုလည်းမတည်ကြည်သော 'အသမာဟိတ' စိတ်ဟု သိ၏။ လွတ်မြောက်သော 'ဝိမုတ္တ' စိတ်ကိုလည်း လွတ်မြောက်သော 'ဝိမုတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။ မလွတ်မြောက်သော 'အဝိမုတ္တ' စိတ်ကိုလည်းမလွတ်မြောက်သော 'အဝိမုတ္တ' စိတ်ဟု သိ၏။

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသောရဟန်း ဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

၁။ တွေဝေခြင်း 'မောဟ' ဟူသည် သစ္စာလေးပါးအရာ၌ အမှန်ကို မသိခြင်း အမှားကို သိခြင်းတည်း။

Pubbeniv āsānussatiñ āṇ aṃ ပုဗ္ဗေနိဝိ အာသာနုဿတိဉ် အာဏံ အံ
Knowledge of Past Existences
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏံ (၆)

244. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte pubbenivāsānussatiñāṇāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So anekavihiṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati, seyyathidaṃ – ekampi jātiṃ dvepi jātiyo tissopi jātiyo catassopi jātiyo pañcapi jātiyo dasapi jātiyo vīsampi jātiyo tiṃsampi jātiyo cattālīsampi jātiyo paññāsampi jātiyo jātisatampi jātisahassampi jātisatasahassampi anekepi saṃvaṭṭakappe anekepi vivaṭṭakappe anekepi saṃvaṭṭavivaṭṭakappe, ‘amutrāsiṃ evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsiṃ evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapanno’ti. Iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihiṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati.

၂၄၄. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒတေ အနဂါဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနီဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ သေယျထိဒံ – ဧကမ္ပိ ဇာတိံ ဒွေပိ ဇာတိယော တိဿောပိ ဇာတိယော စတဿောပိ ဇာတိယော ပဉ္စပိ ဇာတိယော ဒသပိ ဇာတိယော ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော တိသမ္ပိ ဇာတိယော စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော ဇာတိသတမ္ပိ ဇာတိသဟဿမ္ပိ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ ‘အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒီ; တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝမာဟာရော ဧဝံသုဒုက္ခပ္ပုဋ္ဌိသံဝေဒီ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဇူပပန္နော’တိ။ ဣတိ သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။

244. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to knowledge of past existences (Pubbenivāsānussati Nāṇa). He recollects many and varied existences of the past. And what does he recollect?

"He recollects one past existence, or two, or three, or four, or five, or ten, or twenty, or thirty, or forty or fifty, or a hundred, a thousand, a hundred thousand existences, or many hundred, many thousand, many hundred thousand existences, or existences in many cycles of dissolution, or in many cycles of development, or in many cycles of the rounds of dissolution and development, in this way: 'In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in another existence. In that (new) existence, I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence.' In this way he recollects many and varied past existences, together with their characteristics and related facts (such as names and clans)."

၂၄၄။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော်မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ထို (ရဟန်း) သည် ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၍ သိသော 'ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ' ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည်များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

"တစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝလေးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်သိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝရာပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝသိန်းပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်းများပြားသော ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း 'ဤမည်

သော ဘဝ၌ (ငါသည်) ဤသို့သော အမည် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သောအဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာ ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထိုဘဝ မှ သေခဲ့၍ ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုဘဝ၌လည်း ဤသို့သော အမည် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သောအဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာ ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သောအသက် အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏။ ဤသို့အခြင်းအရာနှင့် တကွ ညွှန်ပြဖွယ် (အမည် အနွယ်) နှင့်တကွ များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကိုအောက်မေ့၏။

245. “Seyyathāpi, mahārāja, puriso sakamhā gāmā aññaṃ gāmaṃ gaccheyya, tamhāpi gāmā aññaṃ gāmaṃ gaccheyya. So tamhā gāmā sakamyeva gāmaṃ paccāgaccheyya. Tassa evamassa – ‘ahaṃ kho sakamhā gāmā amuṃ gāmaṃ agacchim [agañchim (syā. kaṃ.)], tatrāpi evaṃ aṭṭhāsim, evaṃ nisīdim, evaṃ abhāsim, evaṃ tuṇhī ahoṣim, tamhāpi gāmā amuṃ gāmaṃ agacchim, tatrāpi evaṃ aṭṭhāsim, evaṃ nisīdim, evaṃ abhāsim, evaṃ tuṇhī ahoṣim, somhi tamhā gāmā sakamyeva gāmaṃ paccāgato’ti. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte pubbenivāsānussatiñāṇāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So anekavihiṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati, seyyathidaṃ – ekampi jātiṃ dvepi jātiyo tissopi jātiyo catassopi jātiyo pañcapi jātiyo dasapi jātiyo vīsampi jātiyo tiṃsampi jātiyo cattālīsampi jātiyo paññāsampi jātiyo jāṭisatampi jāṭisahassampi jāṭisatasahassampi anekepi saṃvaṭṭakappe anekepi vivatṭakappe anekepi saṃvaṭṭavivatṭakappe, ‘amutrāsim evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto amutra udapādim; tatrāpāsim evaṃnāmo evaṃgotto evaṃvaṇṇo evamāhāro evaṃsukhadukkhappaṭisaṃvedī evamāyupariyanto, so tato cuto idhūpapanno’ti, iti sākāraṃ sauddesaṃ anekavihiṭaṃ pubbenivāsaṃ anussarati. Idampi kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca paṇītatarañca.

၂၄၅. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပုရိသော သကမ္မာ ဂါမာ အညံ ဂါမံ ဂစ္ဆေယျ။ တမ္မာပိ ဂါမာ အညံ ဂါမံ ဂစ္ဆေယျ။ သော တမ္မာ ဂါမာ သကံယေဝ ဂါမံ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ။ တဿ ဧဝမဿ — ‘အဟံ ခေါ သကမ္မာ ဂါမာ အမံ ဂါမံ အဂစ္ဆိ [အဂစ္ဆိ (သုပ္ပ. ကံ.)]။ တတြာပိ ဧဝံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧဝံ နိသီဒိ၊ ဧဝံ အဘာသိ၊ ဧဝံ တုဏှိ အဟောသိ၊ တမ္မာပိ ဂါမာ အမံ ဂါမံ အဂစ္ဆိ၊ တတြာပိ ဧဝံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧဝံ နိသီဒိ၊ ဧဝံ အဘာသိ၊ ဧဝံ တုဏှိ အဟောသိ၊ သောမိ တမ္မာ ဂါမာ သကံယေဝ ဂါမံ ပစ္စာဂတော’တိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂံဏေ ဝိဂတုပက္ခိ လေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနီဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ၊ သေယျထိဒံ — ဧကမိ ဇာတိ ဒွေပိ ဇာတိယော တိဿောပိ ဇာတိယော စတဿောပိ ဇာတိယော ပဉ္စပိ ဇာတိယော ဒသပိ ဇာတိယော ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော တိသမ္ပိ ဇာတိယော စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော ဇာတိသတမ္ပိ ဇာတိသဟဿမ္ပိ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ ‘အမုတြာသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝံမဟာရော ဧဝံသုဒုက္ခပုပ္ဖိသံဝေဒီ ဧဝံမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော အမုတြ ဥဒပါဒိ၊ တတြာပါသိ ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော ဧဝံဝဏ္ဏော ဧဝံမဟာရော ဧဝံသုဒုက္ခပုပ္ဖိသံဝေဒီ ဧဝံမာယုပရိယန္တော၊ သော တတော စုတော ဣဇူပပန္နော’တိ၊ ဣတိ သာကာရံ သုဒ္ဓေသံ အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရတိ။ ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ ပဏိတတရဉ္စ။

245. — Great King! Take the example of a man travelling to another village, then to another village, and then returning home later. Then it might occur to him thus:

I went out from my village to such and such a village. In that village, I stood thus, I sat thus, I spoke thus, and I remained silent thus. Then I again set out from that village to still another village. In that (second) village, I stood thus, I sat thus, I spoke thus, and I remained silent thus. Then I returned to my own village.”

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his

mind to knowledge of past existence. He recollects his many and varied existences of the past. And what does he recollect?

He recollects one past existence, or two, or three or four, or five, or ten, or twenty, or thirty, or forty, or fifty, or a hundred, a thousand, a hundred thousand existences, or many hundred, many thousand, many hundred thousand existences, or existences in many cycles of dissolution, or in many cycles of development, or in many cycles of the rounds of dissolution and development, in this way: 'In that past existence I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in another existence. In that (new) existence, I was known by such a name. I was born into such a family. I was of such an appearance. I was thus nourished. I enjoyed pleasure thus. I suffered pain thus. My life-span was such. I died in that existence. Then I was born in this existence.' In this way he recollects many and varied existences, together with their characteristics and related facts (such as names and clans).

Great King, this also is an advantage of being a samana, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၄၅။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား ယောကျ်ားသည် မိမိရွာမှ တစ်ပါးသော ရွာသို့ သွားရာ၏။ ထိုရွာမှလည်း တစ်ပါးသော ရွာသို့ သွားရာ၏။ ထို (ယောကျ်ား) သည် ထိုရွာမှ မိမိရွာသို့သာလျှင် ပြန်လာရာ၏။ ထိုယောကျ်ားအား ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ရာ၏ -

"ငါသည် မိမိရွာမှ ဤမည်သော ရွာသို့ သွားခဲ့၏။ ထိုရွာ၌လည်း ဤသို့ ရပ်ခဲ့၏။ ဤသို့ ထိုင်ခဲ့၏။ ဤသို့ ပြောဆိုခဲ့၏။ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေခဲ့၏။ ထိုရွာမှလည်း ဤမည်သော ရွာသို့ သွားခဲ့၏။ ထိုရွာ၌လည်း ဤသို့ ရပ်ခဲ့၏။ ဤသို့ ထိုင်ခဲ့၏။ ဤသို့ ပြောဆိုခဲ့၏။ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေခဲ့၏။ ထိုငါသည် ထိုရွာမှ မိမိရွာသို့သာလျှင် ပြန်လာ၏"ဟု အကြံ ဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကိုအောက်မေ့၍ သိသော 'ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ' ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှုသွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၏။ ဤသည်တို့ကား အဘယ်နည်း -

--

"တစ်ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုံးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါး ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝ လေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝ တစ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝ တစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝတစ်သိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝရာပေါင်းများစွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝ ထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝသိန်းပေါင်းများစွာတို့ကို လည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ကပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ များပြားသော ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ များပြားသော ပျက်ကပ်ဖြစ်ကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း 'ဤမည်သော ဘဝ၌ (ငါသည်) ဤသို့သော အမည် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သောအဆင်း ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာ ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သောအသက်အပိုင်းအခြား ရှိခဲ့၏။ ထိုငါသည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤမည်သော ဘဝ၌ ဖြစ် ပြန်၏။ ထိုဘဝ၌လည်း ဤသို့သော အမည် ရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အနွယ် ရှိ ခဲ့၏။ ဤသို့သော အဆင်းရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော အစာရှိခဲ့၏။ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားခဲ့၏။ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိခဲ့၏။ ထို (ငါ) သည် ထိုဘဝမှ သေခဲ့၍ ဤဘဝ၌ ဖြစ်ပြန်၏"ဟု ဤသို့ အခြင်းအရာနှင့် တကွ ညွှန်ပြဖွယ် (အမည်အနွယ်) နှင့် တကွ များပြားသော ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့၏။"

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသောရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

၁။ ပုဗ္ဗေ=ရှေး၌ + နိဝါသ=နေထိုင်သောဘဝ, ဖြစ်ပွားသောဘဝကို + အနုဿတိ= အောက်မေ့၍ + ဝံ ဟ = သိသောဉာဏ်။

Dibbacakkhuñāṇaṃ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်
Divine Power of Sight
စုတူပပါတဉာဏ် (၇)

246. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte sattānaṃ cutūpapātañāṇāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So dibbena cakkhunā visuddhena atikkantamānusakena satte passati cavamāne upapajjamāne hīne paṇīte suvaṇṇe dubbaṇṇe sugate duggate, yathākammūpage satte pajānāti – ‘ime vata bhonto sattā kāyaduccaritena samannāgatā vacīduccaritena samannāgatā manoduccaritena samannāgatā ariyānaṃ upavādakā micchādiṭṭhikā micchādiṭṭhikammasamādānā. Te kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā apāyaṃ duggatiṃ vinipātaṃ nirayaṃ upapannā. Ime vā pana bhonto sattā kāyasucaritena samannāgatā vacīsucaritena samannāgatā manosucaritena samannāgatā ariyānaṃ anupavādakā sammādiṭṭhikā sammādiṭṭhikammasamādānā, te kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggaṃ lokaṃ upapannā’ti. Iti dibbena cakkhunā visuddhena atikkantamānusakena satte passati cavamāne upapajjamāne hīne paṇīte suvaṇṇe dubbaṇṇe sugate duggate, yathākammūpage satte pajānāti.

၂၄၆. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေါ ပရိယောအတေ အနဂံဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂတေ၊ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ – ‘ဣမေ ဝတ ဘောန္တော သတ္တာ ကာယဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ ဝစီဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ မနောဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာအနာ။ တေ ကာယဿ ဘေအ ပရံ မရဏာ အပါယံ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပန္နာ။ ဣမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ ကာယသုစရိတေန သမန္နာဂတာ ဝစီသုစရိတေန သမန္နာဂတာ မနောသုစရိတေန သမန္နာဂတာ အရိယာနံ အနုပဝါဒကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာအနာ။ တေ ကာယဿ ဘေအ ပရံ မရဏာ သုဂတိ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပန္နာ’တိ။ ဣတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂတေ၊ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ။

246. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to knowledge of the passing away and arising of beings (cutūpapāta fāṇa). With the divine power of sight, which is extremely clear, surpassing the sight of men, he sees beings in the process of passing away and also of arising, inferior or superior beings, beautiful or ugly beings, beings with good or bad destinations. He knows beings arising according to their own kamma-actions.

"Friends! These beings were full of evil committed bodily, verbally and mentally. They maligned the Ariyas, held wrong views and performed actions according to these wrong views. After death and dissolution of their bodies, they reappeared in wretched destinations (duggati), in miserable existences (apāya), states of ruin (vinipāta), realms of continuous suffering (niraya). But, friends, there were also beings who were endowed with goodness done bodily, verbally and mentally. They did not malign the Ariyas, held right views and performed actions according to right views. After death and dissolution of their bodies, they reappeared in good destinations, the happy world of the devas."

Thus, with the divine power of sight which is extremely clear, surpassing the sight of men, the bhikkhu sees beings in the process of passing away and also of arising, inferior or superior beings, beautiful or ugly beings, beings with good or bad destinations and beings arising according to their own kamma-actions.

၂၄၆။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော်မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ် သော် ထို (ရဟန်း) သည် သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို သိသော 'စုတူပပါတာ' ဉာဏ် အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲ သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲ သတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါ အဆင်းလှသောသတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသော လား ရာရှိသောသတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

"အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ကာယဒုစရိုက်' နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'မနော ဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲကုန်၏။ မှားသောအယူရှိကုန်၏။ မှားသော အယူဖြင့် ပြုသော ကံရှိ ကုန်၏။ ထို (သတ္တဝါ) တို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီး၍သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာ ကင်းသော မကောင်းသော လား ရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာ ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ကာယသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့်ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'မနောသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို မစွပ်စွဲကုန်၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏။ မှန်သော အယူဖြင့် ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို (သတ္တဝါ) တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေ ပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပေါ် ကုန်၏။"

ဤသို့လျှင် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ် ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါအဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှ သော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသောလားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

247. “Seyyathāpi, mahārāja, majjhe siṅghāṭake pāsādo. Tattha cakkhumā puriso ṭhito passeyya manusse gehaṃ pavisantepi nikkhamantepi rathikāyapi vīthim sañcarante [rathiyāpī rathim sañcarante (sī.), rathiyāya vīthim sañcarantepi (syā.)] majjhe siṅghāṭake nisinnepi. Tassa evamassa – ‘ete manussā gehaṃ pavisanti, ete nikkhamanti, ete rathikāya vīthim sañcaranti, ete majjhe siṅghāṭake nisinnā’ti. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte sattānaṃ cutūpapātaññāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So dibbena cakkhunā visuddhena atikkantamānusakena satte passati cavamāne upapajjamāne hīne paṇīte suvaṇṇe dubbaṇṇe sugate duggate, yathākammūpage satte pajānāti – ‘ime vata bhonto sattā kāyaduccaritena samannāgatā vacīduccaritena samannāgatā manoduccaritena samannāgatā ariyānaṃ upavādakā micchādīṭṭhikā micchādīṭṭhikammasamādānā, te kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā apāyaṃ duggatim vinipātaṃ nirayaṃ upapannā. Ime vā pana bhonto sattā kāyasucaritena samannāgatā vacīsucaritena samannāgatā manosucaritena samannāgatā ariyānaṃ anupavādakā sammādīṭṭhikā sammādīṭṭhikammasamādānā. Te kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatim saggaṃ lokaṃ upapannā’ti. Iti dibbena cakkhunā visuddhena atikkantamānusakena satte passati cavamāne upapajjamāne hīne paṇīte suvaṇṇe dubbaṇṇe sugate duggate; yathākammūpage satte pajānāti. ‘Idampi kho, mahārāja, sandīṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandīṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantatarañca paṇītatarañca.

၂၄၇. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ မဇ္ဈေ သိဃံဋ္ဌကေ ပါသာအေ။ တတ္ထ စက္ခုမာ ပုရိသော ဌိတော ပဿေယျ မနုဿေ ဂေဟံ ပဝိသန္တေပိ နိက္ခမန္တေပိ ရထိကာယပိ ဝီထိံ သဉ္ဇရန္တေ [ရထိယာပိ ရထိံ သဉ္ဇရန္တေ (သီ.)၊ ရထိယာယ ဝီထိံ သဉ္ဇရန္တေပိ (သျှ.)] မဇ္ဈေ သိဃံဋ္ဌကေ နိသိန္တေပိ။ တဿ ဧဝမဿ – ‘ဧတေ မနုဿာ ဂေဟံ ပဝိသန္တိ၊ ဧတေ နိက္ခမန္တိ၊ ဧတေ ရထိကာယ ဝီထိံ သဉ္ဇရန္တိ၊ ဧတေ မဇ္ဈေ သိဃံဋ္ဌကေ နိသိန္နာ’တိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂါဏေ ဝိဂတူပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္ဇပုတ္တေ သ

တ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။ သော ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနသကေ
န သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ၊ ယထာကမ္မူပဂေ သ
တ္တေ ပဇာနာတိ - 'ဣမေ ဝတ ဘောန္တော သတ္တာ ကာယဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ ဝစီဒုစရိတေန သမန္နာဂတာ မနောဒု
စရိတေန သမန္နာဂတာ အရိယာနံ ဥပဝါဒကာ မိတ္တဒိဋ္ဌိကာ မိတ္တဒိဋ္ဌိကမ္မသမာအာနာ၊ တေ ကာယဿ ဘောအ ပရံ မရဏာ
အပါယံ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပန္နာ။ ဣမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ ကာယသုစရိတေန သမန္နာဂတာ ဝစီသုစရိတ
န သမန္နာဂတာ မနောသုစရိတေန သမန္နာဂတာ အရိယာနံ အနုပဝါဒကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာအာနာ။ တေ
ကာယဿ ဘောအ ပရံ မရဏာ သုဂတိ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပန္နာ' တိ။ ဣတိ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနသ
ကေန သတ္တေ ပဿတိ စဝမာနေ ဥပပဇ္ဇမာနေ ဟိနေ ပဏီတေ သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ; ယထာကမ္မူပဂေ
သတ္တေ ပဇာနာတိ။ 'ဣဒမ္ပိ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သန္တိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္တိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တ
တရဉ္စ ပဏီတတရဉ္စ။

247. Great King! Take the example of a man with good eyesight, standing above, in a pinnacled mansion situated at a crossroads, who could see men entering a house, or coming out of a house, strolling about on the street or sitting at the crossroads. It might occur to him thus:

"These men are entering a house. Those are coming out of a house. These men are strolling about on the street. Those are sitting at the crossroads."

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become punnimitfied, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to knowledge of the passing away and arising of beings. With the divine power of sight, which is extremely clear, surpassing the sight of men, he sees beings in process of passing away and also of arising, inferior or superior beings, beautiful or ugly beings, beings with good or bad destinations, and beings arising according to their own kamma-actions. |

"Friends! These beings were full of evil committed bodily, verbally and mentally. They maligned the Ariyas, held wrong views and performed actions according to these wrong views. After death and dissolution of their bodies, they reappeared in wretched destinations (duggati), in miserable existences (apāya), states of ruin (vinipāta), realms of continuous suffering (niraya). But, friends, there were also beings who were endowed with goodness done bodily, verbally and mentally. They did not malign the Ariyas, held right views and performed actions according to these right views. After death and dissolution of their bodies, they reappeared in good destinations, the happy world of the devas."

Thus, with the divine power of sight which is extremely clear, surpassing the sight of men, the bhikkhu sees beings in the process of passing away and also of arising, inferior or superior beings, beautiful or ugly beings, beings with good or bad destinations and beings arising according to their own kamma-actions.

Great King, this also is an advantage of being a samana personally experience, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

၂၄၇။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား (ဗဟို) လမ်းဆုံအလယ်၌ ပြာသာဒ် ရှိရာ၏။ ထို (ပြာသာဒ်) ထက်၌ရပ်လျက်နေသော မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားသည် အိမ်သို့ ဝင်ကုန်သော အိမ်မှ ထွက်ကုန်သော လမ်းမ၌ လမ်းလျှောက် သွားလာ နေကုန်သော လမ်းဆုံအလယ်၌ ထိုင်နေကုန်သော လူတို့ကို မြင်ရာ၏။ ထိုယောကျ်ားအား ဤသို့ အကြံဖြစ်ရာ၏ -

"ဤသူတို့သည် အိမ်သို့ ဝင်ကုန်၏။ ဤသူတို့သည် (အိမ်မှ) ထွက်ကုန်၏။ ဤသူတို့သည် လမ်းမ၌လမ်းလျှောက် သွားလာနေကုန်၏။ ဤသူတို့သည် လမ်းဆုံအလယ်၌ ထိုင်နေကုန်၏။"ဟု အကြံဖြစ်ရာ၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော်ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်းကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် ရဟန်းသည် သတ္တဝါတို့၏ သေခြင်းဖြစ်ပေါ်ခြင်း ကို သိသော 'စုတူပပါတ' ဉာဏ်အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်စေ၏။ ရှေးရှု ညွှတ်စေ၏။

ထို (ရဟန်း) သည် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်တို့၏မျက်စိနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲ သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲ သတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါမြတ်သော သတ္တဝါ အဆင်း လှသော သတ္တဝါ အဆင်း မလှသော သတ္တဝါ ကောင်းသောလားရာရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။

"အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ကာယဒုစရိုက်' နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းသော အကျင့် 'မနောဒုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို စွပ်စွဲကုန်၏။ မှားသောအယူရှိကုန်၏။ မှားသော အယူဖြင့် ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို (သတ္တဝါ) တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ချမ်းသာ ကင်းသော မကောင်းသော လားရာ ပျက်စီးလျက် ကျရောက်ရာ ငရဲ၌ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ အချင်းတို့ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား ကိုယ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ကာယသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နှုတ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'ဝစီသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ စိတ်ဖြင့် ပြုသော ကောင်းသော အကျင့် 'မနောသုစရိုက်' နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ အရိယာတို့ကို မစွပ်စွဲကုန်၊ မှန်သော အယူရှိကုန်၏။ မှန်သော အယူဖြင့် ပြုသော ကံရှိကုန်၏။ ထို (သတ္တဝါ) တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေပြီးသည်မှ နောက်၌ ကောင်းသော လားရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။"

ဤသို့လျှင် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော လူတို့၏ မျက်စိထက် သာလွန်သော နတ်မျက်စိနှင့် တူသော 'ဒိဗ္ဗစက္ခု' ဉာဏ်ဖြင့် သေဆဲသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်ဆဲသတ္တဝါ ယုတ်သော သတ္တဝါ မြတ်သော သတ္တဝါအဆင်းလှသော သတ္တဝါ အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ ကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါ မကောင်းသော လားရာရှိသော သတ္တဝါတို့ကို မြင်၏။ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါတို့ကို သိ၏။ မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသောရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

၁။ စုတိ=သေခြင်း၊ ဥပပါတ=ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ပဋိသန္ဓေ။

Āsavakkhayañāṇaṃ အသဝက္ခယဉာဏ်
Knowledge of Extinction of Moral Intoxicants
အသဝက္ခယဉာဏ် (၈)

248. “So evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye ṭhite āneñjappatte āsavānaṃ khayañāṇāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. So idaṃ dukkhanti yathābhūtaṃ pajānāti , ayaṃ dukkhasamudayoti yathābhūtaṃ pajānāti, ayaṃ dukkhanirodhoti yathābhūtaṃ pajānāti, ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadāti yathābhūtaṃ pajānāti. Ime āsavāti yathābhūtaṃ pajānāti, ayaṃ āsavasamudayoti yathābhūtaṃ pajānāti, ayaṃ āsavanirodhoti yathābhūtaṃ pajānāti, ayaṃ āsavanirodhagāminī paṭipadāti yathābhūtaṃ pajānāti. Tassa evaṃ jānato evaṃ passato kāmāsavāpi cittaṃ vimuccati, bhavāsavāpi cittaṃ vimuccati, avijjāsavāpi cittaṃ vimuccati, ‘vimuttasmiṃ vimuttami’ti ñāṇaṃ hoti, ‘khīṇā jāti, vusitaṃ brahmacariyaṃ, kataṃ karaṇīyaṃ, nāparaṃ itthattāyā’ti pajānāti.

၂၄၈. “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနင်္ဂဏေ ဝိဂတူပပက္ခိလေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဉ္စပုတ္တေ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနီဟရတိ အဘိနိန္နာမေတိ။ သော ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ ၊ အယံ ဒုက္ခသမုဒယောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပအတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ဣမေ အာသဝါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝသမုဒယောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝနိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ အာသဝနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပအတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဇာနတော ဧဝံ ပဿတော ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဘဝါသဝါပိ စိတ္တံ

ဝိမုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ‘ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိ’တိ ဉာဏံ ဟောတိ၊ ‘ဒိဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ’တိ ပဇာနာတိ။

248. When the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undeliled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to knowledge of the extinction of moral intoxicants (āsavakkhaya-ūāṇa). Then he truly understands dukkha as it really is, the cause of dukkha as it really is, the cessation of dukkha as it really is, and the way leading to the cessation of dukkha as it really is. He also truly understands the āsavas as they really are, the cause of the āsavas as it really is, the cessation of the āsavas as it really is, and the way leading to the cessation of the āsavas as it really is. The mind of the bhikkhu who thus knows and thus sees is liberated from the moral intoxicant of sensual pleasures and sensuous realms (kāmasava), the moral intoxicant of hankering after (better) existence (bhavāsava), and the moral intoxicant of ignorance (of the Four Noble Truths) (avijjāsava). When thus liberated, the knowledge of liberation arises (in him). He knows that rebirth is no more (for him), that he has lived the Life of Purity, that what he has to do (for the realization of Magga) has been done, and that he has nothing more to do (for such realization)!.
၂၄၈။ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော် ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော် ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော် တည်တံ့လတ်သော်မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ် သော် ထို (ရဟန်း) သည် အာသဝတို့ကိုကုန်စေသော ‘အာသဝက္ခယ’ ဉာဏ် အလိုငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည် ဤကား ဆင်းရဲဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ် ခြင်း၏အကြောင်းဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်းသိ၏။ ဤ ကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်းသိ၏။ ဤသည်တို့ကား အာသဝတို့ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ဟုဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ ချုပ်ရာ ‘နိဗ္ဗာန်’ သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤသို့ သိသော ဤသို့ မြင်သော ထို (ရဟန်း)၏ စိတ်သည်ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်းလွတ်မြောက်၏။ လွတ်မြောက်ပြီး လတ်သော် လွတ်မြောက်လေပြီဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (မဂ်) ကိစ္စ ကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤ (မဂ်) ကိစ္စအလိုငှါ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟု သိ၏။

249. “Seyyathāpi, mahārāja, pabbatasāṅkhepe udakarahado accho vippasanno anāvilo. Tattha cakkhumā puriso tīre t̥hito passeyya sippisambukampi sakkharakathalampi macchagumbampi carantampi tiṭṭhantampi. Tassa evamassa – ‘ayaṃ kho udakarahado accho vippasanno anāvilo. Tatime sippisambukāpi sakkharakathalāpi macchagumbāpi carantipi tiṭṭhantipī’ti. Evameva kho, mahārāja, bhikkhu evaṃ samāhite citte parisuddhe pariyodāte anaṅgaṇe vigatūpakkilese mudubhūte kammaniye t̥hite āneñjappatte āsavānaṃ khayañāṇāya cittaṃ abhinīharati abhininnāmeti. ‘So idaṃ dukkha’nti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ dukkhasamudayo’ti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ dukkhanirodho’ti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadā’ti yathābhūtaṃ pajānāti. ‘Ime āsavāti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ āsavasamudayo’ti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ āsavanirodho’ti yathābhūtaṃ pajānāti, ‘ayaṃ āsavanirodhagāminī paṭipadāti yathābhūtaṃ pajānāti. Tassa evaṃ jānato evaṃ passato kāmasavāpi cittaṃ vimuccati, bhavāsavāpi cittaṃ vimuccati, avijjāsavāpi cittaṃ vimuccati, ‘vimuttasmiṃ vimuttamiti ñāṇaṃ hoti, ‘khīṇā jāti, vusitaṃ brahmacariyaṃ, kataṃ karaṇīyaṃ, nāparaṃ itthattāyā’ti pajānāti. Idaṃ kho, mahārāja, sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ purimehi sandiṭṭhikehi sāmāññaphalehi abhikkantataraṇīca paṇītatarāṇīca. Imasmā ca pana, mahārāja, sandiṭṭhikā sāmāññaphalā aññāṃ sandiṭṭhikaṃ sāmāññaphalaṃ uttaritaraṃ vā paṇītatarāṃ vā natthī”ti.

၂၄၉. “သေယျထာပိ၊ မဟာရာဇ၊ ပဗ္ဗတသင်္ခေပေ ဥဒကရဟဒော အတ္ထော ဝိပ္ပသန္ဓော အနာဝိလော။ တတ္ထ စက္ခုမာ ပုရိ သော တီရေ ဌိတော ပသေယျ သိပ္ပိသမ္ဗုကမ္ပိ သက္ခရကထလမ္ပိ မဇ္ဈဂုမ္ပမ္ပိ စရန္တမ္ပိ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ။ တဿ ဧဝမဿ – ‘အယံ ခေါ ဥဒကရဟဒော အတ္ထော ဝိပ္ပသန္ဓော အနာဝိလော။ တတြိမေ သိပ္ပိသမ္ဗုကာပိ သက္ခရကထလာပိ မဇ္ဈဂုမ္မာပိ စရန္တိပိ တိ ဋ္ဌန္တိပိ’တိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ ဘိက္ခု ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောအတေ အနဂ်ဏေ ဝိဂတပ္ပက္ခိ

လေသေ မုဒုဘူတေ ကမ္မနိယေ ဌိတေ အာနေဥပ္ပတ္တေ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိဟရတိ အဘိနိန္ဒာမေတိ။
'သော ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ 'အယံ ဒုက္ခသမုဒယော'တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ 'အယံ ဒုက္ခနိရော
ဓော'တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ 'အယံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ'တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ 'ဣမေ အာသဝါတိ ယ
ထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ 'အယံ အာသဝသမုဒယော'တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ 'အယံ အာသဝနိရောဓော'တိ ယထာဘူ
တံ ပဇာနာတိ၊ 'အယံ အာသဝနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ တဿ ဧဝံ ဇာနတော ဧဝံ ပဿတော
ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဘဝါသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ 'ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိ ဉာဏံ ဟော
တိ၊ 'ခိဏာ ဇာတိ၊ ဝုဿိတံ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ'တိ ပဇာနာတိ။ ဣဒံ ခေါ၊ မဟာရာဇ၊ သ
န္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ပုရိမေဟိ သန္နိဋ္ဌိကေဟိ သာမညဖလေဟိ အဘိက္ကန္တတရစ္ဆ ပဏီတတရစ္ဆ။ ဣမသ္မာ စ ပန၊ မဟာ
ရာဇ၊ သန္နိဋ္ဌိကာ သာမညဖလာ အညံ သန္နိဋ္ဌိကံ သာမညဖလံ ဥတ္တရိတရံ ဝါ ပဏီတတရံ ဝါ နတ္ထိ"တိ။

249. Great King! Take the example of a man, with good eyesight, standing at the edge of a clear and transparent lake in a mountain glen. He sees oysters, mussels, pebbles, broken pottery, and shoals of fish moving about or just lying still. It might occur to him thus:

This lake is clear and transparent. In it there are oysters, mussels, pebbles, broken pottery and shoals of fish either moving about or just lying still."

In the same way, Great King, when the concentrated mind has thus become purified, pellucid, unblemished, undefiled, malleable, pliable, firm and imperturbable, that bhikkhu directs and inclines his mind to the extinction of moral defilements. Then he truly understands dukkha as it really is, the cause of dukkha as it really is, the cessation of dukkha as it really is, and the way leading to the cessation of dukkha as it really is. He also truly understands the āsavas as they really are, the cause of the āsavas as it really is, the cessation of the āsavas as it really is, and the way leading to the cessation of the āsavas as it really is. The mind of the bhikkhu who thus knows and thus sees is liberated from the moral intoxicant of sensual pleasures and sensuous realms (kā mā sāva), the moral intoxicant of hankering after (better) existence (bhavā sāva), and the moral intoxicant of ignorance (of the Four Noble Truths) (avijjā sāva). The knowledge of liberation arises in him who has become thus liberated. He now knows that rebirth is no more (for him), that he has lived the Life of Purity, that what he has to do (for the realization of Magga) has been done, and that he has nothing more to do for such realization.

Great King, this also is an advantage of being a samaṇa, personally experienced, which is more pleasing and higher than the advantages previously mentioned.

Great King, there is no other advantage of being a samaṇa, personally experienced, more pleasing and higher than this which one can see for oneself.

၂၄၉။ မင်းကြီး ဥပမာသော်ကား တောင်ဝှမ်း၌ ကြည်လင်သန့်ရှင်း နောက်ကျူကင်းသော ရေအိုင်သည်ရှိရာ၏။ မျက်စိ
အမြင်ရှိသော ယောက်ျားသည် ထိုရေအိုင်၏ ကမ်း၌ ရပ်လျက် ခရု ယောက်သွားကျောက်စရစ် အိုးခြမ်း ငါးအပေါင်း
တို့ သွားနေကြသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ရပ်တည်နေကြသည်ကိုလည်းကောင်း မြင်ရာ၏။ ထိုယောက်ျားအား ဤသို့
အကြံဖြစ်ရာ၏ -

"ဤ ရေအိုင်သည် ကြည်လင် သန့်ရှင်း နောက်ကျူကင်း၏။ ထိုရေအိုင်၌ ဤ ခရု ယောက်သွားကျောက်စရစ် အိုးခြမ်း
ငါးအပေါင်းတို့ သွားလည်း သွားကြ၏။ ရပ်တည်လည်း ရပ်တည်ကြ၏။"ဟုအကြံဖြစ်၏။

မင်းကြီး ဤအတူ ဤသို့ တည်ကြည်သော စိတ်သည် စင်ကြယ်လတ်သော် ဖြူစင်လတ်သော်ညစ်ကြေးမရှိလတ်သော်
ညစ်ညူးခြင်း ကင်းလတ်သော် နူးညံ့လတ်သော် ပြုခြင်းငှါ သင့်လျော်လတ်သော်တည်တံ့လတ်သော် မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့
ရောက်လတ်သော် ထို (ရဟန်း) သည် အာသဝတို့ကို ကုန်စေသော 'အာသဝက္ခယ' ဉာဏ် အလို့ငှါ စိတ်ကို ရှေးရှု
ပို့ဆောင်၏။ ရှေးရှု ညွတ်စေ၏။ ထို (ရဟန်း) သည်ဤကား ဆင်းရဲဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်
ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ 'နိဗ္ဗာန်'ဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း
သိ၏။ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ 'နိဗ္ဗာန်' သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်းသိ၏။ ဤသည်တို့ကား အာ
သဝတို့ဟု ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းဟုဟုတ်မှန်သော အတိုင်း

သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ ချုပ်ရာ 'နိဗ္ဗာန်' ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤကား အာသဝတို့ ချုပ်ရာ 'နိဗ္ဗာန်' သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။ ဤသို့ သိသော ဤသို့ မြင်သော ထို (ရဟန်း) ၏ စိတ်သည် ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်၏။ လွတ်မြောက်ပြီးလျှင် လွတ်မြောက် လေပြီဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။ ပဋိသန္ဓေနေမှု ကုန်ပြီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ (မဂ်) ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤ (မဂ်) ကိစ္စအလို့ငှါ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟု သိ၏။

--

မင်းကြီး ဤသည်လည်း ရှေးဖြစ်ကုန်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးတို့ထက် သာ၍နှစ်သက်ဖွယ်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးပေတည်း။

မင်းကြီး (နောက်ဆုံးဖြစ်သော) ဤကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်းဖြစ်ကျိုးထက် သာ၍လွန်ကဲသည်လည်း ဖြစ်သော သာ၍ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော တစ်ပါးသော ကိုယ်တိုင် သိမြင်ရသော ရဟန်း ဖြစ်ကျိုးသည်ကား မရှိတော့ပြီဟု ဟောတော်မူ၏။

Ajātasattuupāsakattapaṭivedanā အဇာတသတ္တုပါသကတ္တပဋိဝေဒနာ
Ajātasattu Becomes a Lay Disciple
နိဂုံး

250. Evaṃ vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhagavantam etadavoca – “abhikkantaṃ, bhante, abhikkantaṃ, bhante. Seyyathāpi, bhante, nikkujjitaṃ vā ukkujjeyya, paṭicchannaṃ vā vivareyya, mūḷhassa vā maggaṃ ācikkheyya, andhakāre vā telapajjotaṃ dhāreyya ‘cakkhumanto rūpāni dakkhanti’ ti; evamevaṃ, bhante, bhagavatā anekapariyāyena dhammo pakāsito . Esāhaṃ, bhante, bhagavantam saraṇaṃ gacchāmi dhammañca bhikkhusaṅghaṃ. Upāsakaṃ maṃ bhagavā dhāretu ajjatangge pāṇupetaṃ saraṇaṃ gataṃ. Accayo maṃ, bhante, accagamā yathābālaṃ yathāmūḷhaṃ yathākusalaṃ, yohaṃ pitaraṃ dhammikaṃ dhammarājānaṃ issariyakāraṇā jīvitā voropesiṃ. Tassa me, bhante bhagavā accayaṃ accayato paṭiggaṇhātu āyatim samvārāyā” ti.

၂၅၀. ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ရာဇာ မာဂဓေ အဇာတသတ္တု ဝေဒေဟိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ – “အဘိက္ကန္တံ၊ ဘန္တေ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ဘန္တေ။ သေယျထာပိ၊ ဘန္တေ နိက္ကုဇ္ဈိတံ ဝါ ဥက္ကုဇ္ဈေယျ၊ ပဋိစ္ဆန္တံ ဝါ ဝိဝရေယျ၊ မုဋ္ဌဿ ဝါ မဂ္ဂံ အာစက္ခေယျ၊ အန္ဓကာရေ ဝါ တေလပဇ္ဇေတံ ဓာရေယျ ‘စက္ခုမဇ္ဈော ရူပါနိ ဒက္ခန္တိ’ တိ; ဧဝမေဝံ၊ ဘန္တေ ဘဂဝတာ အနေကပရိယာယေန ဓမ္မမော ပကာသိတော ။ ဧသာဟံ၊ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသဃံဉ္စ။ ဥပါသကံ မံ ဘဂဝါ ဓာရေတု အဇ္ဈတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတံ။ အစ္စယော မံ၊ ဘန္တေ အစ္စဂမာ ယထာဗာလံ ယထာမုဋ္ဌံ ယထာအကုသလံ၊ ယောဟံ ပတရံ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ဣဿရိယကာရဏာ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေသိ။ တဿ မေ၊ ဘန္တေ ဘဂဝါ အစ္စယံ အစ္စယတော ပဋိဂ္ဂဏှာတု အာယတိ သံဝရာယာ” တိ။

250. When the Bhagavā had thus spoken, King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehī, addressed him thus:

"Venerable Sir! Excellent (is the dhamma)! Venerable Sir! Excellent (is the dhamma)! Just as, Venerable Sir, one turns up what lies upside down, Just as one uncovers what lies covered, just as one shows the way to another who is lost, just as one holds up a lamp in the darkness for those with eyes to see visible objects, even so have you revealed the dhamma to me in various ways. Venerable Sir, I take refuge in the Buddha; I take refuge in the Dhamma and I take refuge in the Sangha. Please take me as a lay disciple from now on till the end of my life. I was overwhelmed by (i.e., I have committed) a misdeed, being foolish, bewildered and unwise. For the sake of gaining sovereign power, I put my father to death, who ruled with righteousness and kingly virtue. Venerable Sir, I request the Bhagavā to accept this admission of my guilt so that I can restrain myself in the future."

၂၅၀။ ဤသို့ ဟောတော်မူသော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဒတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည်မြတ်စွာဘုရားအား ဤ စကားကို လျှောက်၏ -

"အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား (တရားတော်သည်) အလွန်နှစ်သက် ဖွယ် ရှိပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား ဥပမာသော်ကား မှောက်ထားသည်ကိုလှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုံးလွှမ်းထားသည် ကို ဖွင့်လှစ်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မျက်စိလည်သောသူအား လမ်းမှန်ကို ပြောကြားဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည်အဆင်းတို့ကို မြင်ကြလိမ့်ဟု အမှိုက်မှောင်၌ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပြဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အသျှင်ဘုရား ဤအတူသာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် များစွာသော အကြောင်းဖြင့် တရားတော်ကိုပြ တော်မူပါပေ၏။ အသျှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ တရားတော်ကို လည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သံဃာတော်ကို လည်း ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ယနေ့မှ စ၍ အသက် ထက်ဆုံး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာဟု မှတ်တော်မူပါ။ အသျှင်ဘုရား မိုက်သည့် အလျောက်တွေဝေသည့်အလျောက် မလိမ္မာသည့်အလျောက် အပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးသွား ခဲ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ခမည်းတော်ကို မင်းစည်းစိမ် ဟူသောအကြောင်းကြောင့် သတ်ခဲ့ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကျွန်ုပ်၏ အပြစ်ကို နောင်အခါစောင့်စည်းခြင်းငှါ အပြစ်ဟု လက်ခံတော်မူပါ အသျှင်ဘုရား"ဟု လျှောက်၏။

251. “Taggha tvam, mahārāja, accayo accagamā yathābālaṃ yathāmūḷhaṃ yathākusalaṃ, yaṃ tvam pitaraṃ dhammikaṃ dhammarājānaṃ jīvitaṃ voropesi. Yato ca kho tvam, mahārāja, accayaṃ accayato disvā yathādhammaṃ paṭikarosi, taṃ te mayam paṭiggaṇhāma. Vuddhihesā, mahārāja, ariyassa vinaye, yo accayaṃ accayato disvā yathādhammaṃ paṭikaroti, āyatiṃ samvaram āpajjati”ti.

၂၅၁. “တဣ တုံ၊ မဟာရာဇ၊ အစ္စယော အစ္စမာ ယထာဗာလံ ယထာမူဠံ ယထာအကုသလံ၊ ယံ တုံ ပိတရံ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေသိ။ ယတော စ ခေါ တုံ၊ မဟာရာဇ၊ အစ္စယံ အစ္စယတော ဒိသ္မာ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရော သိ၊ တံ တေ မယံ ပဋိဂ္ဂဏှမ။ ဝုဒ္ဓိဟေသာ၊ မဟာရာဇ၊ အရိယဿ ဝိနယေ၊ ယော အစ္စယံ အစ္စယတော ဒိသ္မာ ယထာဓ မ္မံ ပဋိကရေတိ၊ အာယတိ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ”တိ။

251. Great King! True indeed that you were over-whelmed by a misdeed, being toolish, bewildered and unwise. You have put to death your father who ruled with righteousness and kingly virtue. But now, as you have realized your guilt and admitted it to make amends, we accept your admission. Great King! Realizing one's guilt, making amends and abstaining from such misdeed in the future means enhancement according to the injunctions of the Ariyas.

၂၅၁။ မင်းကြီး မိုက်သည့်အလျောက် တွေဝေသည့်အလျောက် မလိမ္မာသည့်အလျောက် အပြစ်သည်သင့်ကို စင်စစ် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့၏။ သင်သည် တရားစောင့်သော တရားသဖြင့် မင်းပြုသောခမည်းတော်ကို သတ်ခဲ့ပါ၏။ မင်းကြီး သင် သည် အပြစ်ကို အပြစ်ဟု မြင်၍ အပြစ်အားလျော်စွာကုစားသောကြောင့် သင့်၏ ထို (အပြစ်) ကို (အပြစ်ဟု) ငါတို့ လက်ခံကုန်၏။ မင်းကြီး အကြင်သူသည်အပြစ်ကို အပြစ်ဟု မြင်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ကုစား၏။ နောင်အခါ စောင့်စည်း၏။ (ထိုသူ၏) ဤ (ကုစားစောင့်စည်းခြင်း) သည် အရိယာ၏ ဝိနည်းအဆုံးအမ၌ ကြီးပွားခြင်းပင်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

252. Evaṃ vutte, rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhagavantam etadavoca – “handā ca dāni mayam, bhante, gacchāma bahukiccā mayam bahukaraṇīya”ti. “Yassadāni tvam, mahārāja, kālaṃ maññasī”ti. Atha kho rājā māgadho ajātasattu vedehiputto bhagavato bhāsitaṃ abhinanditvā anumoditvā uṭṭhāyāsanaṃ bhagavantam abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā pakkāmi.

၂၅၂. ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒဟိပုတ္တော ဘဂဝန္တံ ဧတဒေါစ - “ဟန္တ စ အနိ မယံ၊ ဘန္တေ ဂစ္ဆမ ဗဟုကိစ္စာ မယံ ဗဟုကရဏီယာ”တိ။ “ယဿအနိ တုံ၊ မဟာရာဇ၊ ကာလံ မညသိ”တိ။ အထ ခေါ ရာဇာ မာဂဓော အဇာတသတ္တု ဝေဒဟိပုတ္တော ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒိတွာ အနုမောဒိတွာ ဥဠာယာသနာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ ပက္ခာမိ။

252. After the Bhagavā had spoken, King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, addressed him thus:

"Venerable Sir! Let me take leave of you. We have many things to do."

"Great King! You may go when you wish." (Lit., now you know the time.)

Then King Agjātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, pleased and delighted with what the Bhagavā said, rose from his seat, paid obeisance to him and departed from his presence.

၂၅၂။ ဤသို့ မိန့်တော်မူသော် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤစကားကို လျှောက်၏- "အသျှင်ဘုရား ယခုအခါ အကျွန်ုပ်တို့ သွားပါကုန်အံ့၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် များသော ကိစ္စ များသောပြုဖွယ် ရှိပါကုန်၏"ဟု (လျှောက်၏)။

မင်းကြီး ယခုအခါ၌ သွားရန် အချိန်ကို သင်သိ၏ (သွားရန်မှာ သင်၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်၏)ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်းသည် မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို အလွန်နှစ်သက်စွာ ခံယူ၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးကျူးပြီးနောက် နေရာမှ ထကာမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖခွဲသွားလေ၏။

253. Atha kho bhagavā acirapakkantassa rañño māgadhassa ajātasattussa vedehiputtassa bhikkhū āmantesi – “khatāyaṃ, bhikkhave, rājā. Upahatāyaṃ, bhikkhave, rājā. Sacāyaṃ, bhikkhave, rājā pitaraṃ dhammikaṃ dhammarājānaṃ jīvitā na voropessatha, imasmiññeva āsane virajaṃ vītamalaṃ dhammacakkhuṃ uppajjissathā”ti. Idamavoca bhagavā. Attamanā te bhikkhū bhagavato bhāsitaṃ abhinandunti.

၂၅၃. အထ ခေါ် ဘဂဝါ အစီရပက္ကန္တဿ ရညော မာဂဿ အဇာတသတ္တုဿ ဝေဒဟိပုတ္တဿ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ - “ခတာယံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရာဇာ။ ဥပဟတာယံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရာဇာ။ သစာယံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရာဇာ ပိတရံ ဓမ္မိကံ ဓမ္မရာဇာနံ ဇီဝိတာ န ဝေါရောပေဿထ၊ ကမသိညေဝ အာသနေ ဝိရဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခု ဥပဇ္ဇိဿထ”တိ။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ အတ္တမနာ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။

253. Soon after the departure of King Ajātasattu of Magadha, the son of Queen Vedehi, the Bhagavā said to the bhikkhus:

"Bhikkhus! This king has ruined himself. He has destroyed himself (i.e., destroyed all his potentialities for the Path). Bhikkhus! Had not this king put his father to death, who ruled with righteousness and kingly virtue, there would have arisen in him, here and now, the clear and undefiled eye of the dhamma (Sotāpatti magga).' Thus said the Bhagavā. And the bhikkhus were delighted and they rejoiced in his words.

၂၅၃။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဒဟိမိဖုရား၏သား မဂဓတိုင်းရှင် အဇာတသတ်မင်း ပြန်သွား၍မကြာမီ ရဟန်းတို့ကို (ဤသို့) မိန့်တော်မူ၏- "ရဟန်းတို့ ဤမင်းသည် (မိမိတည်ရာကို မိမိ) တူးဖြိုခဲ့၏၊ ရဟန်းတို့ ဤမင်းသည် (မိမိကိုယ်ကို မိမိ) ဖျက်ဆီးခဲ့၏၊ ရဟန်းတို့ ဤမင်းသည် တရား

--

စောင့်သော၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော ခမည်းတော် ကိုမသတ်မိပါမူ၊ ဤမင်းအား ဤနေရာ၌ပင်လျှင် ကိလေသာမြူ အညစ်အကြေးကင်းသော တရားမျက်စိ (သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်) သည် ဖြစ်ပေါ်ရာ၏"ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ (တရားတော်) ကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော တရားတော်ကို နှစ်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူကြလေကုန်သတည်း။

နှစ်ခုမြောက်သော သာမညဖလသုတ် ပြီး၏။

Sāmaññaphalasuttaṃ niṭṭhitaṃ dutiyaṃ. သာမဉ္ဇလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ ဒုတိယံ၊
End of Sāmaññaphala Sutta, the second in this Vagga.